

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 442 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑ

Οι «Εικόνες» επεκτείνουν την συζήτηση

Ο ΖΟΡΜΠΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Οι «Εικόνες» στο γύρισμα της ταινίας

YBET MIMIE

Η ΕΘΝΙΚΗ

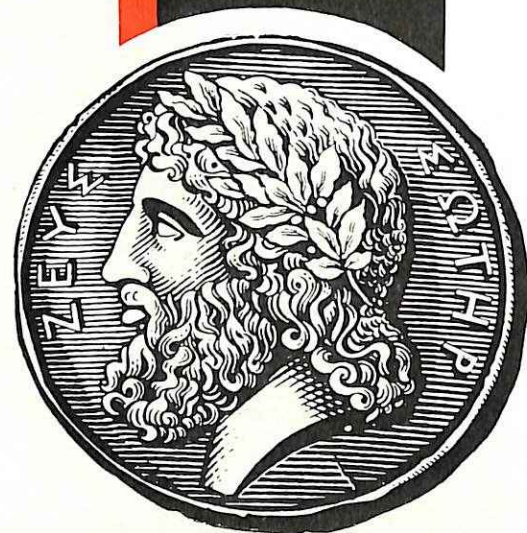
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΖΩΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 230-691

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 442 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ: «ΕΛΚΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
Έλενη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ήλιόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(δδς Μονής Πετράκη, άριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(δδς 'Αγχιάλου, άριθμός 23, 'Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
'Οδός Σωκράτους 57 και 40 - 42, 'Αθήναι
τηλ.: 523.366 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Το συνέδριο πού έγινε και
τό συνέδριο πού δέν έγινε

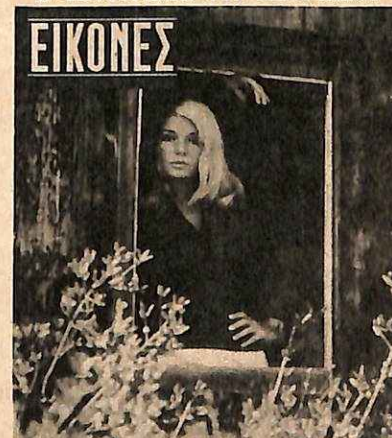
ΟΙ «ΕΙΚΟΝΕΣ», ΠΡΟΕΚΤΕΙΝΟΝΤΑΣ
ΤΗΝ ΣΤΖΗΤΗΣΗ ΠΟΤ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ
Α.Τ.Ι., ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣ-
ΣΑΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΤΗ ΣΗΜΕΡΑ ΤΙΣ
ΑΠΩΣΕΙΣ ΚΙ ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ
ΤΙΠΕΤΗΝΗ ΓΝΩΜΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΘΕΜΑ.

Ο 'Αλέξης Ζορμπάς

Ξαναζή στην Κρήτη

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ
ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ Α-
ΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ, ΟΠΟΥ Ο ΚΑΚΟΓΙΑΝ-
ΝΗΣ ΞΑΝΑΖΟΝΤΑΝΕΤΕΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΣΤΟ-
ΓΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Η ΥΒΕΤ ΜΙΜΙΕ, γοητευτική και κατά-
ξανθη, ακολουθεί κι αυτή διπλή άμερι-
κανογαλλική σταδιοδρομία κατά τό πα-
ράδειγμα της Τζην Σήμπεργκ. 'Η γαλ-
λική φινέτσα της καταγωγής της έλ-
κύει τους 'Αμερικανούς, ενώ ή άμερικανι-
κή της άφέλεια γοητεύει τους Γάλ-
λους. Τέσσερις άμερικανικές ταινίες
και δυό γαλλικές αποτελούν, πρds τό
παρόν τουλάχιστον, την κινηματογραφι-
κή προσφορά της νεαρής, μόλις είκοσι-
χρονης, στάρ. Στίς σελίδες 34 - 37 έ-
να ρεπορτάζ για την νέα στάρ. (Φωτο-
γραφία έξωφύλλου Camera Press)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Έσωτερικού: Έξάμηνος δρχ. 130, έτησία δρχ. 260. Έξωτερικού: Έξ-
άμηνος δολλάρια 7, έτησία δολλάρια 14. 'Αεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησης •
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμοκατάλογον και συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρθρων
και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα και φω-
τογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«ΕΛΚΗΝ» ('Εταιρία Περιορισμένης Εύθύνης), Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι (Τ.Τ. 463),

3ήμερο

ΜΕ ΤΟ ΥΠΕΡΚΕΑΝΙΟΝ
“ΟΛΥΜΠΙΑ”

Με είσιτήριο
από δρχ. 1800-3600 ...

... τρείς μέρες ξενοιασιάς στο κοσμικό περι-
βάλλον του Υ/Π ΟΛΥΜΠΙΑ.

Με τό τριήμερο RELAX γνωρίζετε τή ζωή ενός πολυτελούς υπερω-
κεανίου. 'Απολαύστε ένα ωραιότατο ταξίδι μέσα στην πλωτή πολι-
τεία του «ΟΛΥΜΠΙΑ», πού δά σάς άφήσι άξέχαστες έντυπώσεις και
δά σάς δώση νέο κέφι στή ζωή.

Θαυμάστε τ' άκρογιάλια της Κύπρου. 'Επίσκεψθε τήν νεόκτιστη
πόλι της Χάιφα με τά μοντέρνα καταστήματα μόδας, ή περπατήστε
στην Βιβλική Ναζαρέτ. Σε 3 μέρες δά επιστρέψετε ξεκούραστος.

ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ (AIR CONDITIONING) ΠΑΝΤΟΥ.
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΣ (STABILIZERS)

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 19 ΜΑΪΟΥ - 16 ΙΟΥΝΙΟΥ
8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 17-19 ΤΗΛ. 470.271

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟΤΑΦΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ

Είναι ζεστό... αν και
το νιώθει κανείς ελαφρό κι απαλό στην
αφή. Πλένεται εύκολα... στεγνώνει
γρήγορα... δεν τσακάνει. Έχει
ξεχωριστή ομορφιά... αν και δεν χρειάζεται
ιδιαίτερη περιποίηση. Δεν επηρεάζεται
ποτέ από το πλύσιμο, τον ήλιο,
την ακρόνη, τον ιδρώτα και διατηρεί πάντα
τον χρωματισμό του. Είναι άνετο...
δεν προκαλεί αλλεργία...
δεν το τρώει ο σκύρος. Μία προσταγή
της έφτεινής γαλλικής και ιταλικής μό-
δας που παρουσιάζει το πλεκτό ORLON
σ' ένα υπέροχο μπουκετό αποχρώσεων
και σχεδίων. Θα ήθετε τι διαφορά
που δα φέρει στην ζωή σας.
Θα σας χάριση άνεση... ζεστασιά...
ελεγκαντική φινέτσα.

*ORLON είναι το σήμα της DU PONT
για την τεχνητή υφάνση ύλη της. ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
«Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α.Ε. Φωτογραφία Studio «Λάικα»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
CREATION Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
DU PONT Καλύτερα προϊόντα για μία καλύτερη ζωή
... χάρις στη χημεία.

ΤΟ
ΠΛΕΚΤΟ
ΠΟΥ ΘΑ
ΟΜΟΡΦΟΠΟΙΗΣΕΙ
ΤΗΝ
ΖΩΗ ΣΑΣ

Orlon®
64

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΔΩΡΑ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
&
ΞΕΝΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Galerie

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ

Εφης

■ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
■ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
■ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
■ ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΕΧΝΗ
■ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ

ΕΡΜΟΝ 7

ΤΗΛ. 223.855

Οι άναγνώστες

μας
γράφουν

Συγχαρητήρια και παράκληση

Θερμά συγχαρητήρια και πολλά - πολλά ευχαριστώ για τα τρία (3) κα-
τά σειράν τεύχη, τα αφιερωμένα στον
καλό μας Βασίλη που έφυγε. Ήταν
το καλύτερο αφιέρωμα στην μνήμη του
και το καλύτερο δώρο σ' εμάς που
ζήσαμε το δράμα της άρρώστιας του
και τον τραγικό χαμό του.

Επίσης, συγχαρητήρια και ευχαρι-
στώ για το τεύχος με την φωτογραφία
της γλυκειάς Άννας - Μαρίας στο έ-
ξωφύλλο.

Και μία παράκληση και αίτηση
συγχρόνως: Θέλουμε τώρα ένα τεύχος
αφιέρωμα στον νέο μας Βασίλη,
τον λεβέντη με το θρυλικό όνομα, τον
Κωνσταντίνο. Ένα τεύχος με μία δ-
μορφη φωτογραφία του στο εξώφυλλο
και με πολλές φωτογραφίες του, γνω-
στές και άγνωστες, στο εσωτερικό του
τεύχους.

Αθήναι ΕΛΕΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΠΕΤΡΑΚΗ

● Όπως θα είδατε, στο τεύχος
441 δημοσιεύθηκε πολυσέλιδο άρ-
θρο, με αρκετές φωτογραφίες. Έλ-
πίζουμε να σας ικανοποιήσει.

Με περισσότερο σεβασμό

Η Άφροδίτη της Μήλου τραυματί-
σθηκε κατά το ταξίδι της στο Τέκυο.
Πολύ ή λίγο δεν έχει σημασία. Διάβα-
σα μάλιστα ότι για να καθησυχάσουν
τους άγανακτισμένους φιλότεχνους δ-
λου του κόσμου, οι Ίάπωνες ειδικοί
διαβεβαιώνουν ότι η επιδιόρθωση του
αγάλματος έγινε τόσο τέλεια, ώστε τί-
ποτε πιά δεν διακρίνεται. Αυτό είναι
κωμικά πράγματα. Ένα άριστο έργο
γίνεται διαφημιστικό μέσον άθλητικών
αγώνων, τραυματίζεται κατά την με-
ταφορά του και όλοι το θεωρούν φυσι-
κό και απλό. Διάβασα μάλιστα ότι
κάποιος Γιαπωνέζος άρμόδιος πρότει-
νε να ονομασθεί η Άφροδίτη «Μίς Ά-
λφρεϊνσόν»! Το βρήκα φαινόταν πολύ
έξυπνο. Η θεά του έρωτος λοιπόν στα
καλλιστεία, να μία απροσδόκητη πρό-
σως! Είναι ένας διασυρμός όλη αυτή
η διαφημιστική ιστορία για την οποία
δεν φταίει βεβαίως σε τίποτε η άρ-
χαία ελληνική γλυπτική. Μήπως είναι
δικό τους το έργο, μήπως αντιπροσω-
πεί γι' αυτούς τίποτε άλλο, εκτός
από ένα μαρμάρينو αντικείμενο, που
μπορεί να γίνει εκράχτης σε μία εύ-
καιρία συρροής κόσμου; Είναι όμως μία
αρχαία κληρονομιά, που χάρισε η Έλ-
λάδα στην ανθρωπότητα, ένα έργο ά-
πό τα καλύτερα όλων των εποχών και
αυτό και μόνο θα έπρεπε να υποχρε-
ώσει και τους Γάλλους που το έστειλαν
με τόσο ευκολία και τους Ίάπωνες
που το ζήτησαν, να το μεταχειρίζονται
με περισσότερο σεβασμό.

Αθήναι ΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Καλύτερη ή σιωπή

Νέα επίθεση στο μέτωπο του θορύ-
βου: Παρατήρησα ότι σε μερικά λεωφο-
ρεία κεντρικών γραμμών (ειδικότερα
των Άμπελκχάιπ) επικρατεί το φι-
λόμουςο αίσθημα, και οι επιβάτες ά-
πολαμβάνουν τις μελωδίες του ραδιό-
φώνου. Ήταν μία πολλά συνήθεια που
είχε εκλείψει, και η επανέληψή της εά-
φινισε. Μαζί, δηλαδή, με την φασαρία
του λεωφορείου θα ακούγονται και δι-
άφορες μελωδίες, τις οποίες δεν είναι
βέβαιο αν θέλουν να τις ακούνε όλοι

→

για όλη την οικογένεια!

**ΣΑΜΠΟΒΑΝ
TAMO**

καθαρίζει, τονώνει & όμορφαίνει
τα μαλλιά

διά τριχοκνημικές, περιπτώσεις
πιτυρίδας, & τριχοπτώσεως
ο ειδικός τύπος
SUPER TAMO

Οι προκρινόμενες το παρόν από
κόμημα της Αντιπροσωπείας
ISAEMI ΣΟΦΡΑΤΟΥ 40-ΤΗΛ. 523.053
θα λάβουν δώρον εν τεμάχιο δέλεματος
ΣΑΜΠΟΒΑΝ

Γαλλικά
ΑΡΩΜΑΤΑ
ΚΟΛΟΝΙΕΣ
ΛΟΣΙΟΝ

Δώρα
ΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΕΣ
ΣΕ ΠΟΛΥ
ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ **Γ.Α. ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ**
ΣΠΥΡΟΥ ΜΗΛΙΟΥ 14 - ΣΤΟΑ ΜΕΤΟΧ. ΤΑΜ.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ **ΑΝΝΗΣ ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ**
ΚΡΙΕΣΣΕΤΟΥ 9

Κουρτίτσες
ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ
TERYLENE
TERGAL ΚΑΠ
ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ

ΗΛ. ΝΑΧΜΑΝ
ΤΗΛ. ΚΑΤΗΜΗΡΕΑΣ 3
10% ΟΡΟΦΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 229.730

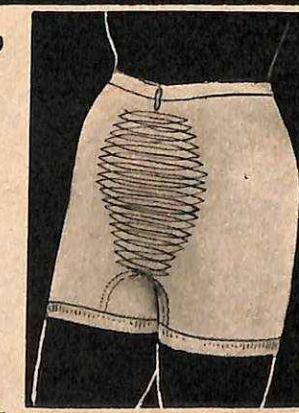
Αποκτήστε και εσείς, Τέλειο
ώμα με τα θανάδια

**ΚΟΡΣΕ - ΣΟΝΤΙΕΝ
REAL**

■ Τέλεια Έφαρμογή
■ Άφρον Έργαία
■ Ευρωπαϊκά Όλικά

**ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
REAL**

ΕΡΜΟΝ 31 - 10% ΟΡΟΦΟΣ

**Beauty Vena
Salon**
'Ηοιανού 6
(στάσις 'Ιλίσια)
ΤΗΛ. 714.586

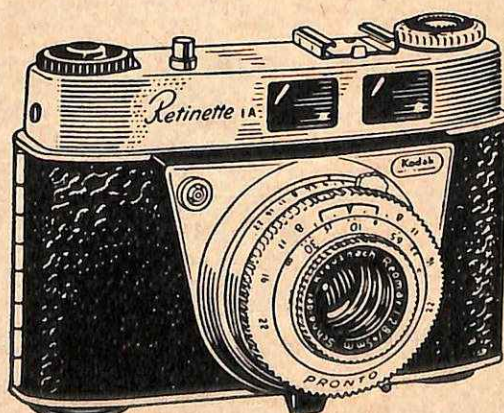
Η κ. Βένα Σαμαλέα, αισθητικός
της ECOLE INTERNATIONALE
DES TECHNICIENNES DE BE-
AUTE - ESTHETIENNES DE
DIRECTION των Παρισίων, διαθέ-
τουςα πλήρη και συγχρονισμένο έξο-
πλισμό άμερικανικών και ευρωπαϊ-
κών μηχανημάτων (ηλεκτρονικών και
πεπιεσμένου αέρος), αναλαμβάνει
πλήρη περιποίηση του προσώπου
(massage, maquillage, peeling κλπ.),
καταπολέμηση της κυτταρίτιδος, ό-
λικού και τοπικού πάχους, χαλαρά-
σεως των μυών, πτώσεως στήθους.
Πολυετής πείρα σας έγγυαται πλή-
ρως για τα θετικότερα αποτελέσματα.

χαρτε
την
ανοίξη
με
πλεκτο
Unica
ΕΡΜΟΝ & ΝΙΜΦΕ 3

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

Φωτογραφίες που άξιζουν να
έχετε στο πορτοφόλι σας....

RETINETTE IA

Τραβήξτε ωραιότατα έγχρωμα σλάιντς με
τη νέα μηχανή RETINETTE IA της KODAK.
Είναι άσύγκριτη σε άπόδοσι!

Kodak

BROWNIE 127

Με την μηχανή Brownie 127 της KODAK όλοι
τώρα μπορούν να χαρούν την άπόλαυσι των φω-
τογραφιών... κοστίζει μόνο 185 δραχ!

Αυτό που κάνει γοητευτική
μια γυναίκα είναι το βλέμ-
μα της, ή φωνή της και
το άρωμα της.

Μεταχειρίζεσθε πάντο-
τε την δροσερή κα' εύ-
χάριστη Κολώνια 4711
Θά σάς ένδουσιάζει

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

EAU DE COLOGNE

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

οι επιβάτες ή αν είναι αυτές που προ-
τιμούν. Το καλύτερο θα είναι να επι-
κρατήση πάλι ή σιωπή.
'Αθήναι Δ. ΔΙΑΜ.

Επαυος

Συγγραφήρια για το τεύχος 441.
'Αρχίζοντας από το εξώφυλλο και προ-
χωρώντας στο εξαιρετικό θέμα με φωτο-
γραφίες από την ζωή του Βασιλέως
Κωνσταντίνου, στο άρθρο του κ. Σπ.
Μαρκεζίνη και στα τόσα άλλα ένδια-
φέροντα δημοσιεύματα, όπως το σέξ
στην 'Αγγλία κλπ.
Θεσσαλονίκη Ρ. ΣΑΒ.

Νέα λεωφόρος στο Χαλάνδρι

...Το Χαλάνδρι χρειάζεται μια νέα
λεωφόρο, που να ένωνη το δμορφο προ-
άστιο με την λεωφόρο Κηφισίας, για
να εξυπηρετηται ή κυκλοφορία και να
πραγματοποιηται μια άνετη σύνδεση
με την κεντρική αρτηρία. 'Ο χώρος ύ-
πάρχει ήδη - είναι ή παλιά σιδηροδρο-
μική γραμμή Λαυρίου, ή οποία δεν
χρειάζεται απαλλοτριώσεις και πρόσ-
θετα έξοδα...
Χαλάνδρι Δ. ΚΑΡΑΜ.

Να άρχιση σύντομα

'Η νέα πλάζ, που θα κατασκευασθή
στον 'Αλμο, είναι μια θαυμάσια ιδέα.
Θα διευκολύνη τον 'Αθηναίο να βρή-
ναι τόπο για να κάνει το μπάνιο του
κάπου κοντά, χωρίς ταλαιπωρία, μα-
κρινό ταξίδι και έξοδα. 'Η θαυμάσια
άμμουδιά και ή εξαιρετική θάλασσα του
'Αλμου προσφέρονται για μεγάλες λαί-
κές λουτρικές εγκαταστάσεις. Καλέ
δμως θα είναι να άρχιση γρήγορα ή
κατασκευή της, ώστε να είναι έτοιμη
έφετος, για να την χαρούν οι 'Αθη-
ναίοι όσο μπορούν περισσότερο.
'Αθήναι Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Σήματα ένεν φώτων

● Πήραμε το ακόλουθο γράμμα
από έναν Γάλλο, φίλο των «ΕΙ Κ Ο-
Ν Ω Ν» και της ελληνικής γλώσ-
σης, και το δημοσιεύουμε με την
όρθογραφία του:

Είμαι Υποκελευστής της Γαλλικής
Ναυτιλίας, και υπηρετώ στο ΝΑΤΟ, έ-
δώ στη Μάλτα. Από πολλών χρονών
μαθαίνω ή θαυμάσια γλώσσα σας -
δυσκόλατα όμως, είναι.

Δυστυχώς στη Μάλτα δεν υπάρχει
ελληνικούς έφημεράδους.

"Όμως από πολύ καιρό γνωρίω ΕΙ-
ΚΟΝΕΣ, και μπορώ να σας πώ ότι το
περιόδικό σας, είναι εξαιρετικό.

Λοιπόν τώρα σε προσθετώ μία άγ-
γλική Λίρα, να μου στείλε, διά την
όξια αυτήν, άρχαίους τεύχους της
«ΕΙΚΟΝΕΣ» συμπεριλαμβανόμενος ά-
εροπορικής ταχυδρομίας, σε παρακαλώ.
Σας εύχαριστώ παρά πολύ έκ των
προτέρων, και σας χαιρετώ.
Μάλτα JEAN DESGANS

● Τα τεύχη που ζητήσατε σας έ-
στάλησαν. Σας εύχαριστούμε.

Παράπονα...

'Ασήμαντο το παράπονο, αλλά με
είχατε κοκοσνηθήσει χρόνια τώρα να
→

ΜΑΙΡΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ-ΠΑΠΠΑ
'Ιατρός

Δερματολόγος - Αισθητικός
Ειδικώς εκπαιδευθείσα εις Παρίσιους.
'Επιστημονικά ή θεραπεία ι:
'Αποτρίχωσης - 'Ακμή - Τριχόπτωσης -
Εύρυαγγεία κλπ. Αισθητική περιποίη-
σις του προσώπου έν συνδυασμώ με τάς
νεωτέρας επιτεύξεις της Ιατρικής.
Λέχεται: 9 - 12, 5 - 7.
'Αριστοτέλους 180, τηλ.: 870.478

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΟΥ ΘΙΒΕΤ

'Η καταπληκτική
ΠΕΤΡΑ ΤΟΥ ΘΙΒΕΤ
PIERRE
CURIEUSE
(Πιέρ Κυριέζ)
Μ' ένα έλαφρό μασάζ
έξαφανίζει
★ ΕΡΕΘΙΣΜΟΥΣ ★ ΡΥΤΙΔΕΣ
★ ΜΠΙΜΠΙΚΙΑ ★ ΠΑΝΑΔΕΣ
★ και ΠΕΡΙΤΤΑ ΛΙΠΗ
ΔΙΝΕΙ ΝΕΑ ζωή στην έπι-
δερμίδα και ΔΙΟΡΘΩΝΕΙ
ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

PARFUM
MAGNÉTIQUE

Τό άρωμα που
μαγνητίζει

60 φορές ισχυ-
ρότερον από τα
έκλεκτώτερα
παρισινά άρώ-
ματα

ΠΟΛΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ - ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΟΙΚΟΥ GAUVIN
PARIS

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΦΟΙ ΨΗΤΤΟΥ
ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ 43 - ΤΗΛ. 628.686
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΝΗΜΑΤΑ
(ΜΑΛΛΙΝΑ - ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ - ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΑ)
ΑΡΙΣΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΠΛΕΓΜΕΝΑ "FULLY FASHIONED,"
ΣΕ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΕΠΕΒΑΛΑΝ ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ...

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Germaine Monteil

Χείλη νεανικά
φωτεινά
έλκυστικά
μέ το Rouge à lèvres
SUPER LUMIUM

Τό απαραίτητο αξεσουάρ κάθε κομψής γυναίκας

GEN. ANT. **ΗΛΛΗΝΙΚΑ Α.Ε.** Λ. ΑΜΑΛΙΑΣ 26 - ΤΗΛ. 225.365 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Μου στέλνετε το περιοδικό κάθε Πέμπτη. Έτσι το θράδυ της Πέμπτης ήταν το θράδυ των «ΕΙΚΟΝΩΝ». Είναι όμως τρεις Πέμπτες τώρα που οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» δεν έρχονται και φθάνουν Παρασκευή. Καυστέρηση στην ταχυδρόμηση; Καυστέρηση στην διανομή τους; (Το τελευταίο το βρίσκω απίθανο). Όποιαδήποτε υποβάλλω την μικρή παράκληση να μου αποδώσετε το θράδυ της Πέμπτης που τόχασα!...
Αθήναι Γ. Ν. ΤΣΑΡΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

● Εκτιμούμε ιδιαίτερας το ένδιαφέρον σας και σας ευχαριστούμε. Για την αργοπορία, κατά μία ημέρα, της επίδοσης του τεύχους στους συνδρομητές των Αθηνών, εκφράζουμε την λύπη μας. Το ίδιο όμως συνέβη από λόγους ανώτερης βίας. Η καυστέρηση οφείλεται στην προσπάθειά μας να περιλάβουμε σημαντικότερα επίκαιρα γεγονότα, τα οποία αν δημοσιεύονταν στο επόμενο τεύχος θάχαναν από την επικαιρότητά τους και τούτο ίσως δυσχερατούσε περισσότερο τους αναγνώστες μας.

Ένας φίλος...

...Είς την όδον Αχαρνών έχουν τοποθετηθή συσκευαί σμμάτων από τον περασμένο Νοέμβριο, οι οποίες όμως παραμένουν έκτοτε άνευ φώτων. Αποτέλεσμα: Συμβαίνουν αρκετά δυστυχήματα και ο δρόμος παραμένει επικίνδυνος για τους περσιόικους, οι οποίοι περιμένουν πότε θα βρουν την ευκαιρία να διαδούν και, τρέμουν μήπως κανένα παιδί κάνει την άπειρσκησία να περάση μόνο του...
Αθήναι ΘΡ. Σ.

ΟΔΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΠΑ

Η ΕΛΠΑ ανακοινώνει ότι το θερινό πρόγραμμα ημερησίων διαδρομών των αυτοκινήτων - συνεργείων της ΟΒΕΛΠΑ επί των εθνικών οδών, που τέθηκε σε εφαρμογή από τις αρχές Απριλίου, έχει ως εξής:

1. Κλιμάκιο Λαρίσης. Ώρες περίπου: 9 - 13 και 16 - 20. Λήξη εργασίας την 15η Οκτωβρίου 1964. Διαδρομές: Λάρισα - Νέα Χαλκιδών. Λάρισα - Κατάρτα. Λάρισα - Καμένα Βούρλα.

2. Κλιμάκιο Πατρών. Ώρες περίπου: 9 - 13 και 16 - 20. Λήξη εργασίας την 15η Οκτωβρίου 1964. Διαδρομές: Πάτρα - Ξυλόκαστρο. Πάτρα - Ολυμπία.

3. Κλιμάκιο Ιωαννίνων. Ώρες περίπου: 9 - 13 και 16 - 20. Λήξη εργασίας την 15η Οκτωβρίου 1964. Διαδρομές: Ιωάννινα - Κατάρτα. Ιωάννινα - Ήγουμενίτσα. Ιωάννινα - Αμφιλοχία.

4. Κλιμάκιο Αθηνών. Θα συνεχισθώ το χειμερινό πρόγραμμα εργασίας. Ώρες περίπου: 9 - 13 και 16 - 20. Διαδρομές: Αθήναι - Ξυλόκαστρο. Αθήναι - Καμένα Βούρλα. Με την παραλαβή των νέων οχημάτων, το κλιμάκιο τούτο θα κινηθεί και επί των διαδρομών Αθηνών - Σουνίου, Αθηνών - Αργούς και Αθηνών - Δελφών, βάσει προγράμματος που θα ανακοινωθώ προσεχώς.

ΔΑΝΕΖΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Επιπλα ποιότητας
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΟΣΕΩΝ
Πλατ. Καρύστη 10 Τηλ. 228.325

Ένα ναινούργιο βώμα ξαναγεννιέται...

ΚΟΜΨΟ. ΑΓΑΛΜΑΤΕΝΙΟ. ΜΟΝΤΕΡΝΟ...

...χάρis εἰς τὴν καταπληκτικὴ, Γαλλικὴ Συσκευὴ ἀδυνατίσματος

amodil
AMONTIA

- Με τὸ "amodil" ἀδυνατίζετε χωρὶς δίαιτα καὶ χωρὶς τὶς δυσάρεστες συνέπειές της.
- Συνδυάζει ΜΑΣΣΑΖ καὶ ταυτόχρονη διανομὴ τοῦ θαυματουργοῦ διεισδυτικοῦ ὑγροῦ SVELT-MIRACLE (ΣΒΕΛΤ-ΜΙΡΑΚΛ).
- Εὐδεικνύεται διὰ τὴν θεραπείαν ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΔΟΣ - ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΠΑΧΟΥΣ κ.λπ.
- Τὸ χρησιμοποιεῖτε μόνη σας στὸ σπίτι, εὐκόλα καὶ γρήγορα.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΑΜΩΝ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Τὸ "AMODIL" ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΚΑΙ Εἰς τὴν ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ

ΦΛΟΡΑΛ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΤΣΙΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 28-Β' ΟΡΟΦΟΣ-ΓΡΑΦ. 14-ΤΗΛ. 222.026-ΑΘΗΝΑΙ

δοκιμάστε

τὴν περίφημη Γερμανικὴ ἀφρώδη ΚΡΕΜΑ ΣΥΡΙΣΜΑΤΟΣ CITO

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
WURTEMBERGISCHE PARFUMERIE
FABRIK

- ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ με λεπτὸν ἄρωμα γνήσιας Ἀγγλικῆς λεβάντας
- ΑΦΘΟΝΗ ΣΑΠΟΥΝΑΔΑ, κάνει εὐχάριστο τὸ ξύρισμα χωρὶς νὰ ἐρεθίσῃ τὸ δερμα.
- ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ μεγάλο 80 γραμ. διαρκείας πολλῶν μηνῶν καθημερινῆς χρήσεως.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΚΡΕΜΑ "ΣΙΤΟ", ΘΑ ΣΑΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΗ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ-ΕΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4, ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 216.220

παγκοσμίου
φήμης
ἀθηναϊκὸν
ζαχαροπλαστεῖον

ΠΕΤΡΟΓΡΑΔ

- ΡΩΣΙΚΕΣ ΠΑΣΧΕΣ (ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ)
- ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΑΥΓΑ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΑΛΙΑΣ
ΡΩΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

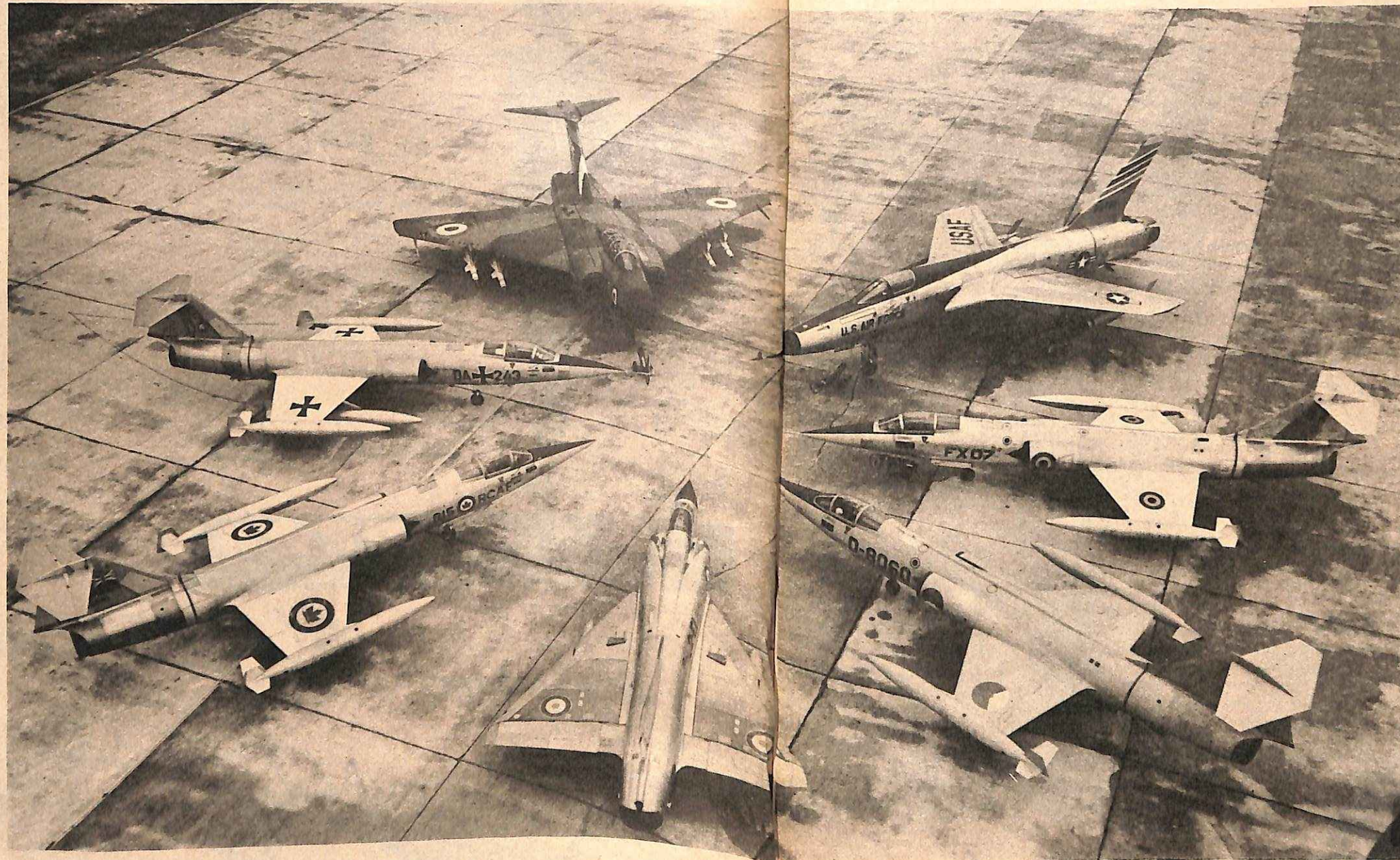
ΣΤΑΔΙΟΥ 29 - ΤΗΛ. 224.215

Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΝΤΟΡΛΕΑΚ ΣΤΟ "SALON DE BEAUTE"

Σε διάστημα οκτώ ημερών η πρωταγωνίστρια της Γαλλικής ταινίας «Ανθρωποκτονία», σκηνές της οποίας «εγρίστηκαν» στην Αθήνα, Φρανσουάζ Ντορλεάκ, έσπευσε να σερβίρει φορές το «Salon de Beaute». Έτσι, της δόθηκε η ευκαιρία να φροντίσει το σμά της και να περιποιηθώ το πρόσωπό της. Για την «Καθημερινή» είπε: «Στο Παρίσι εφαρμόζεται σε ευρεία κλίμακα και όπως λένε εκεί οι ειδικοί, είναι ο ιδεωδέστερος τρόπος πρόληψης και θεραπείας της ακομμάτωσας». Στην φωτογραφία η Φρανσουάζ Ντορλεάκ υποβάλλεται στην εφαρμογή της εν λόγω μεθόδου από την διευθύντρια του «Salon de Beaute» κ. Αία Γαλάνη.

Τὰ γενέθλια τοῦ ἀεροπορικοῦ στρατηγείου Κεντρικῆς Εὐρώπης τοῦ ΝΑΤΟ

Διακοπές

↑ Ὁ σὲρ Οὐίνστον Τσώρτσιλ ἀπεφάσισε νὰ περάσῃ τὸ Πάσχα στὸ ὑπαίθρο, ὅπως ἑκατομμύρια ἄλλοι συμπατριῶτες του. Οὔτε ἡ μεγάλη ἡλικία, οὔτε οἱ πρόσφατες ἀσθενεῖς στάθηκαν ἱκανές νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σπίτι του στὸ Χάυντ Πάρκ Γκέιτ, γιὰ νὰ κατευθυνθῇ στὴν Τσάρτγουελ, ὅπου ἐρίσκεται ἡ ἐξοχικὴ του ἐπαυλὴ. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐπισκεπτόταν τὴν ἐπαυλὴ του ἀπὸ πέρυσι τὸ καλοκαίρι ὁ «Πατέρας τῆς Νίκης».

↑ Στὶς 2 Ἀπριλίου ἡ Διοίκηση Συμμαχικῶν Ἀεροπορικῶν Δυνάμεων Κεντρικῆς Εὐρώπης (AIRCENT) συμπλήρωσε τὰ 13 γόδια της. Σήμερα ἡ ἐπταεθνὴς αὐτὴ διοίκηση ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερο συγκρότημα ἀεροπορικῶν δυνάμεων στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, μὲ 2.000 καὶ πλέον ἀερίωθούμενα, ἐκτὸς τῶν πολυαριθμῶν ἀντισεροπερικῶν πυραύλων. Τὸ Βέλγιο, ἡ Γερμανία, ἡ Ὁλλανδία, ὁ Καναδὰς, ἡ Γαλλία, οἱ Η.Π.Α. καὶ ἡ Μ. Βρετανία συναγωνίζονται στὸ νὰ βελτιώσουν τοὺς τύπους τῶν ἀεροσκαφῶν τοῦ AIRCENT καὶ ἔχουν ἤδη παρουσιάσει τοὺς τελευταίους τύπους τους, ὅπως τὸ «Στορφαίτερ F104C», τὸ «Μιράζ III C καὶ R», τὸ «Θάντερ-τσιφ F105», τὸ «Τζάδελιν Μάρκ 9». Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀερίωθούμενα ἔχουν τεράστια δύναμη πυρός καὶ ἄρτια συστήματα ἐλέγχου πτήσεων, ραντάρ κλπ. Ἀναπτύσσουν ταχύτητα διπλάσια τοῦ ἥχου. Στὶς σχετικὲς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις, ποὺ ἔγιναν στὴν βάση τοῦ Σαμόν (Γαλλία), οἱ ἐπτά ἐταῖροι τοῦ AIRCENT ἔταξαν τὰ ἀεροσκάφη τους σὲ σχηματισμούς ἀνὰ ἐπτά στὴ σειρά.

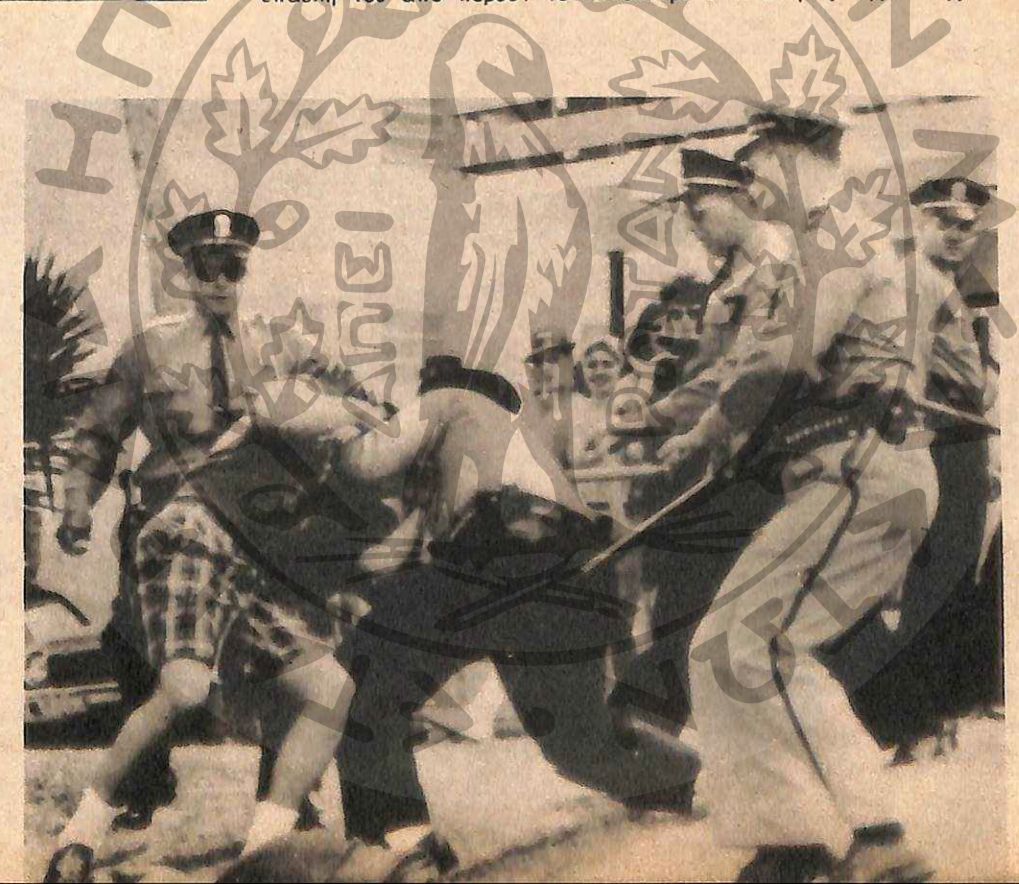
Μάκ Ἀρθουρ

Πλήθος παλαιῶν φωτογραφιῶν τοῦ στρατηγοῦ Μάκ Ἀρθουρ ἀναδημοσιεύθηκαν τελευταία στὸν ἀμερικανικὸ τύπο, ὅταν ἐγνώσθη ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων στὸν Εἰρηνικὸ, κατὰ τὸν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, ἦταν θαυμάσια ἀρρωστος καὶ ὑπέστη τὴν τρίτη «κρίση» ἐγχείρηση μέσα σὲ ἓνα μῆνα. Στὴν φωτογραφία, ὁ Μάκ Ἀρθουρ, ἐνῶ ἀποβιβάζεται στὴν νῆσο Λέιττε, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1945

←

Ἐκτροπα

Πυρετικὴ ἐξαρση τοῦ «νεντιμποϊσμοῦ» κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα τῶν καθολικῶν σημειώθηκε στὴ Νταϋτόνα Μπήτς τῆς Φλωρίδος, ὅπου ἐνέσκηψαν σὲ μεγάλους ἀριθμούς σπουδασταὶ κολλεγίων, ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῶν Η.Π.Α. Οἱ συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομία ὑπῆρξαν ἄγριες καὶ χαρακτηριστικὲς ἀπὸ τὸ πείσμα ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν →

ΠΑΚΗΣ ΚΟΠΙΔΗΣ

πρωτότυπα
δώρα

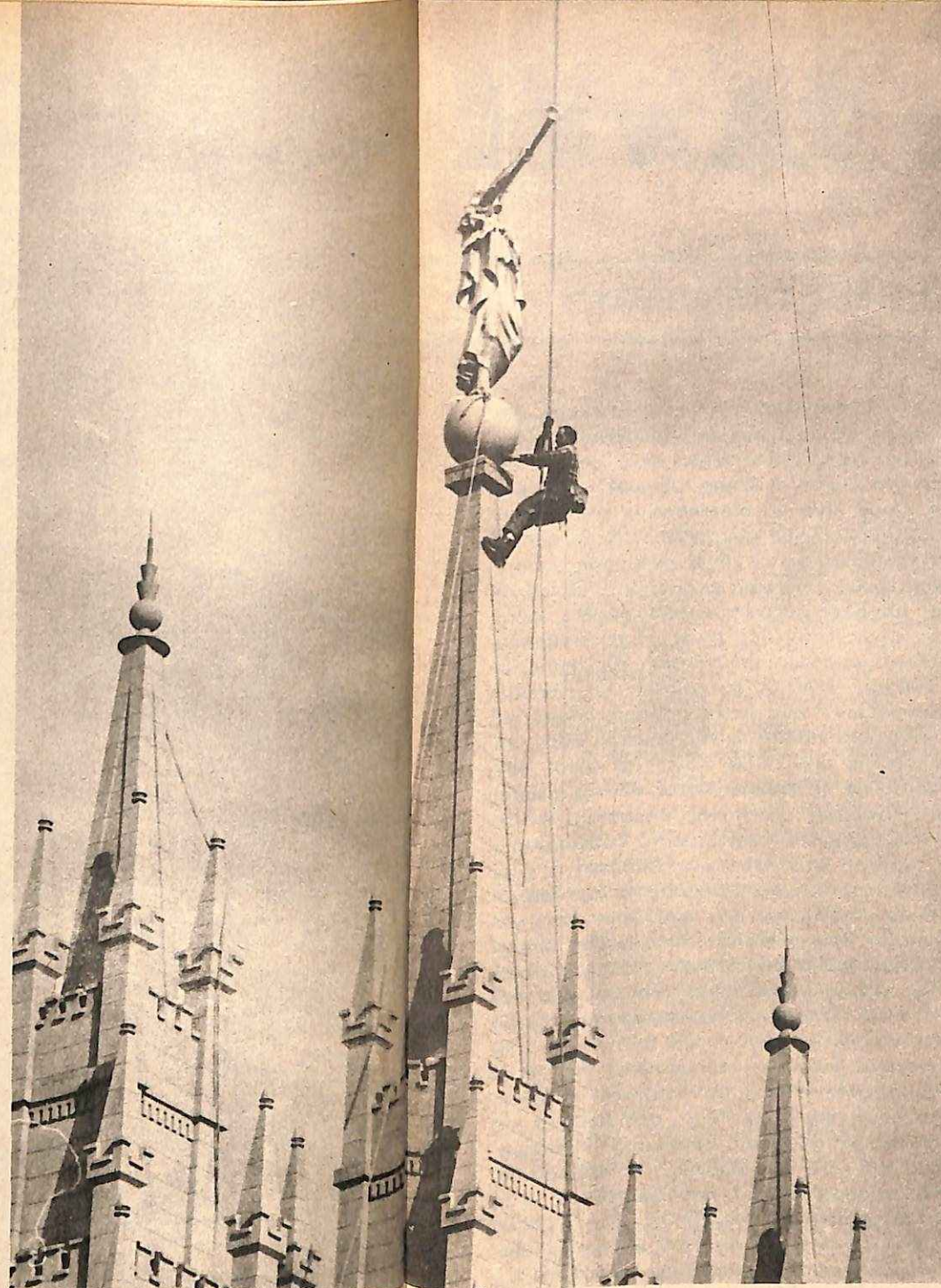
νέα
γραμμή
σέ
κοσμήματα

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 10 — ΤΗΛ. 612.172

ΕΙΚΟΝΕΣ

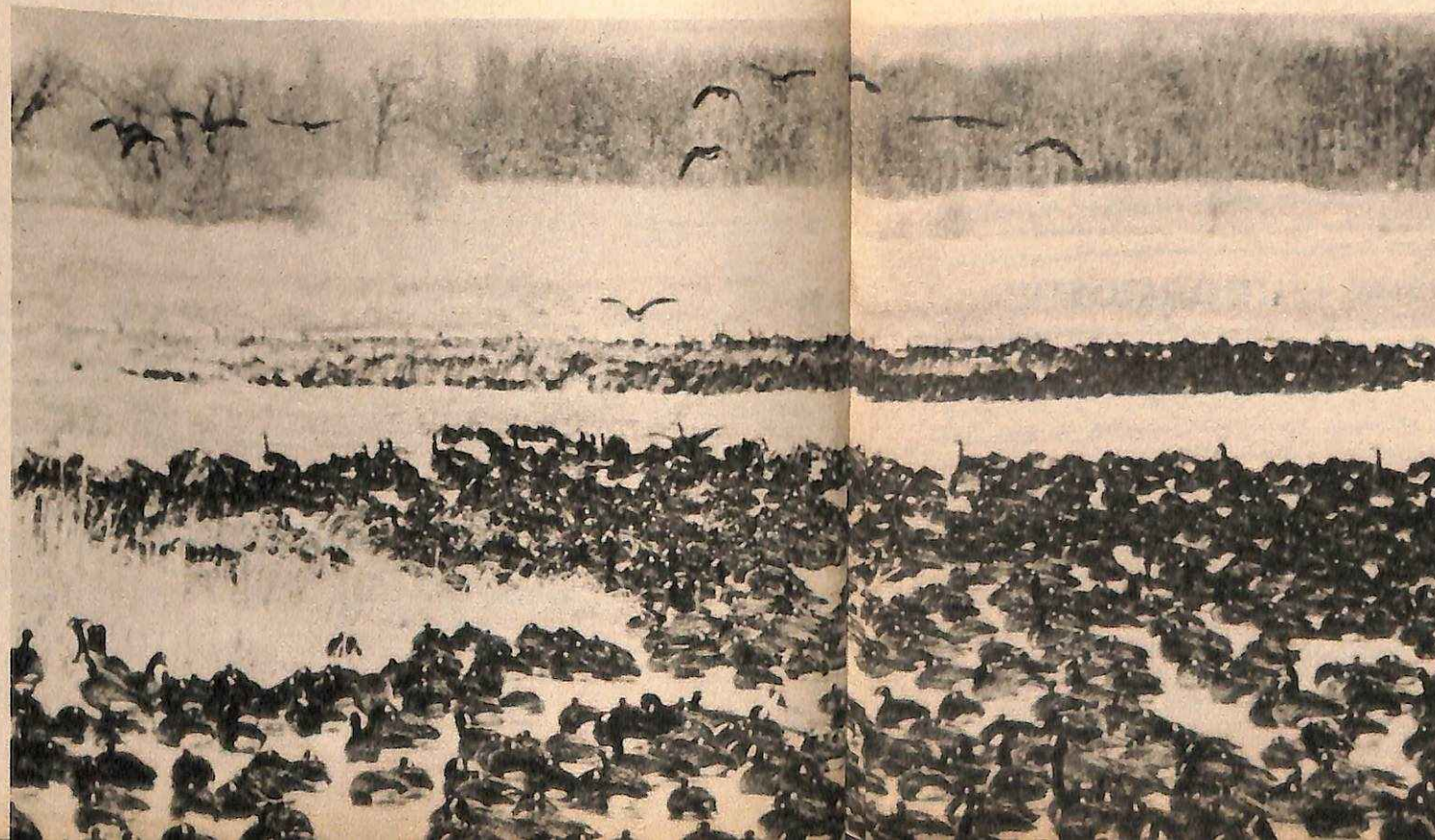
Προετοιμασίες

Ένα άγαλμα του Άτζελ Μορόνι ύψους τριών περίπου μέτρων, έτοποθετήθη στην κορυφή του πύργου (ύψους 40 μέτρων) του περιπτέρου των Μορμόνων, στην Διεθνή Έκθεση της Νέας Υόρκης. Ο Άτζελ Μορόνι είναι μια από τις εξέχουσες φυσιογνωμίες στην ιστορία της Εκκλησίας των Αγίων του Ίησου Χριστού της Εσχάτης Ημέρας, που κοινώς είναι γνωστή ως Εκκλησία των Μορμόνων. Η σάλπιγγα στο χέρι συμβολίζει το κήρυγμα του Ευαγγελίου σε όλα τα μέρη της Γης.

Αίσιοδοξία

Χιλιάδες χήνες παγιδεύτηκαν στα Έλη του Όριγκον, στον καναδικό βορρά, όπου είχαν αποδημήσει, ξεγελασμένες από την άπατηλη άνοιξη, όταν μια αϊφνίδια πτώση της θερμοκρασίας, κατά 10 βαθμούς, ξαναπάγωσε όλα τα νερά. Η ειδική υπηρεσία έσπευσε για την σωτηρία των διαστικτών αποδημητικών, που διέτρεχαν κίνδυνο από αστία.

ΜΕ ΤΙ ΛΟΥΖΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ; ΜΕ ΣΑΠΟΥΝΙ;

Ποτέ. Γιατί τα σαπούνια είναι συνήθως αλκαλικά και καταστρέφουν τα μαλλιά.

Οι ειδικοί δερματολόγοι συνιστούν πάντοτε το **ΤΟΝΩΤΙΚΟ Σαμπουάν ΤΑΜΟ**.

Το Σαμπουάν **ΤΑΜΟ**, εκτός από το τέλειο καθαρίσμα των μαλλιών σας, είσχωρεί στον θύλακα των ριζών και χάρις στα συστατικά που περιέχει τροφοδοτεί και ένδυναμώνει το τριχωτόν της κεφαλής.

ΤΑΜΟ.

Καθαρίζει και τονώνει τα μαλλιά, τους δίνει λάμψη και ζωντάνια, σταματά άμέσως την πιτυρίδα και την τριχόπτωση.

ΤΑΜΟ το Σαμπουάν όλης της οικογενείας.

ΠΩΣ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ

Οι βλεφαρίδες, το συμπλήρωμα της όμορφιάς των ματιών, χρειάζονται και αυτές την περιποίησίν τους.

Ποτέ μην αφήνετε τις βλεφαρίδες ξηρές την νύκτα γιατί πέφτουν και αραιώνουν. Στις πιο πολλές γυναίκες που δείχνουν τόσο αντιαισθητική εικόνα, με τις κοντές και εξασθενημένες βλεφαρίδες, εκεί βρίσκεται η αιτία.

Έξ άλλου, το συνεχές μακιγιάζ με τα διάφορα **MASCARA** κουράζει τις βλεφαρίδες.

Για το μέγιστο και την συντήρησίν των κυκλοφορεί ένα μοναδικό προϊόν στον κόσμο.

Είναι η **CREAM EYELASHES PHILIA LINT**.

Ο σίκος **PHILIA LINT**, που ασχολείται ειδικά με σειρά ολόκληρη προϊόντων για το μακιγιάζ των ματιών, εκυκλοφόρησε μια ειδική κρέμα με τροφογονικά συστατικά και «Βιταμίνη Α», που σποπόν έχει να αναζωογονή και να τρέφει τις βλεφαρίδες.

Κυκλοφορεί στην προσιτή τιμή των 22 δραχμών και πωλείται σε όλα τα καλά Φαρμακεία και Μικροπωλεία.

Αντιπροσωπεία **ISAEM**
Τηλ. 531.637. — Αθήνα.

← Γάμοι

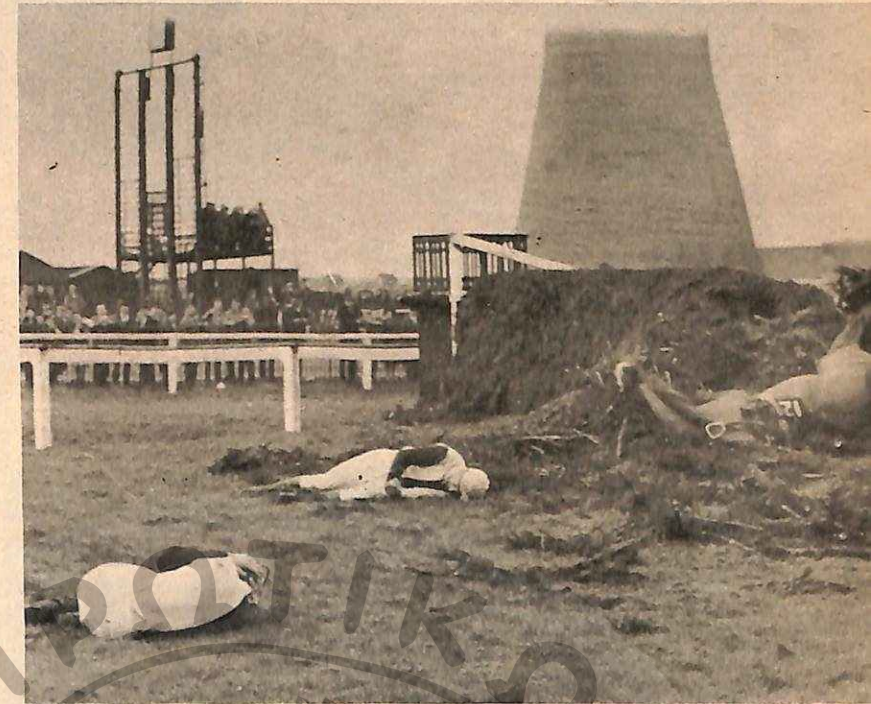
Την ούρα του νυφικού της κόρης του σκύδει να τακτοποιήσει ο σέρ Άλεκ Χιούμ, ενώ η σύζυγός του κοιτάζει σταργικά τους νεόνυμφους. Οπως είναι γνωστό, η κόρη του Βρετανού πρωθυπουργού, μίς Μύριελ Ντάγκλας - Χιούμ, 24 ετών, παντρεύθηκε τον κ. Άντριαν Ντάρμπυ, 26 ετών, τον οποίο, ενώπιον Θεού και ανθρώπων υπεσχέθη να τιμά, να αγαπά, αλλά όχι να υπακούει.

Δράμα

Την σπονδυλική του στήλη έσπασε ο διάσημος Βρετανός τζόκεϋ Πάντυ Φάρρελ, όταν το αλόγο του «Μπάρντερ Φλάιτ» έπεσε πάνω σ' ένα εμπόδιο στις μεγάλες ιπποδρομίες του Αϊντερ. Ο Φάρρελ, 41 ετών, έδηλωσαν ότι θα μείνει παράλυτος από την μέση και κάτω, σ' όλη την διάρκεια της ζωής του.

Περιπέτεια

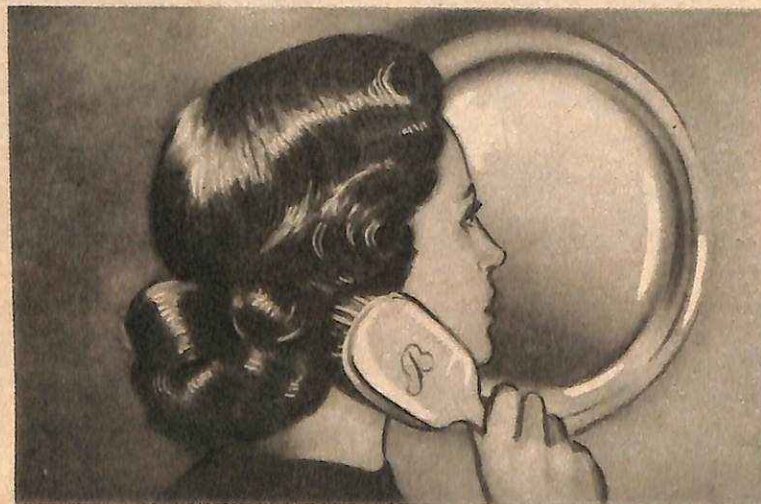
Αναζητώντας ήλιο, ο πρίγκιψ Ουίλλιαμ του Γκλόστερ και έννέα συμφοιτηταί του στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, νοίκιασαν μια θαλαμηγό και έξεστράτευσαν. Κανείς απ' όλους τους δέν εγνώριζε ιστιοπλοΐα. Παρά ταύτα, η έκδρομή πήγε θαυμάσια.

Υγεία

πολιτισμός
οικονομία

Τα αμερικανικά χαρτομάντηλα KLEENEX είναι τα άνωτερα όλων, γι' αυτό και συγκεντρώνουν την προτίμηση του μεγάλου κοινού σ' όλο τον κόσμο. Πλεονεκτούν γιατί είναι άπαλά και ευχάριστα στην αφή, δεν σχίζονται και διαλύονται στο νερό. Προστατεύουν την υγεία σας.

ΤΟ ΜΠΡΕΚ ΕΛΙΜΙΝ είναι το νέον προϊόν του παγκοσμίως γνωστού αμερικανικού οίκου BRECK.

Είναι το μοναδικόν ΣΑΜΠΟΥΑΝ κατά της πιτυρίδας που συγχρόνως έχει όλες τις ιδιότητες του καλλωπιστικού SHAMPOO BRECK.

Περιέχει το έντελως καινούργιο συστατικόν, την σύνδεσιν 22 T 4+

ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Beautiful Hair

BRECK ELIMIN
DANDRUFF TREATMENT SHAMPOO*

*Patent applied for 12.2' Thiolbis (4 Chlorophenol) ©1963 John H. Breck, Inc.

'Αντί Εικόνων

ΟΤΑΝ ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ

Ο τουρισμός των αριστουργημάτων είναι ένα σύμπτωμα της εποχής μας, που κοντεύει να γίνει θεσμός. 'Επιβεβαιώνει ότι στα χρόνια μας, ο κόσμος έχει γίνει πάρα πολύ μικρός. 'Η 'Αφροδίτη και η Πιετά στο Τόκυο, ο Κόμης 'Οργκάθ του Γκρέκο στην Νέα 'Υόρκη. Παρά λίγο να συμπλήρωνε την παρέα τους και ο 'Ερμής. Τα μεγάλα έργα εγκαταλείπουν τα θάβρα των μουσείων και τις πινακοθήκες και βγαίνουν πρὸς συνάντηση θεατῶν, ψάχνουν να βρουν κοινό εκεί όπου υπάρχει άθροισμα κόσμου, μεγάλες μαζικές συγκεντρώσεις. Κατά βάση, τὸ κίνητρο τῶν ὁργανωτῶν δὲν εἶναι νὰ προσφέρουν ὑψηλὴ αἰσθητικὴ συγκίνηση στοὺς ἐπισκέπτες τῶν ἐμποροπανηγύρεων ἢ τῶν ἀγώνων, ἀλλὰ νὰ πλουτίσουν τις συγκεντρώσεις με κάποια «ἀττραξιόν», κάτι ἐκτὸς προγράμματος, με ἀπώτερο σκοπὸ νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ «δολώματα» αὐτὰ γιὰ νὰ αὐξήσουν τις εἰσπράξεις των. Πέρα ὅμως ἀπὸ αὐτὸν τὸν καθαρὰ ἐμπορικὸ σκοπὸ, με τις μετακινήσεις τῶν αριστουργημάτων πραγματοποιεῖται μιὰ εὐρύτατης ἐκτάσεως ἐκλαίκευση τῆς μεγάλης τέχνης, μιὰ γνωριμία με τὰ ἑκατομμύρια πού συνωθούνται σ' αὐτὰ τὰ σταυροδρόμια. Βεβαίως ἡ γνωριμία αὐτὴ εἶναι ἀτελής, πρόχειρη, «τουριστικὴ» καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργεια τῶν ἀνθρώπων πού σπεύδουν ἐκεῖ γεμάτοι ἄλλα ἐνδιαφέροντα. 'Απὸ αὐτὴ τὴν κατὰ μάζας ἐπαφὴ κάτι μένει στὸ τέλος. Οἱ θεαταὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι τῆς ποιότητος τῶν προσκυνητῶν πού μπαίνουν με δέος στὰ μουσεῖα καὶ κρατοῦν τὴν ἀναπνοή τους ἐμπρὸς στὸ ἀριστούργημα. 'Ισως οἱ ἐπισκέπτες τῶν ἐμποροπανηγύρεων ἢ τῶν ἀγώνων νὰ μὴν πᾶνε καὶ ἴσως δὲν μποροῦν νὰ πᾶνε στὰ μουσεῖα, γιὰ νὰ τὰ δοῦν. 'Αλλὰ καὶ ὁ σύγχρονος ἀνθρώπος πού ἔχει ἐνδιαφέρον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πᾶν στὴν Ρώμη, στὸ Λοῦβρο καὶ στὸ Τολέδο γιὰ νὰ δῇ μερικὰ κορυφαῖα ἐκθέματα. 'Η περιφορὰ σπάει τοὺς θεσμούς τῶν κλειστῶν χώρων, τοῦ «εἰδικοῦ περιβάλλοντος», καὶ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τοῦ σπουδαστηρίου. Αὐτὴ ἡ συνάθροιση τῶν αριστουργημάτων προβάλλει τὴν 'Ελλάδα γιὰτὶ τὸ 'Εργο δὲν ἔχει τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἐκάστοτε ἰδιοκτήτη του, ἀλλὰ τοῦ δημιουργοῦ του. 'Υπάρχουν ὅμως καὶ ἀντιρρήσεις, πού εἶναι εὐλογες καὶ δικαιολογημένες καὶ πολὺ σοβαρές. 'Εκτὸς ἀπὸ τοὺς κινδύνους πού συνοδεύουν τις μετακινήσεις, τὰ ταξίδια αὐτὰ τείνουν νὰ γίνουν θεσμός καὶ ἴσως σὲ λίγο ν' ἀρχίσουν τὰ μεγάλα ζηλήματα τῶν ἐργῶν γιὰ νὰ μετακληθοῦν σὰν μεγάλες «στάρ» σὲ διάφορες ἐμποροπανηγύρεις, ὅπως μετακαλεῖται ἕνα μπαλέτο ἢ μιὰ διάσημη τραγουδίστρια. Τὸ ἔργο μόνο στὸν δικὸ του χώρο ζῇ καὶ ἀναπνέει. 'Όταν μεταφερθῇ «ξεριζώνεται» ἀπὸ τὸ ἔδαφος του. 'Αλλὰ αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλο θέμα γιὰ τὰ μεγάλα ἐκπατριμένα ἔργα πού στεροῦνται καὶ νοσταλγοῦν τὸν πατρίο χώρο τους.

ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΣ

«Δέν υπάρχουν σήμεραν προϋποθέσεις ἀνενδότου ἀγῶνος. 'Υπάρχουν μόνον προϋποθέσεις ἀνενδότου μεγαχολίας» — ἐτόνισε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου στὴν Βουλὴ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἐντυπωσιακὰ λεκτικὰ του τρῦκ, σχολιάζοντας τὴν ἀποχώρηση τῆς Ε.Ρ.Ε. Καὶ ἔχει ἀπόλυτα δίκιο ὁ ἀνένδοτος πρωθυπουργός! Διότι, πράγματι, ὁ τρόπος με τὸν ὁποῖον ἤρθαν στὴν δημοσιότητα οἱ «ἐκθέσεις - δόμβες», καὶ ἡ φοβερὴ ἐπιπολαίωσις, ἂν μὴ ἡ σκοτεινὴ ὑστεροβουλία, με τὴν ὁποία ἐξαπελύθη ἡ ἐπίθεση κατὰ τῆς κορυφῆς τῆς δικαιοσύνης, ἀκριβῶς μόνον μεγαχολία, καὶ θαθεῖα μάλιστα, προκαλοῦν. 'Ιδιαίτερος σὲ ὅσους ἀνέμεναν ὅτι ἡ κυβέρνηση θὰ εἶχε νὰ πῇ πολλὰ με σοβαρότητα καὶ ἐπιμέλεια, με στοργὴ καὶ σεβασμὸ πρὸς τοὺς θεσμούς. Καὶ τὴν ἄκουσαν νὰ ἐπιδεικνύη ἀπαράδεκτο χιούμορ.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΞΕΧΝΟΥΝ

«Εἰς τὸ Λονδίνον θὰ διεξαχθοῦν συνεννοήσεις διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν. 'Ο γαλλικὸς τύπος γράφει ὅτι ἐπιβάλλεται ὁ συμβατικὸς περιορισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν, παρεχόμενων ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων τῶν ἑυρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως ἀφοπλισμοῦ. 5 'Απριλίου 1934, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Υστερα ἀπὸ 30 χρόνια, καὶ ἀφοῦ ἐμεσολάβησαν ὁ 6' Παγκόσμιος πόλεμος, ὁ ἀτομικὸς βομβαρδισμὸς τῆς Χιροσίμα καὶ τοῦ Ναγκασάκι, ὁ πόλεμος τῆς Κορέας καὶ ἄλλοι τοπικοὶ πόλεμοι, πού συνεχίζονται καὶ σήμερα, ὁ ἀφοπλισμὸς ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελεῖ τὸ ἀπραγματοποίητο ὄνειρο τῆς ἀνθρωπότητας. Πρὶν ἀπὸ 30 χρόνια, τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἢ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν ἀπασχολοῦσε τὸν κόσμον καὶ τροφοδοτοῦσε τὸν διεθνή τύπον. ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ἀργότερα, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1939, ἀρχίζει ὁ καταστρεπτικώτερος πόλεμος στὴν ἱστορία τῆς Γῆς. ΕΝΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ἀργότερα, ὁ 6' Παγκόσμιος πόλεμος τερματιζόταν καὶ ὁ ἥλιος τῆς εἰρήνης ἔρριχνε τις πρώτες ἀκτίνες του στὰ ἑρείπια τῶν νικητῶν καὶ στὰ συντρίμια τῶν ἡττημένων. ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ἀργότερα, πρώην ἐχθροὶ καὶ σημερινοὶ σύμμαχοι στὴν μιὰ ὁχνη, πρώην σύμμαχοι καὶ σημερινοὶ ἀντίπαλοι στὴν ἄλλη, τελειοποιοῦντες τὸν γήινο καὶ ἐξωγήινο ἐξοπλισμὸν τους, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναζητοῦν τὴν λύση στὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ — ὀνειρεύονται πάντοτε τὴν πραγματοποίηση τοῦ ἰδιοῦ ἀπραγματοποίητου ονείρου.

ΠΩΣ ΝΑ ΣΒΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ;

Υποχωρεῖ θραδῆς, ἀλλὰ ἀσφαλῶς τὸ ἀγχος στὴν ἐποχὴ μας, παρὰ τις ὑδρογονοδόμους καὶ τοὺς πυραύλους — διεπίστωσε μιὰ πρόσφατη ἐρευνα 'Αμερικανοῦ εἰδικοῦ, πού δημοσιεύθηκε τὴν περασμένη ἐβδομάδα. Τὸ γεγονός, βέβαια, εἶναι ἰδιαίτερα εὐχάριστο καὶ κυρίως τὸ σημεῖο ἐκείνο τῆς ἐκθέσεως πού δίνει τὸ προβάδισμα τῆς «ἰάσεως» στὶς ἀνεπτυγμένες χώρες, ἐναντὶ τῶν ὑπαναπτύκτων, διαφεύδοντας ἔτσι γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸν θαυμάσιο ριζωμένο μῦθο τῆς «παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς» καὶ τῆς «εὐδαιμόνου ἀπλῆς φυσικῆς ζωῆς». Καὶ τοῦτο εἶναι προφανές, ἀν ἐκτιμηθῇ σωστὰ ὁ ρόλος τῆς κοινωνικῆς ὁργάνωσης, ὡς νοσογόνου αἰτίας πού ἐπισωρεῖ δυστυχία καὶ φόβο σ' ἕνα ἕκαστο τῶν ἀτόμων.

Κάποιες τέτοιες σκέψεις θὰ πρέπει νὰ ἐνέπνευσαν, ἄλλωστε, στὸν διαπρεπῆ ἐπισκοπὴ μας τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τὸν Ρομαῖν Γκαρύ, ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα διηγήματά του. Στὴν «Πιὸ παλιὰ ἱστορία» του, ὁ διάσημος Γάλλος συγγραφεὺς παρουσιάζει ἕναν τέως τρόφιμο στρατοπέδου συγκεντρώσεως νὰ πηγαίνει κάθε νύκτα κρυφὰ φαγητὸ στὸν ἄλλοτε διοικητὴ τοῦ στρατοπέδου. Κάποιος φίλος τοῦ πρώτου ἀγανακτεῖ: «Μὰ αὐτὸς σὲ βασάνιζε μέρα - νύκτα ἐπὶ χρόνια. Σὲ πιλάτευε, σὲ σταύρωσε! Καί, ἀντὶ νὰ καλέσης τὴν ἀστυνομία, τοῦ πηγαίνεις φαγητό; Μήπως ὀνειρεύομαι; Πῶς μπορεῖς;». 'Η ἀπάντησις ἔρχεται ἀπροσδόκητη, ἀλλὰ τόσο πραγματικὴ, ἀπὸ τὰ θάβη τῶν αἰώνων τοῦ ἀνθρώπου μαρτυροῦ: «Μοῦ ὑποσχέθηκε νὰ με μεταχειροῦθῇ καλύτερα τὴν πρὸς εἰρήνην ὁρὰ».

Τὸ ἄγχος
ριζώνει βαθιά
στὴν ψυχὴ
τοῦ ἀνθρώπου

ΟΤΑΝ ΟΙ ΤΥΠΟΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΟΥΝΤΑΙ

Η σύμπτωση τοῦ βασιλικοῦ πένθους καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ ἐπιδείξωμε καὶ πάλι τὴν παρίνωση τῆς ἀσπαστοῦς καὶ πού εἶναι ἕνα σωστὸ ἐθνικὸ ἔμβλημα.

Σημαῖες πανηγυρικὰ ὑψωμένες καὶ σημαῖες μεσιότητες — ταυτοχρόνως. Τὰ δημόσια καταστήματα ἀνύψωσαν τις σημαῖες τους τὴν προπαραμονὴ τῆς 25ης Μαρτίου, μαζί με τις σημαῖες τῶν πολιτῶν. Τὴν ἐπομένη τῆς ἐορτῆς, τὰ πρῶτα κατέβασαν τις σημαῖες μεσιότητες, ἐνῶ πολλές σημαῖες ἰδιωτῶν ἐκυμάτιζαν ἐπὶ ἡμέρες πανηγυρικὰ. Παρόξενο θέαμα μιᾶς πόλεως πού πενθεῖ καὶ πανηγυρίζει συγχρόνως!

Φυσικά, ὅπως θὰ παρατηρήσῃ κάθε γνήσιος 'Ελλην, δὲν χάθηκε ὁ κόσμος. Ξεκάσαμε — ἀμελήσαμε — δὲν προσέξαμε. Καί, ἐπιτέλους, μικρολεπτομέρειες!

Πραγματικά, λεπτομέρειες. Λεπτομέρειες ὅμως πού δείχνουν ὅτι δὲν παίρνομε τίποτε στὰ σοβαρά, αὐτοσχεδιάζομε, δὲν προσέχομε, τὰ βολέυομε.

'Η ἐθνικὴ τσαπατσουλία παραμένει ἔτσι τὸ παλλᾶδιο τῆς ἐλληνικότητός μας, σῶμα κατατεθέν ὅλων μας διὰ μέσου τῶν αἰώνων. 'Ακριβῶς, ὅμως, ἀποδεικνύεται καὶ με τις καθόλου λίγες ναυτικές σημαῖες, πού ὑψώνονται συνεχῶς με τὸν σταυρὸ πρὸς τὰ κάτω.

'Απροσεξία, ἀδιαφορία, «δὲν θαρῶσαι» — κεφάλαια ἀκλόνητα τοῦ 'Ελληνισμοῦ πού, ἐν τούτοις, πιστεύει ὅτι θὰ τὰ θγάλη τῶρα πέρα στὴν Κοινὴ 'Αγορὰ με τοὺς συστηματικούς, σοβαροὺς καὶ λεπτολόγους Εὐρωπαίους!

ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΩΜΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Πάσχα καὶ ἡ περίοδος τῶν ὀλιγοήμερων διακοπῶν τῶν ἐργαζομένων πλησιάζει. 'Όπως κάθε χρόνο, ἕνα μεγάλο τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ θὰ θελήσῃ νὰ ὑπερβῇ τὰ ἀστικά ὄρια καὶ νὰ ἐορτάσῃ τὴν μεγάλην χριστιανικὴ γιορτὴ στὴν ἀνοιξιὰτικὴ ὑπαίθρο, μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀναστάσιμη ἀσφαλτο τῆς πρωτεύουσας.

Γιὰ τὸ ἐφετεινὸ Πάσχα, μάλιστα, προβλέπεται νύξημένο τὸ ποσοστὸ τῶν ἐκδρομῶν, μιὰ καὶ ἡ μαγικήν «'Ανάστασις» τοῦ 1964 θὰ πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἰδανικὲς συνθήκες ταξιδιοῦ καὶ παραμονῆς στὸ βουνὸ καὶ στὴν θάλασσα.

Γι' αὐτὸ οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ τῆς πρωτεύουσας θὰ ἔχουν ἐφέτος κάπως περιορισμένη «πολεμικὴ» κίνησις, ἀφοῦ μέρος τῶν θορυβοποιῶν ἐορταστῶν θὰ ἱκανοποιῶν στὴν ὑπαίθρο τὴν μανία τοῦ νὰ ὑποδέχεται τὴν 'Ανάστασις τοῦ Κυρίου με ἐκκωφαντικὰ θαρελὸττα καὶ ἐπικίνδυνες ρουκέττες.

'Εκεῖνο, ὅμως, πού θὰ πρέπει ἀπὸ τώρα οἱ ἀρχές νὰ προσέξουν — 'Αστυνομία, Χωροφυλακὴ, Λιμενικὸ Σῶμα καὶ ὅσοι ἄλλοι ἀρμόδιοι ὑπάρχουν — εἶναι ἡ ἐπιτυχὴς ἀντιμετώπισις τοῦ κύματος τῶν ἐκδρομῶν, ἡ διευκόλυνσίς του νὰ ταξιδεύῃ ἀνθρωπινὰ καὶ ἀκοιούτως νὰ θρῇ πολιτισμένο κατὰ λυμὰ γιὰ ὕπνον καὶ διαμονή.

'Εφέτος δὲν πρέπει νὰ παρατηρηθῇ αὐτὸ πού χρόνια τώρα ἐπαναλαμβάνεται. Χιλιάδες ἐκδρομῶν πού ταλαιπωροῦνται στὰ πλῆθᾶ καὶ τροχαῖα μεταφορικὰ μέσα γιὰ νὰ φθάσουν στὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ τους ἢ ἐκατοντάδες ἐκδρομῶν πού δὲν πρόφθασαν νὰ δειπνήσουν ἢ νὰ γευματίσουν στὶς ταβέρνες καὶ τὰ ἐστιατόρια τῆς ἐπαρχίας.

Τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα, τὰ σώματα ἀσφαλείας, τὰ ἐκδρομικὰ σωματεῖα καὶ οἱ τοπικοὶ τουριστικοὶ καὶ φιλοπρόοδοι σύλλογοι, πρέπει νὰ φροντίσουν με σοβαρότητα, συνέπεια καὶ προγραμματισμὸ, γιὰ τὴν ἀντιμετώπισις ὅλων τῶν προβλημάτων πού, χωρὶς ἄλλα, θὰ προκύψουν.

'Αν δὲν βεβαιωθοῦν γι' αὐτὸ, οἱ κάτοικοι τῶν μεγάλων πόλεων, καλὰ θὰ κάνουν νὰ μὴν ξεμυτίσουν ἀπὸ τις ἀστικές περιοχές. 'Αλλιῶς τοὺς περιμένει ταλαιπωρία καὶ ἀγανάκτησις...

Μιά ζωντανή δροσερή παρουσία

Η γυναίκα, που θέλει ν' αρέσει, φροντίζει την εμφάνισή της στην έκδοσή, όπως ακριβώς στην βραδυνη συγκέντρωση κατά διαφορετικό, φυσικά τρόπο. Για την έξοχη δα ντυδή ανάλογα και δα μακιγιαρισθή πολύ ελαφρά ή και καθόλου.

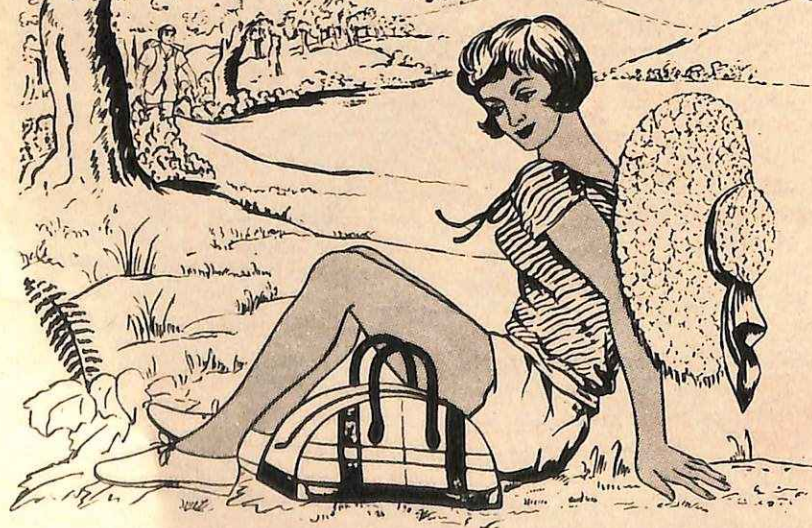
Δύο πράγματα δα προσέξω. Πρώτον: Το ωμό φως του υπαίθρου αντίθετα από τον διακριτικό φωτισμό των σαλονιών αναδεικνύει τις λεπτομέρειες - όχι καλές πάντοτε - και δεύτερον: ο άερας ή σκόνη και ακόμη αυτή την εποχή ή χυρίς των λουλουδιών μπορεί να έχουν πολύ κακή επίδραση στο δέρμα.

Και νά μήν ξεχνά, ότι και η πιο σβέλτα νεανική εμφάνιση δα απογοητεύει, αν δεν συνδυάζεται με καθαρό, φρέσκο πρόσωπο και γενικά δέρμα λείο και δροσερό.

Το δέρμα αυτή την εποχή πρέπει να τρέφεται συστηματικά με Creme "Φυλλίς", μοναδική για την τόνωση των κυττάρων και την αναπλάση των ιστών του.

Η επιδερμίδα να προστατεύεται σ' όλη την διάρκεια της ημέρας με Neige "Φυλλίς".

Και στον χυρισμό στο σπίτι να μην παραλείπεται ποτέ ο ευεργετικός καθαρισμός με Mousse "Φυλλίς".

Οι κρέμες και τα γαλακτώματα των φαρμακευτικών Έργαστηρίων "ΦΥΛΛΙΣ", μελετημένα επιστημονικά, παρασκευασμένα με τα αγνότερα υλικά της παγκοσμίου αγοράς και προσαρμοσμένα επί πλέον στο Έλληνικό κλίμα είναι τα καταλληλότερα για να διατηρήσουν το δέρμα γερό, ελαστικό, νεανικό.

Η όμορφιά ζή μόνον με

ΚΥΜΑ ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΑΓΡΙΟΤΗΤΟΣ ΕΞΑΡΩΣΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΑ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΘΕΡΕΤΡΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ΒΑΝΔΑΛΟΙ

Κατά τις ημέρες του Πάσχα (των Δυτικών) ένα κύμα ομαδικής νεανικής αγριότητας εξάρωσε τα νοτιοανατολικά θέρετρα της Μ. Βρετανίας. Το Κλάκτον - όν - Ση, το Σάουθεντ - όν - Ση, το Ρέιμσγκαϊτ και το Μαργκαϊτ (εις το Έσσεξ και εις το Κέντ). Ομάδες νεαρών, όμορφών των φύλων, επέδρασαν κατά των πόλεων αυτών με σκυτερ και μοτοσυκλέτες, που έφεραν ως έμβλημα νεκροκεφαλές, και επέδρασαν ασυγκράτητοι εις όργιον λεηλασίας και βίας.

Εις το Κλάκτον κατέλαβαν εξ έφδου μίαν κατασκήνωσιν παραθεριστών, έθραυσαν δσους ήδηνήσαν υλοπίνακας, έλεγκλάνσαν καταστήματα, άνέτρεψαν αυτοκίνητα, έρριψαν εις την θάλασσαν άνδράπους και έπιπλα, έδειραν άνηλεώς δσους συνήτων εις τον άλλέφρονα δρέμον των και συνεπλάκυσαν λυσσασώς με τας άστυνομίκας δυνάμεις, αι όποισι, χρησιμοποιοϋσαι και λυκόσκυλα, έδυσκλεύθησαν πολϋ να δαιμάσουν τους άρηνισμένους άγρίους. Όταν κατεστάλη ή έπίδραμή, το έιρηνικόν κέντρον, παραθερισμού παρουσίαζεν όψιν πλέως, ή όποια έπλήγη από τυφώνα.

Άπαλογοισμός: Τριάντα καταστήματα διηπάγησαν. Είκοσι κάτοικοι και έπισκέπται έτραυματίσθησαν με λακτίσματα και γροθιές υπό των νεαρών, οι όποιοι προετρέποντο και ένεβαρρύνοντο από τας εξάλλους φίλας των, άνηλικούς κατά κανόνα. Έκατόν έπίδραμεις συνελέφθησαν και έναντίον 56 εξ αυτών άπηγγέλθησαν κατηγορία δι' αδικούς έπιθέσεις, κλοπάς, διαρρήξεις, φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, μέδην και διατάραξιν της κοινής ήσυχίας.

Ός όρδαί άνγρίων!

Ανάλογοι βανδαλισμοί διεπράχθησαν από νεαρούς εις κατάστασιν ή μιπαρφοσύνης και εις το Σάουθεντ και εις το Ρέιμσγκαϊτ και εις το Μαργκαϊτ. Έδω διεξήχθησαν μάχαι με φονικά όπλα. Ένα άγόρι ήλικίας 17 ετών (κάτοικος της πόλεως) εδρέθη μαχαιομένον εις την πλάτην και πολλοί άλλοι σοβαρώς τραυματισμένοι μετεφέρθησαν έπεγόντως εις τα νοσοκομεία. Υπολογίζεται ότι αι υλικά ζημιαί, που προκλήθησαν από το κύμα αυτό της ομαδικής νεανικής αγριότητας, άνέρχονται εις έν έκτακτο μύριον άγγλικών λιρών...

Δέν είναι ή πρώτη φορά που νέοι συμπεριφέρονται ως όρδαί άγρίων. Ούτε το φαινόμενον είναι άπικλειστός άγγλικόν. Και εις τας Ήνωμένους τας χώρας του άνατολικού συνοσπισμού έχομεν κατά περιόδους αναλόγους έκδηλώσεις ομαδικής νεανικής κτηναίας. Πέρσι τον Ιούλιον, εξ άφορμής της άφίξεως εις το Παρίσι του Τζόννυ Χολλυνταϊή και της παρέας του, έγιναν πολϋ χειρότερα. Συνεκεντρώθησαν δεκάδες χιλιάδων εξάλλων θαυμαστών των εις την Πλατεϊάν του Ένους και εκεί κατελήφθησαν από τρεμρών μανίαν καταστροφής των πάντων.

Ανέτρεψαν τα φράγματα, τα όποια είχαν άνεγειρεί δια λόγους προστασιών, άναποδογύρισαν δεκάδας αυτοκινήτων, συνέτριψαν θύρας και χημα της άστυνομίας και έρριψαν εις τα πεζοδρόμια και έπεδοπάτησαν άνυπόπτους διαδάτας. Ο παροξυσμός αυτός παραφορασύνης διήρκεσεν επί τρεις όλοκληρούς ώρας. Καί, κατά το διάστημα τούτο, μία νέα 17 ετών έδιάσθη δημοσία, έν μέσω του πλήθους, χωρίς να άντιληφθή κανείς τίποτε, μέσα εις την γενικήν φρενίτιδα...

Σεξουαλική έξαψις

Δύο μήνας θραδύτερον, εις τα περίχωρα της Χάδρης, τρία παιδιά, ήλικίας 4 - 6 ετών, τα όποια κατελήφθησαν από βοοχήν και κατέφυγαν εις το σχολείον του χωρίου, που ήτο κλειστόν, διέπραξαν τα έξής, έντός μιάς ώρας: Έξετάδυσαν εις τους τοίχους και εις το πάτωμα - ώσαν χειροβομβίδας - όλα τα μελανοδοχεία, που εύρηκαν εις τας τάξεις - συνεκέντρωσαν τα τετράδια των μαθητών εις ένα σωρόν και έθεσαν πυρ εις αυτά - ξεκρέμασαν τους πυροσβεστήρας από τους τοίχους και τους έχρησιμοποίησαν δια κατάδρεγμα - και άνέτρεψαν ντουλάπια και τραπέζια. Έπρόκειτο περί πρώτου έκδηλώσεως ψυχικών τάσεων όμοίων με εκείνας, αι όποισι απέτέλεσαν την κινητήριον δύναμιν των βανδαλίων της νοτιοανατολικής Άγγλιας.

ΚΑΘΕ ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ

ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΚΑΙ ΜΙΑΝ ΟΡΑΗΝ

ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΔΙ' ΑΦΟΜΟΙΩΣΙΝ

Άρθρον του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Είναι μάλλον άπίθανον να ώφείλοντο εις όργάνωσιν τα καταστροφικά αυτά ξεσπάσματα. Με την γενικήν έξοδο, που σημειούται κατά τας ημέρας του Πάσχα, εύρέθησαν τυχαίως συγκεντρωμένα εις τας ίδιαις περιοχάς πολλά άγόρια και κορίτσια, που έμφορουνται από την ίδιαν ψυχροσύνησιν της άρνήσεως, του άγχους, της έλλείψεως είσυδήποτε ίδανικού, της όργης και της έξαλλοσύνης. Ο μέγας αριθμός των τα μετέβλεν αυτομάτως εις έξχλόν και έπολλαπλασίασε την έκρηκτικήν δύναμιν των βολών άντικοινωνικών τάσεων, από τας όποιαις κατέχυνται. Η δέ παρουσία των κοριτσιών προσέθεσε και σεξουαλικήν έξαψιν εις την «όχλοποίησην» των. Το αποτέλεσμα της έκτονώσεως υπήρξεν έτσι καταστροφικόν.

Το μαχητικόν ένστικτον

Βασικώς, το φαινόμενον όποτελεί έκδήλωσιν, κατά τρόπον άγρίως πρωτόγονον, του μαχητικού ένστικτου, το όποιον ύπόκει εις κάθε άνθρώπινον δν, έκφράζεται ποικιλοτρόπως και ύπόκειται εις θαυμασίας έξυψώσεις. Το μαχητικόν ένστικτον συνδέεται με όλα τα θεμελιώδη ένστικτα (και πρό πάντων το έρωτικόν), που συνιστούν πλουσίαις πηγάς ψυχικής ένεργείας, αν ύποστούν - δια της έπίδρασσεως του περιβάλλοντος - έξευγενισμόν. Έλέχθη ότι κάθε νέα γενεά είναι και μία όδω βοοδόσων προς άφριμώσιν. Τα ξεσπάσματα αυτά άγριότητας των νέων σημαίνουν ότι ή σύγχρονος κοινωνία έχει ύποστή, δια διαφόρους λόγους, μείωσιν της άφρομοιωτικής ικανότητός της και ότι δέν κατορθώνει να «κοινωνικοποιή» εις τον έπιθυμητόν βαθμόν τα είσβάλλοντα εις την ζωήν ανθρώπινα δντα και τα ένστικτά των.

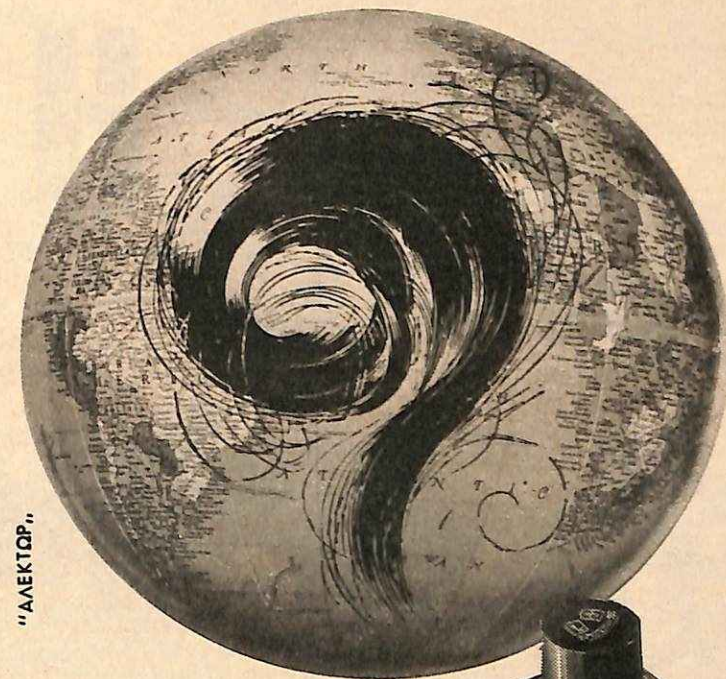
Παρόμοια ξεσπάσματα ομαδικού παροξυσμού άνηλικών έσημειώθησαν έπανειλημμένως και κατά τον μεσαίωνα. Τότε έμως ή έπιθετικότης και το μαχητικόν ένστικτον έφορούσαν τον μακδύαν της θρησκευτικότητος - όπως συνέβαινε και με πλείστας μορφάς κοινωνικών άνταγωνισμών - και δέν έξεδηλούντο κατά τάσων γυμνών τόπων. Την άνοιξιν του 1212, ένας νεαρός βοσκός εις την Βαντώμ της Γαλλίας έγινε άρχηγός σταυροφορίας χιλιάδων παιδιών, τα όποια έξεκίνησαν με σκαπόν ν' άπελευθερώσουν τους Άγγλους Τόπους.

Έπρόκειτο περί ομαδικής παραφοσύνης των άνηλικών της Γαλλίας, που προεκάλεσε την ματαιάν άντιδρασιν και της Έκκλησίας και των άτυχών γονέων. Οι «σταυροφόροι» έπληθύνοντο ενώ κατήρχοντο προς νότον και εις αυτούς προσετίθεντο άδρώας και μικρά κορίτσια, των όποιων το φύλον δυσκόλως άπεκρύπτετο κάτω από τα άγροίστικα ρούχα. Άγόρια και κορίτσια έδραπέτευαν την νύκτα από τα σπίτια των και προσεχώρου εις το κίνημα. Όταν έφθασαν -κατόπιν πεζοπορίας- εις την Μασσαλίαν εύρηκαν εκεί δύο έμπορους και έφοπιστάς, οι όποιοι προσεφέρθησαν να τους μεταφέρουν δωρεάν, με τα έπτα πλοία των, εις τους Άγίους Τόπους. Τα παιδιά έπεβίβάσθησαν των πλοίων περιχαρή. Όλίγον έμως μετά τον απόπλου, δύο από τα πλοία έναύαγησαν αΐτανδρα. Τα άλλα έπλευσαν κατ' εύθειαν εις την Άλεξάνδρειαν - μέγα τότε κέντρον δουλεμπορίου και λευκής σαρκός - και εκεί οι άτυχείς «σταυροφόροι» έχάζθησαν.

Την ίδιαν εποχήν, παρόμοιον έξαλλον κίνημα νέων - άγοριών και κοριτσιών - έσημειώθη και εις την Γερμανίαν. Όταν έμως το πλήθος των παιδιών έφθασεν εις την Ιταλίαν, διεσκορπίσθη εις τας διαφόρους πέλεις, όπου τα περισσότερα άγόρια και κορίτσια έκρατήθησαν βιαίως από τους κατοίκους ως ύπνρέται. Άλλα παιδιά κατώρθωσαν να φθάσουν μέχρι των λιμένων, αλλά εκεί ήχηλωτίσθησαν από τους ναυτικούς, οι όποιοι τα μετέφεραν εις διαφόρους μακρινάς χώρας, όπου τα επώλησαν. Όσα έγλύτωσαν από τον έξανδραποδισμόν, έπέστρεψαν έξαθλιωμένα, πεινολέα και άξιολύπητα εις την πατρίδα των, έπειτα από παλύν καιρόν. Το μαχητικόν ένστικτον των, με τον μακδύαν της βοηρευτικότητος, δέν έπρόλαβε να έκδηλωθή καταστροφικώς, αλλά παρέσυρε τα άτυχή παιδιά εις την καταστροφήν.

Handwritten signature

σε 70 χώρες! PANTÈNE

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Μέσα σε λίγα χρόνια ή PANTÈNE, ή μοναδική βιταμινοδχος λουσίων μαλλιών, κατέκτησε την έμπιστοσύνη εκατομμυρίων ανθρώπων σε 70 χώρες του Κόσμου.

Προϊόν ενός εκ των μεγαλύτερων έργοστασίων της Έλβετίας,

ή PANTÈNE δίνει Ζωή στα μαλλιά,

σταματά την τριχόπτωση

και εξαλείφει την πιτυρίδα.

Έπωφεληθείτε και σεις!... 3 λεπτά την ήμέρα μασσάζ

με PANTÈNE είναι αρκετά

για να έχετε μαλλιά υγιή σ' όλη σας τη ζωή.

Κανονικόν φιαλίδιον 89χ. 35
Μεγάλο φιαλίδιον 89χ. 55

PANTÈNE

ή βιταμίνη των μαλλιών

PANTÈNE S. A., BALE (Suisse)

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ Η ΓΛΩΣΣΑ

Ενας 'Ιονέσκο χρειαζόταν για να αποδώσει το αδιέξοδο στο οποίο κατέληξαν — με άρκετη αίσιοδοξία — οι συζητήσεις του συμποσίου γύρω από «τις κατακτήσεις και τα προβλήματα της εθνικής μας γλώσσας». Να φανταστεί κανείς ένα πολιορκημένο κάστρο, που ολοένα το σφίγγει γύρω ο έχθρος. Μέσα, μια φασαρία για τα όπλα: Με τι να βγούμε να πολεμήσουμε — σπαθιά ή κοντάρια; 'Εδω κ' εκεί ακούγονται τραγούδια που ξευμονούν τα κατορθώματα ήρωικών πολιορκημένων. Και που και που μια απελπισμένη κραυγή, που υπογραμμίζει την πραγματικότητα του εφιάλτη: 'Επιτέλους, τί κάνουμε; 'Ο έχθρος μάς έχει ζώσει, δε βλέπετε; Εύτυχώς, στο τέλος του συμποσίου, ο κ. Παπανούτσος κατώρθωσε, με μεγάλη τέχνη, να συμβιάσει τα άσυμβιάστα και να φτάσει κιόλας σε συμπεράσματα.

ΚΑΤΑΜΕΣΤΟΙ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ Α.Τ.Ι.

‘Ο απολογισμός μιᾶς μάχης με δυο ἐχθρούς·ή μήπως με φαντάσματα;

‘Η συνεργάτις τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ δ. ΛΕΝΑ ΔΟΥΚΙΔΟΥ παρουσιάζει τὸ «Συμπόσιο» καὶ ἐπεκτείνει τὴν ἔρευνα μεταξύ ὧσων ἔπρεπε νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμη τους

Από τις συζητήσεις, πάντως, των δημοτικιστῶν συνάγονται τὰ ἑξῆς:

1 'Η ζωή τείνει νὰ πλησιάσει τις δυο γλώσσες. Τὰ τελευταία πενήντα χρόνια, ἡ δημοτικὴ κέρδισε σὲ ποσότητα, ἀλλὰ ἔχασε σὲ καθαρότητα. 'Εχουν γραφῆ ἀρκετὰ διδλία στὴν δημοτικὴ, ἀκόμη καὶ ἐπιστημονικά. ('Ελεπε ἀπὸ τὸ Συμπόσιο ἕνας καθαρευουσιάνος, γιὰ νὰ πῇ πόσα διδλία γράφονται στὴν καθαρεύουσα). Ταυτόχρονα, ἡ καθαρεύουσα ἔγινε πὶο ἀπλή καὶ μάλιστα ζωντάνεψε ἀπὸ τὴν συμβίωσή της με τὴν δημοτικὴ. Γενικά, οἱ καθαρευουσιάνοι, ὅσοι καταπιάνονται με τὴν θαθεῖα ἀρχαῖζουσα, κάνουν λάθη. 'Αλλὰ καὶ οἱ λογοτέχνες πὺ γράφουν στὴν δημοτικὴ, ὁλοένα καὶ περισσότερες ἀνορθόδοξες ἐκφράσεις χρησιμοποιοῦν. 'Εδῶ γεννήθηκε τὸ ζήτημα: «Νὰ καθαρῶσουμε ἢ ὄχι τὴν δημοτικὴ;». «Ναί», εἶπαν μερικοί. «Όχι», φώναξαν ἄλλοι. Δυὸ στρατόπεδα, λοιπόν, στὸ Συμπόσιο: Οἱ προοδευτικοὶ καὶ οἱ καθαρευουσιάνοι τῆς δημοτικῆς. ('Ωρισμένοι, ἰδίως οἱ κ.κ. Σεφέρης καὶ Σαββίδης, παρητήρησαν με κάποια πικρία ὅτι ἔλειπαν οἱ νέοι ἀπὸ τὸ Συμπόσιο, καὶ δὲν μπορούσαν ἔτσι ν' ἀπαντήσουν στὶς ἐπικρίσεις τῶν συζητητῶν. Γιατὶ στὸ Συμπόσιο οἱ νέοι κυρίως κατηγορήθηκαν ὅτι ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν γλῶσσα καί, μάλιστα, νοθεύουν τὴν δημοτικὴ).

2 'Ενα ἄλλο θέμα, στὸ ὁποῖο δὲν κατέληξαν σὲ συμπέρασμα οἱ δημοτικισταί: «Πῶς θὰ ἐπικρατήσῃ τελικά ἡ δημοτικὴ;». «Μὲ ἔντονη ἰδιωτικὴ δραστηριότητα τῶν δημοτικιστῶν», υπεστήριξαν ὠρισμένοι. 'Ετσι, σὲ μερικὲς δεκαετίες (σὲ πόσες, δὲν συμφώνησαν), ἡ δημοτικὴ, σὰν πὶο ζωντανὴ γλῶσσα, θὰ νικήσῃ, καὶ ἡ καθαρεύουσα θὰ ταφῇ ὀριστικά. «'Αλίμονο ἂν δὲν ἐπέμειν τὸ κράτος, εἶπαν ἄλλοι. 'Η δημοτικὴ σπαράζει, εἶναι ἔτοιμη νὰ ὑποκύψῃ. Μόνο κρατικὴ ἐπέμβαση θὰ τὴν σώσῃ. Καὶ τρίτη μερίδα, ὅχι ἀπαραίτητα σὶ πὶο μαχητικὴ, εἶπε ὅτι πρέπει νὰ γίνουν ταυτόχρονα καὶ τὰ δυο.

3 Κυβερνητικὰ ἀπόψεις: Συνοψίζοντας τὰ συμπεράσματα τοῦ Συμποσίου, ὁ πρόεδρος του, ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Παπανούτσος, διάβασε ἀπόσπασμα τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὑπόσχεται ἰσοτιμία τῶν δυο γλωσσῶν στὴν ἐκπαίδευση. Συγχρόνως, ὅμως, ὁ πρόεδρος τοῦ Συμποσίου τόνισε ὅτι τὸ βάρος τοῦ ἀγῶνος πρέπει νὰ τὸ ἀναλάβῃ κυρίως ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία.

Δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικὰ ἀπὸ τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν συζητήσεων, προσπαθώντας νὰ ἀποκαταστήσουμε ἕναν διάλογο — πὺ δὲν ἔγινε ποτέ. Γι' αὐτὸ ἦταν ἀπαραίτητα νὰ ἀλλαγῇ καὶ ἡ χρονικὴ σειρά. Στὸ τέλος πάντα κάθε ζητήματος, ὁ πρόεδρος συνοψίζει τις ἀπόψεις.

Παπανούτσος: Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα εἶναι λυμένο θεωρητικά, στὴν συνείδηση τῶν προοδευτικῶν ἀνθρώπων τῆς χώρας μας, ἀλλὰ ἡ νίκη δὲν ἔχει ἀκόμη συντελεσθῇ στὴν πράξη.

Γ. Παπαϊωάννου (ἀρχιτέκτων): 'Η ἔρευνα ἐδείξε ὅτι στίς προσεχείς δικαετίες μεγαλύτερο ρόλο θὰ παίξῃ τὸ ἀνθρώπινο ὕλικὸ ἀπὸ τὸν ὕλικὸ πλούτο στὴν πρόοδο μιᾶς χώρας. 'Η γλῶσσα εἶναι τὸ πρῶτο καὶ κύριο μέσον, με τὸ ὁποῖο βρίσκει τὴν ἐκφράσή του τὸ ἀν-

θρώπινο ὕλικό. 'Αλίμονο ἂν τὸ μέσον αὐτὸ δὲν εἶναι τέλειο, σταθερό, εὐχρηστό, πλούσιο.

Γ. Σολομός (ἐπιχειρηματίας καὶ ἐκδότης): 'Εξ αἰτίας τῆς πολυγλωσσίας, ὅσοι ἀσχολοῦνται με τοὺς κλάδους τῆς εθνικῆς μας οἰκονομίας ὄχι μόνον δὲν ξέρουν καμιὰ γλῶσσα, ἀλλὰ ἔχουν καὶ διαστρεβλωμένη καὶ θολὴ σκέψη καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐκφράσουν καθαρά τὰ νοήματά τους. 'Ετσι: Πῶς νὰ κάνωμε ἐξαγωγές, ὅταν κακοπεριγράψουμε αὐτὰ πὺ πωλάμε; Πῶς νὰ πείσουμε τὸν πελάτη νὰ ἀγοράσῃ, γράφοντας του στὴν ἀλαμπουρνέζικη γλῶσσα πὺ γράφουμε —οἱ ἔμποροι— τις προσφορές μας; Πῶς νὰ μορφωθοῦμε οἰκονομικά, ὅταν τὰ περισσότερα οἰκονομικὰ φύλλα καὶ περιοδικὰ εἶναι γραμμένα σὲ μιὰ γλῶσσα γεμάτη ἀσυνταξίες καὶ κομπολόγια ἀπὸ περιττὲς καὶ ἀκαταλαβίστικες ἐκφρά-

Ο κ. Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

Χρειάζεται αναθεώρηση του Συντάγματος;

Αν η δημοτική σήμερα δεν μπορεί να άπλωθι στις δημόσιες υπηρεσίες, στην Βουλή και στα δικαστήρια, αυτό οφείλεται κυρίως σ' ένα άρθρο - φραγμό που υπάρχει στο Σύνταγμά μας. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, επίσημη γλώσσα του κρά-

τους είναι η καθαρεύουσα, ή γλώσσα στην οποία συντάσσονται οι νόμοι. "Όταν έγινε η αναθεώρηση του Συντάγματος, το 1949, η Φιλοσοφική Σχολή 'Αθηνών πρότεινε να θεσπισθι και η υποχρεωτική της διδασκαλία στα σχολεία! 'Η απόπειρα απέτυχε. Το άρθρο ξμεινε όπως ήταν πρίν.

Άρθρον 107 του Συντάγματος της 'Ελλάδος:

«Επίσημος γλώσσα του Κράτους είναι εκείνη εις την οποίαν συντάσσονται το πολίτευμα και της ελληνικής νομοθεσίας τα κείμενα. Πάσα προς παραφθοράν ταύτης επέμβασις απαγορεύεται».

Είχε προτείνει την ψήφιση του άρθρου κατά την αναθεώρηση του 1911, ο 'Ελευθέριος Βενιζέλος. Την 3η 'Οκτωβρίου του 1946, η συνταγματική επιτροπή της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής, κατόπιν εισηγήσεως του Θ. Τσάτσου και μετά από πέντε μακρότατες συνεδριάσεις, υπό την προεδρίαν του κ. Δ. Χατζίσκου, έψηφισε διά ψήφων 10 έναντι 8 την κατάργηση του άρθρου 107. "Ενας από τους μαχητικότερους συνηγόρους της δημοτικής στις συζητήσεις αυτές ήταν και ο κ. Α. Βαμ-

βέτσος. Την 25η Αυγούστου του 1949, η επιτροπή αναθεωρήσεως του Συντάγματος (Ψήφισμα ΞΗ), με πρόεδρο τον κ. Γ. Μπακόπουλο, έψηφισε διά ψήφων 26 έναντι 6 την διατήρηση του άρθρου. 'Αμέσως μετά την ψήφιση, η φιλοσοφική σχολή 'Αθηνών, διά του κ. Δ. Σφαέλου, πρότεινε την προσθήκη της φράσεως: «...Η γλώσσα αυτή διδάσκεται συστηματικώς και μεθοδικώς εις τα σχολεία...», μετά την λέξη «κείμενα» και πρίν από την φράση «Πάσα προς παραφθοράν» κλπ... 'Η πρόταση έτέθη αμέσως σε ψηφοφορία δι' ανάτασας των χειρών άλλ, απερρίφθη.

Δύο από τα μέλη της Συνταγματικής 'Επιτροπής της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής, ο πρόεδρος κ. Δ. Χατζίσκος και ο κ. Δ. Βαμβέτσος, άπαντούν σήμερα στην έρευνά μας.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ Πρώην ύπουργός, Πρόεδρος της Συνταγματικής 'Επιτροπής της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής

Η γλώσσα είναι ένα φυσικόν και ιστορικόν φαινόμενον και, συνεπώς, υπόκειται εις μίαν εξέλιξιν. Το κράτος δεν νοείται να θέτι φραγμούς εις αυτήν την εξέλιξιν, συμπεράσμα άναμφισβήτητον ότι το θέμα της γλώσσας δεν είναι δεκτικόν νομοθετικής ρυθμίσεως, δηλαδή δεν υπόκειται εις νόμον θεσπιζόμενον υπό της πολιτείας.

Η διάταξις του άρθρου 107 του Συντάγματος έψηφίσθη πρότασει του 'Ελευθερίου Βενιζέλου, κατά του οποίου ήσκειτο δριμυτάτη πολιτική επίθεσις έξ άφορμής του γλωσσικού, κατά την αναθεώρησιν του Συντάγματος, το 1911. 'Εχαρακτήρισε, μάλιστα, ο 'Ελευθέριος Βενιζέλος την διάταξιν αυτήν ως «περιστατική».

Κατά την γνώμην μας, η διάταξις του άρθρου 107 εωρεΐται πλέον νομικώς, άνενεργός ρησις, να χρησιμοποιηθι ή δημοτική ως γλώσσα των δικαστηρίων και των δημοσίων υπηρεσιών.

Η διάταξις αυτή είναι περιττή και θα πρέπει ν' άπαλειφθι, διότι δεν έξυπηρετεί καμμίαν ανάγκην του έθνους.

Ότε αι συντακτικάι συνελεύσεις, ούτε αι Βουλαί είναι ικαναί και άρμόδια να λύσουν το γλωσσικόν ζήτημα, ούτε να θέσουν φραγμούς εις την άδίστον και έλευθεραν εξέλιξιν αυτού. Το γλωσσικόν ζήτημα θα λυθι μόνον διά του χρόνου και της ύαλης εξέλιξεως και, συνεπώς, αι παρεμβάσεις του κράτους προς έπηρεασμόν της λύσεως αυτού είναι άποδοκιμαστέαι.

Ο μεγαλύτερος γλωσσοπλάστης είναι ο λαός. Ο Μπλωντέλ, εις το έργον του περί «Συλλογικής ψυχολογίας», λέγει ότι δεν ήμπορούν να γνωρίζωμε ποίος θα είναι αύριον ο τρόπος με τον οποίον θα έκφραζι τα αισθήματα και τας ιδέας του ο λαός.

'Επιστημονική αλήθεια είναι ότι η γλώσσα διαπλάσσεται από τον λαόν. 'Η ποίησις και ο πεζός λόγος μās δίδουν την έκάστοτε μορφήν του λόγου.

Οι σύγχρονοι 'Ελληνες πεζογράφοι μās δίδουν σήμερα, τωρνευμένην από την ώριαν καλλιτεχνικήν των εύαισθησίαν, την γλώσσαν του λαού.

Ο ελληνικός πνευματικός βίος εξέλιξσόμενος άφήνει όπισθεν του ήσαν ύψηλήν και πανανθρωπινήν φιλοσοφίαν και μίαν άνυπέρβλητον φιλολογίαν.

Πρέπει να εύχόμεθα όπως και η νεωτέρα 'Ελλάς κατορθώσι να δεμελιώσι ένα νεώτερον πνευματικόν πολιτισμόν, άνώτερον του κλασικού.

Η 'Ελλάς, θεματοφύλας μιάς μεγάλης πνευματικής κληρονομίας, άς προχωρήσι άτενίζουσα το μέλλον με την κεφαλήν προς τα έμπρός και όχι έστραμμένην προς τα όπισω, ύπνωτιμένην από το μεγαλείον του παρελθόντος.

ΑΛ. ΒΑΜΒΕΤΣΟΣ

Είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθι ή δημοτική στα νομικά κείμενα; Νομίζετε ότι θα μπορούσε να άντικαταστήσι την σημερινή γλώσσα των δικαστηρίων;

—Νομίζω πως μπορεί να χρησιμοποιηθι στα νομικά κείμενα, να οι δυσκολίες είναι πάμπολλες. Η γραμματική και το συντακτικό της δημοτικής θα χρειασθούν καιρό να προσαρμοσθούν στην νομική γλώσσα, εκτός αν θέλουμε να χρησιμοποιήσι με κακόγουστη μικτή, με μετοχές, με έξαιρέσεις στα άρθρονα περιττοσύλλαβα της νομικής γλώσσας, που θα ήνα περιττοσύλλαβα και τσαρούχια. Τόταν σαν φράκο με φουστανέλλα και τσαρούχια. Τό ζήτημα είναι καθαρά αισθητικό για την σημερινή γενιά. Όπωςδήποτε, στον προφορικό λόγο, ακόμα και στα δυο άνώτατα δικαστήρια, χρησιμοποιήσι οι περισσότεροι μία ζωντανή γλώσσα, σχεδόν δημοτική, έχοντες δι' είναι οι δικηγόροι που μεταχειρίζονται άύστηρη καθαρεύουσα.

—'Εγκρίνετε την διδασκαλία δ' ο νεοελληνικών γλωσσών στα σχολεία;

—Θεωρητικά, βέβαια, δεν την εγκρίνω. Γι' αυτό, άλλωστε, από καθαρευουσιάνικη οικογενειακή παράδοση, ήγινα στα 1909 δημοτικιστής με ένεργό δράση στον 'Εκπαιδευτικό Όμιλο και με πολιτική άρθρογραφία στον «Νουμόν», με το ψευδώνυμο Α. Τρανός (1911). Μά όσο η καθαρεύουσα κρατάει τα όχυρά της στην Βουλή, στα δικαστήρια, στις άνώτατες σχολές, στα νομοθετικά κείμενα, ακόμα και στα θεία κηρύγματα, δυστυχώς, είναι άπαραίτητη ή διδασκαλία της. Βλέπω πόσο δύσκολα γράφουν διόγραφα νέοι που διδάσκταν σχεδόν μόνο δημοτική έδώ και 30 - 35 χρόνια.

—Πιστεύετε ότι η καθαρεύουσα άποτελει γλώσσα με την πραγματική έννοια του όρου;

—Η καθαρεύουσα, δυστυχώς, είναι ακόμα γλώσσα του προφορικού λόγου, άφου άρισμένα νοήματα έκφράζονται άποκλειστικά σ' αυτή. Μά όσο ή δημοτική κατακτάει τα όχυρά της, ή δράσις της περιορίζεται.

—Νομίζετε ότι πρέπει να αφήσουμε τα πράγματα να εξελιχθούν μόνα τους;

—Τα πράγματα θ' άργήσουν να εξελιχθούν μόνα τους. Οι προσπάθειες του Χρηστίδη (μετάφραση 'Αστικού Κώδικος) και του Λούρου πρέπει να συνεχισθούν. Θα χρειάζονταν μία έπιχορηγημένη όργάνωση για την έκδοση έπιστημονικών βιβλίων και νόμων σε καθαρία δημοτική.

—Νομίζετε ότι ή διγλωσσία καθυστερεί την πνευματική, πολιτιστική, οικονομική εξέλιξη του τόπου — την στιγμή που δεν έχει καθιερωθι ακόμα έναίο όργανο έκφράσεως σ' όλους τους τομείς της ζωής;

—Αυτό είναι άναμφίδολο. Μά πληρώνουμε τα χρέη μιάς βαρείας κληρονομίας. Εύτυχώς ή πλερωμή γίνεται, βά έλεγα, τοκοχρεωλυτικά, δεν ξέρω όμως αν όσο ζήσω θα έχουν εξοφληθι όλες οι δόσεις.

—Πώς είναι δυνατόν να άρθι το κάλυμα του άρθρου 107;

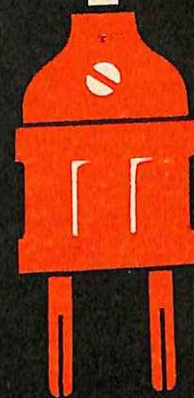
—Νομίζω πως δεν είναι το 107 που φέρνει έμποδία. 'Αν έλειπαν οι δυσκολίες που άνέφερα και ιδιαίτερα ή «αισθητική» μας, το άρθρο θα είχε ξεπεραστή. Θα άρκούσε ένας νόμος να γραφθι στην δημοτική και τότε ή δημοτική θα γινόταν επίσημη γλώσσα του κράτους. 'Αλλά και στην πρώτη συνταγματική μεταρρύθμιση μπορεί και πρέπει να διαγραφθι.

—Είναι δυνατόν χωρίς να γίνι αναθεώρηση να χρησιμοποιηθι ή δημοτική ως γλώσσα των δικαστηρίων; Τών δημοσίων υπηρεσιών;

—Την καταφατική άπάντησιν την έδωκα στην προηγούμενη έρώτησιν. 'Εγκύκλιες με οδηγίες ειδικά για τους γεωργούς έχουν έδώ και πολλά χρόνια γραφθι στην δημοτική — κι αυτό θα μπορούσε να γενικευθι σε όλα τα κείμενα που προορίζονται για τον λαό. 'Επίσης, τα κηρύγματα μπορούν και πρέπει να γίνονται στην δημοτική, για να φέρουν την θρησκεία κοντά στον λαό. Η αξιόπαινη προσπάθεια του Κωστή Μπασιτιά δεν θάρκε μμητές άνάμεσα στους Ιερακήρυκες που νομίζουν ότι πουλούν σοφία με την υπερκαθαρεύουσα. Και ή προφορική πανεπιστημιακή διδασκαλία μπορεί να γίνεσαι εύκολα στην δημοτική. 'Αντι λαμβάνονμεν μίαν φιλόλη ύδατοσ» για το πείραμα, μπορούμε αξιόλογα να παίρνουμε ένα μπουκάλι νερό. Για όλα αυτά χρειάζεται ακόμα, αν και πέρασαν 55 περίπου χρόνια από την έποχη του 'Εκπαιδευτικού Όμιλου, μιά καινούργια έντονη προσπάθεια, πολύ πιο εύκολη τώρα από τότε που ζούσαμε με τις πρόσφατες άναμνήσεις των Εύαγγελικών, των 'Ορεστικακών και των 'Αθεικών και που δημοτικιστής σήμαινε άθεος, κομμουνιστής (σοσιαλιστής τότε) ή όργανο του σλαδισμού.

KEYMATIC

ΚΙΗΜΑΤΙΚ ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΟΛΩΝ

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ 1975, ΣΗΜΕΡΑ

Το υπεραυτόματο πλυντήριο

της **HOOVER**
με ήλεκτρονικό έγκέφαλο!
8 προγράμματα πλυσίματος

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ — ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860 - 226.747

‘Ο Καυογιάννης βρίσκει τούς αὐθεντιοὺς ἥρωες
τοῦ Καζαντζάκη στὸν Κουήν καὶ τὴν Σινιορέ

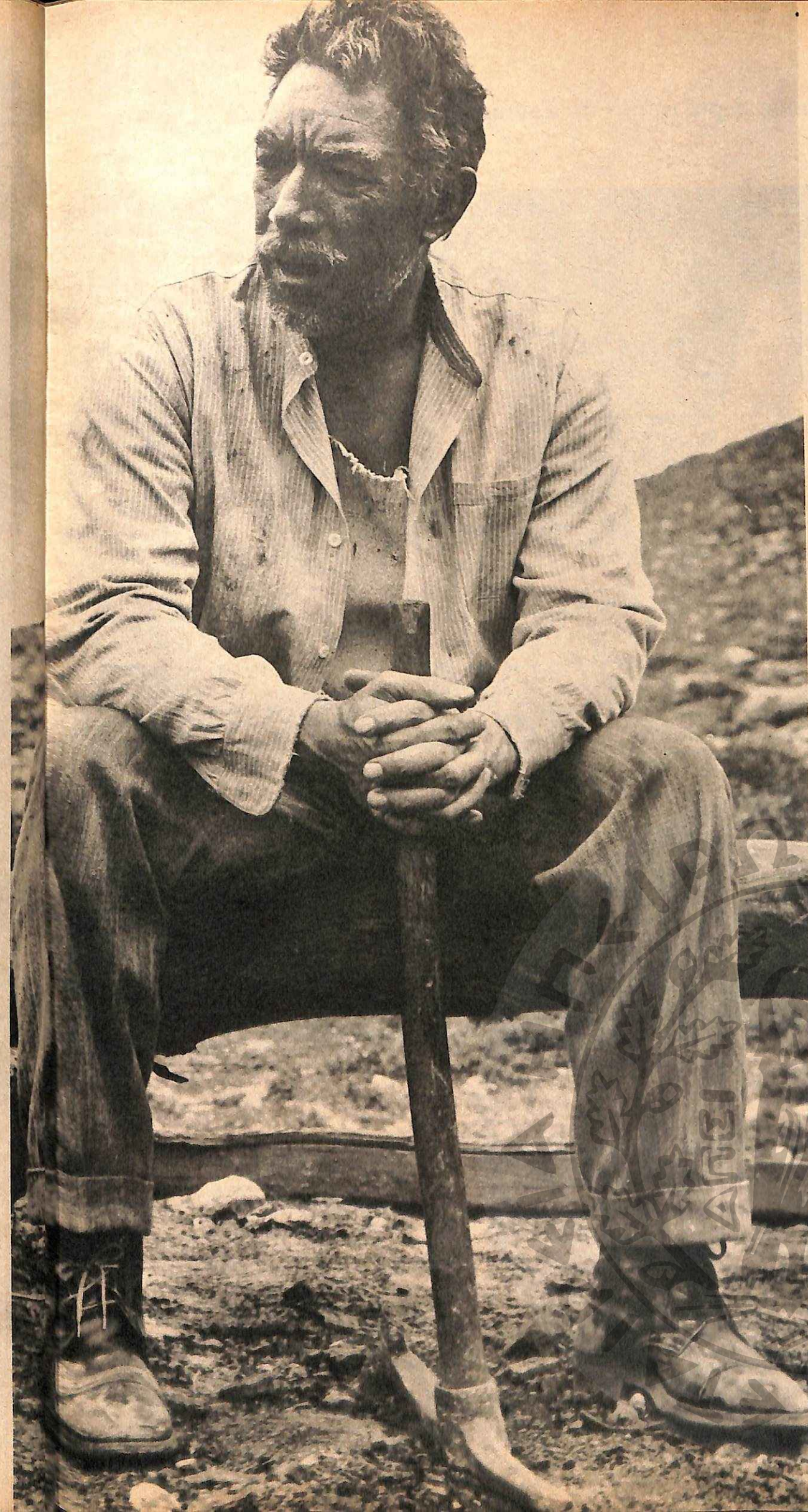

Ο «Ἀλέξης Ζορμπᾶς», ποὺ μεταφέρεται στὴν ὀθόνη ἀπὸ τὸν Μιχάλη Κακογιάννη καὶ γυρίζεται στὰ Χανιά (ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ἢ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη), συνεπλήρωσε ἤδη ἓνα μῆνα γυρίσματος καὶ περπατᾷ στὸν δεῦτερο. Ὅλη ἡ Κρήτη παρακολουθεῖ κρατώντας τὴν ἀναπνοή της τὸ γύρισμα τοῦ «Ζορμπᾶς», τοῦ ἀγαπημένου παιδιοῦ τοῦ Καζαντζάκη καὶ τῆς Κρήτης. Καὶ τὰ Χανιά ζοῦν τὶς μαγικὲς μέρες τους. Ὁ Ἄντονου Κουήν (δεξιὰ) μονοκόμματος, πελώριος καὶ ἀξύριστος, εἶναι ἓνας τέλειος Ζορμπᾶς, ἐνῶ ἡ Σιμόν Σινιορέ ὡς μαντάμ Ὀρτάνς (ἀριστερά), μακιγιαρισμένη κατὰ ἕναν ἐκπληκτικὸ τρόπο, ἐνσαρκώνει λαμπρὰ τὴν Μπουμπουλίνα τοῦ «Ζορμπᾶς». Τὸ μακιγιάρισμα τῆς Ὀρτάνς εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ ὄπλα τῆς ταινίας. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ δὲν ἐπετρέποντο φωτογραφίες της. Ὁ ἀπεσταλμένος τῶν «Εἰκότων» κ. Φρέντυ Γερμανὸς ἀνέσυρε τὴν φωτογραφία αὐτὴ μέσα ἀπὸ ἓνα καλάθι ἀχρήστων (ἦταν σχισμένη ὡς ἀχρηστὴ) καὶ τὴν παρουσιάζει μαζί με τὴν ἐνδιαφέρουσα ἀνταπόκρισή του ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ γυρίσματος... →

ΝΑ Ο ΖΟΡΜΠΑΣ!

Ἐθρον πράσινη πέτρα ωραιότατη. Στόπ. Ἐλθὲ ἀμέσως. Ζορμπᾶς. Αὐτὸ ἦταν τὸ τελευταῖο μήνυμα ποὺ ἔστειλε ὁ Ἀλέξης Ζορμπᾶς στὸν Νίκο Καζαντζάκη, λίγο πρὶν πεθάνῃ. Ὁ Ζορμπᾶς, φαγάς, μπεκρῆς, γυναικάς κι ἀλήτης (ἔτσι τὸν ζωγράφισε ὁ συγγραφέας του), ἦταν πρὶν ἀπ’ ὅλα ποιητής. Εἶχε βρῇ μιὰ πράσινη πέτρα — ωραιότατη. Κ’ ἤθελε νὰ τὴν δείξῃ στ’ ἀφεντικό του, ἀθεράπευτο καλαμαρά

ΣΤΟ ΛΙΓΝΙΤΩΡΥΧΕΙΟ. Ὁ σκηνοθέτης, περιστοιχισμένος ἀπὸ ἐργάτες, δίνει ὁδηγίες στὸν Μπαίητς, ποὺ ὑποδύεται τὸν συγγραφέα.

Ἡ Εἰρήνη Παπαῦ υποδύεται τὴν χήρα. Ἐλκυστικὴ καὶ ἐπιθετικὴ («ἐπιθετικὴ λαγνεία» τῆς ἀναγνώρισαν οἱ συνεργάτες) εἶναι τέλεια στὸν ρόλο.

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ σ’ ἓνα πεζούλι, φορώντας ἕνα σταχτί πουκάμισο κ’ ἓνα μπλε παντελόνι, ὁ Ἄντονου Κουήν κρατᾷ μιὰ πέτρα στὸ χέρι του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν γυαλίσει με μιὰ μικρὴ λίμα. Δὲν εἶναι πράσινη. Εἶναι γκριζὰ πέτρα. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ δυνατοῦ κρητικοῦ ἡλίου ἐπαίρνει πολυπρὲς λάμψεις — ἴσως καὶ πράσινες.

Εἶχα φθάσει στὴν Κρήτη πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα. Καὶ δὲν εἶχα προλάβει νὰ δῶ ἀκόμη κανέναν ἀπὸ τούς ἄλλους ἡθοποιούς — οὔτε τὸν Κακογιάννη. Ὁ Ἄντονου Κουήν δὲν εἶχε γύρισμα ἐκείνη τὴν ὥρα. Καθόταν στὸ πεζούλι τοῦ «Μίνωα» καὶ παίδευε μέσα στὰ χονδρά του δάκτυλα τὴν πέτρα

Ο Κουήν, ένας αληθινός Κρητικός - ή Σινιορέ, μιὰ εκπληκτική Όρτανς

Ο ΚΟΥΗΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΙΗΤΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ. ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΠΕΡΑΣΕ ΑΦ' ΟΤΟΥ ΓΝΩΡΙΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΗΔΗ ΞΑΝΟΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

*Ήταν ένας αληθινός Ζορμπάς - χοντροκόκκαλος, κατσούφης, άκατέργαστος. Λένε πως ή Έλένη Καζαντζάκη, όταν τον είδε στο Παρίσι, είπε: «Αυτός είναι». Κ' ήταν αλήθεια αυτός. Ήταν πιδό Ζορμπάς από όποιονδήποτε Έλληνα Ζορμπά. Καθόταν ώρες ελόκληρες και ήπάλευε με την πέτρα. Ήθελε να την γυαλίση και να την κάνει λαμπερή και έμορφη. Πάλυε επίμονα κι άδξεια - σαν τον Ζορμπά όταν ξφτιοχνε τὰ σχέδια του λιγνιτωρυχείου.

Σήκωσε τὸ κεφάλι του, με είδε, πέταξε νευριασμένος την λίμα, έβαλε την πέτρα στην τσέπη του και μου είπε κοφτά: «Δέν κάνει. Είναι ψευτολίμα, κάνει μόνο για ξύλο. Θέλω μιὰ λίμα για πέτρα. Μήπως ξέρεις που μπορώ να βρώ;».

«Αλέξης Ζορμπάς», τέταρτη έβδομάδα γυρίσματος. Όλα τὰ Χανιά ζούν και άναπνέουν στον ρυθμό του Ζορμπά. Είναι υπέρφανα γιατί έδω τώρα πλάθεται ό κινηματογραφικός μύθος του Ζορμπά, που θα κάνει τὰ Χανιά γνωστά σε

όλο τον κόσμο. Άρχισαν κιόλας να έρχονται οι πρώτοι ξένοι δημοσιογράφοι, παίρνουν φωτογραφίες, στέλνουν ρεπορτάζ. Ή Κρήτη περνά ήπάλι, για μιὰ δέκαμη φορά, στην διεθνή επικαιρότητα. Άκείμη και νεκρός (άλλα πέθανε, άραγε, ποτέ;) ό Καζαντζάκης εξακολουθεί να εύεργετή την Κρήτη.

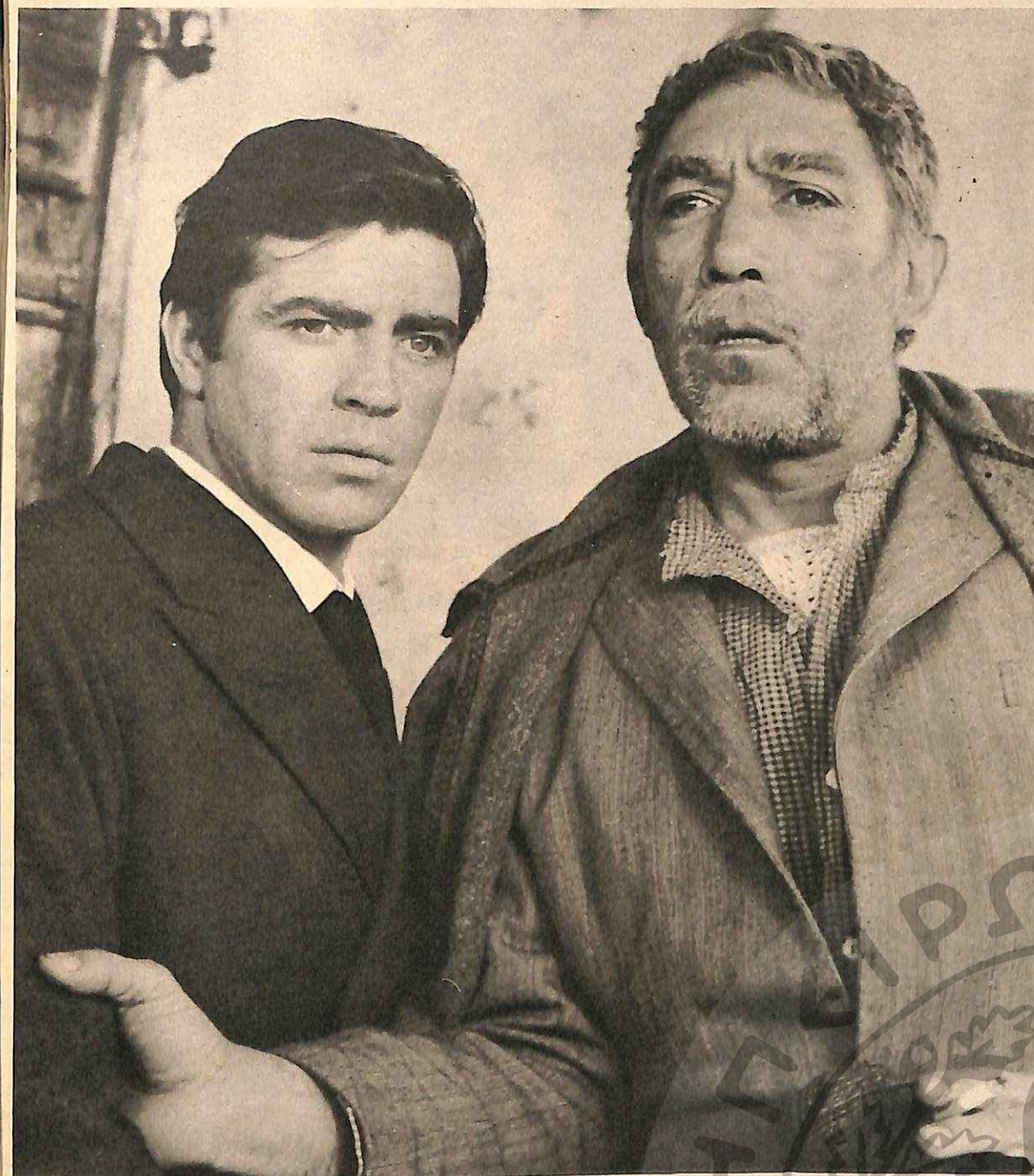
Στὰ Χανιά γυρίζονται τὰ έσωτερικά του έργου. Έκει, σε μιὰ πελώρια άποθήκη, έχει κτισθί τὸ σπίτι του Ζορμπά και του Βασίλη. Στὸν Σταυρο γυρίζονται οι σκηνές του λιγνιτωρυχείου. Και στο Κόκκινο Χωριό τὰ ύπδλοια έξωτερικά.

ΠΟΛΥ ταλαιπωρήθηκε ό Μιχάλης Κακογιάννης, άθεράπευτος άπαδός της άκρίβειας, για να βρή που θα γυρίζε την ταινία του. Ξεκίνησε από την συμπαθή άποψη: «Θά την γυρίσω εκεί όπου έζησε ό Ζορμπάς». Άλλά ό Ζορμπάς είχε ζήσει παντού. Τὸν διεκδικούσαν τὸ 'Ηρώλειο, ή 'Ιεράπετρα, ό 'Άγιος Νικόλαος, τὸ Λασιθί, τὸ Ρέθυμνο, τὰ Σφακιά. Παντού είχε ζήσει και όλο τον

ήξεραν. Σύμφωνα με μιὰ έπίσημη στατιστική, υπάρχουν σήμερα στην Κοήτη 34.567 άνθρωποι που ύπαστηρίζουν με φανατισμό ότι γνώρισαν τὸν Ζορμπά και άλλοι 29.380 που δοκίζουν στον Ψηλαρείτη ότι είχαν ένα 24ωρο είδύλλιο με την μαντάμ Όρτανς.

Όλα αυτά, φυσικά, έχουν δημιουργήσει μιὰ μικρή σύγχυση, που έχει μπερδέψει τους πάντας, εκτός από τὸν όλύμπιο, τὸν άτάραχο Μιχάλη Κακογιάννη, που έχει στὸν νου του τὸν δικό του Ζορμπά και την δική του Όρτανς. Και τὸν βλοσυρό Κουήν που, αν και Ζορμπάς εκ κατασκευής, μισάζει να έχη κάπως συγχισθί (ή μήπως είναι κι αυτό εκ κατασκευής;), και την Σιμόν Σινιορέ που, μόλις καθήσαμε στο τραπέζι να φάμε, μου φώναξε: «Τώρα, μη μου πῆτε και σε εἰς πως ξέρατε την Όρτανς!».

Η ΟΡΤΑΝΣ, σμιλεμένη από τὸ έπιτήδειο χέρι του Κακογιάννη στο πρόσωπο της Σινιορέ, θα είναι, φαίνεται, τὸ βραδύ πυροβολικό της ταινίας.

Ο ΖΟΡΜΠΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΗ ΤΟΝ «ΑΝΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ» ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΤΟΥ

Ό σκηνοθέτης ήλπιζε να διατηρήσει κάποια μυστικότητα γύρω από τὸ μακιγιάζ της, που φαίνεται ότι θα είναι καταπληκτικό. Ήλπιζε ότι θα καταφέρει ως τὸ τέλος να μη δημοσιευθούν φωτογραφίες της Σινιορέ από την ταινία). Ή έλπιδά ήταν πολυμωρή, όλλά ένας σκηνοθέτης ήρρέπει πάντα να τολμά.

Τολμά, άλλωστε, και ή Σινιορέ. Και τολμά πολύ περισσότερο σκεώνοντας στους ώμους της τὸν άβυσγεινό ρόλο μιὰς άπέμαχης σαντζας. Δεν είναι πολύ σίγουρη αν της πιά ή ρόλος - ή μάλλον δεν ήταν πολύ σίγουρη. Γιατί τώρα τὸν άγάπησε, τὸν ένοιωσε, τὸν ζή κάθε μέρα. Ήλθε στην Κρήτη, μιὰ έβδομάδα πρίν, για να γνωρίσει τὸ μέρος όπου έζησε ή Όρτανς, να άνασάνη τὸν άέρα που άνάσαινε ή ήρωίδα.

«Και δεν πειράζει που είναι έξηντα χρόνων, μου εξαμελαγήθηκε. Ξέρετε μάλιστα κάτι; Την προτιμώ έτσι. Άν ήταν 45 ή 50, ίσως να ήταν πιδό δύσκολο. Τώρα θα ήπαίξω τὸν ρόλο πιδό έλεύθερα, πιδό άνετα. Τώρα άγαπώ την Όρτανς. Γίνα-

με, σιγά - σιγά, καλές φίλες. Και δεν ήταν τόσο άστεία όσο νομίζετε. Είχε πολλές ευαίσθητες πλευρές, που θα προσπαθώ να άγγίξω...».

Ο ΤΡΙΤΟΣ στην σειρά, και ίσως τρίτος στην σειρά μισθοδοσίας (πρώτος είναι ό Κουήν, που φαίνεται ότι στοίχισε στὸν Κακογιάννη τὰ μολυβία της κεφαλής του, και μετά ή Σινιορέ), είναι ό 'Άλαν Μπαίητς, ό γελαστός και κοκκινοπρόσωπος Βρεταννός, που κάνει τὸν συγγραφέα. Τρίαντα χρόνια, γνωστός ήδη από τὸ σινεμά, προτιμὰ να μιλά περισσότερο για τὸ θέατρο. Άπεφοίτησε από την Δραματική 'Ακαδημία τὸ 1955, μιὰ χρονιά Ιστορική για τὸ άγγλικό θέατρο. Τὸν ίδιο χρόνο άποφοιτούσαν, μαζί με τὸν Μπαίητς, ό Πήτερ Ο' Τουλ και ό 'Άλμπερτ Φίννεϋ.

ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΙΗΤΣ μιλήσαμε άργότερα, τὸ βράδυ της ίδιας μέρας. Προσπάθησα να τὸν βρώ τὸ πρωί, αλλά ήταν άδύνατο. Κοιμόταν. Όχι στο ξενοδοχείο του, όλλά μέσα στο πλάτν, στο

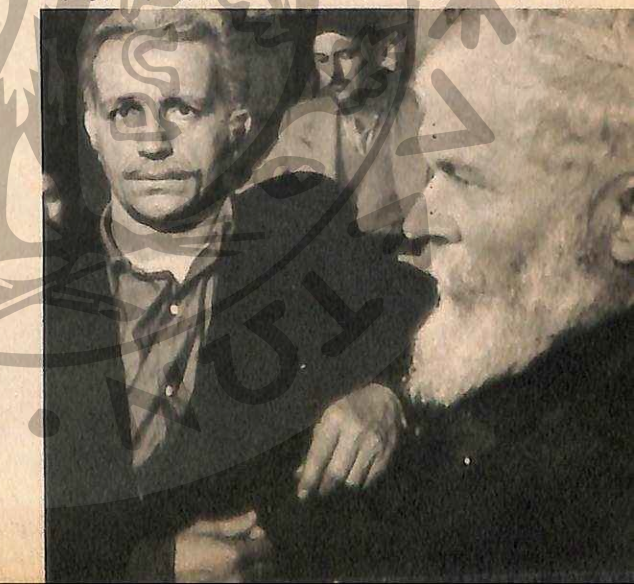

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ τρυφερότητας, που ένώνει τὸν άπραγο συγγραφέα με τὸ «θηλυκό άγριο ζώο» - όπως περιγράφει ό 'Αλέξης Ζορμπάς την χήρα.

ΠΛΗΘΩΡΙΚΟΣ και έντανος, ό Κουήν έχει μπη στο πετάι του ρόλου του. Θυμώνει, φωνάζει, μουγκρίζει, δαγγά. Ό Μπαίητς κοιτάζει έκπληκτος.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΟΥΝΤΑΣ κάνει τὸν Μαυραντώνη, τὸν πικραμένο πατέρα που, στην κρίσιμη ώρα, θα σφάξη την χήρα στο κατώφλι της εκκλησίας.

«Αναρχική κωμωδία»
 χαρακτηρίζει ο Κακογιάννης
 το μυθιστόρημα του Καζαντζάκη

ΜΙΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ τρώει στα «Καβούρια», σ' ένα διάλειμμα του γυρίσματος. Από τ' αριστερά: Άναν Μπαϊντς, ο άπεσταλμένος των «Είκοσι και τέσσερις», Σινιόρε, Κα Έρ. Γερμανός.

κρεβάτι του Ζορμπά, ενώ οι προβολείς τον έλουσαν με το φως τους.

Ο Κακογιάννης μου εξήγησε: «Γυρίζουμε μία σκηνή που δείχνει τον συγγραφέα κοιμισμένο. Κι ο Μπαϊντς, που έχει τον ύπνο στην τσέπη του, με ρώτησε αν μπορούσε να κοιμηθώ στ' αλήθεια».

Εκείνη την στιγμή ο Μπαϊντς μισόνοιξε το δεξί του μάτι, χαμογέλασε στον Κακογιάννη, άνοιξε το έριστερό (ίσως γιατί είδε κάποιο νέο πρόσωπο) και ρώτησε: «Νά γυρίσω από την άλλη μεριά?».

«Γύρνα», είπε ο Κακογιάννης.
 Ο Μπαϊντς χαμογυρίστηκε κινηματογραφικά, γύρισε από την άλλη πλευρά και ξανακοιμήθηκε.

ΑΝΑΜΕΣΑ στον έλσσυρδ Κουήν, στην γλυκεία Σιμόν και στον ευθυμότατο Μπαϊντς, κινείται ένας άεχνητος Κακογιάννης, που οδηγεί την ταινία προς την επιτυχία, με το σίγουρο χέρι ενός θαλασσοδραμένου καπετάνιου. Ξέρει να κάνει τον Κουήν να γελά, την Σιμόν να πίνει μισό μπουκάλι τσικουδιά και τον Μπαϊντς να χορεύει πεντοζόλη.

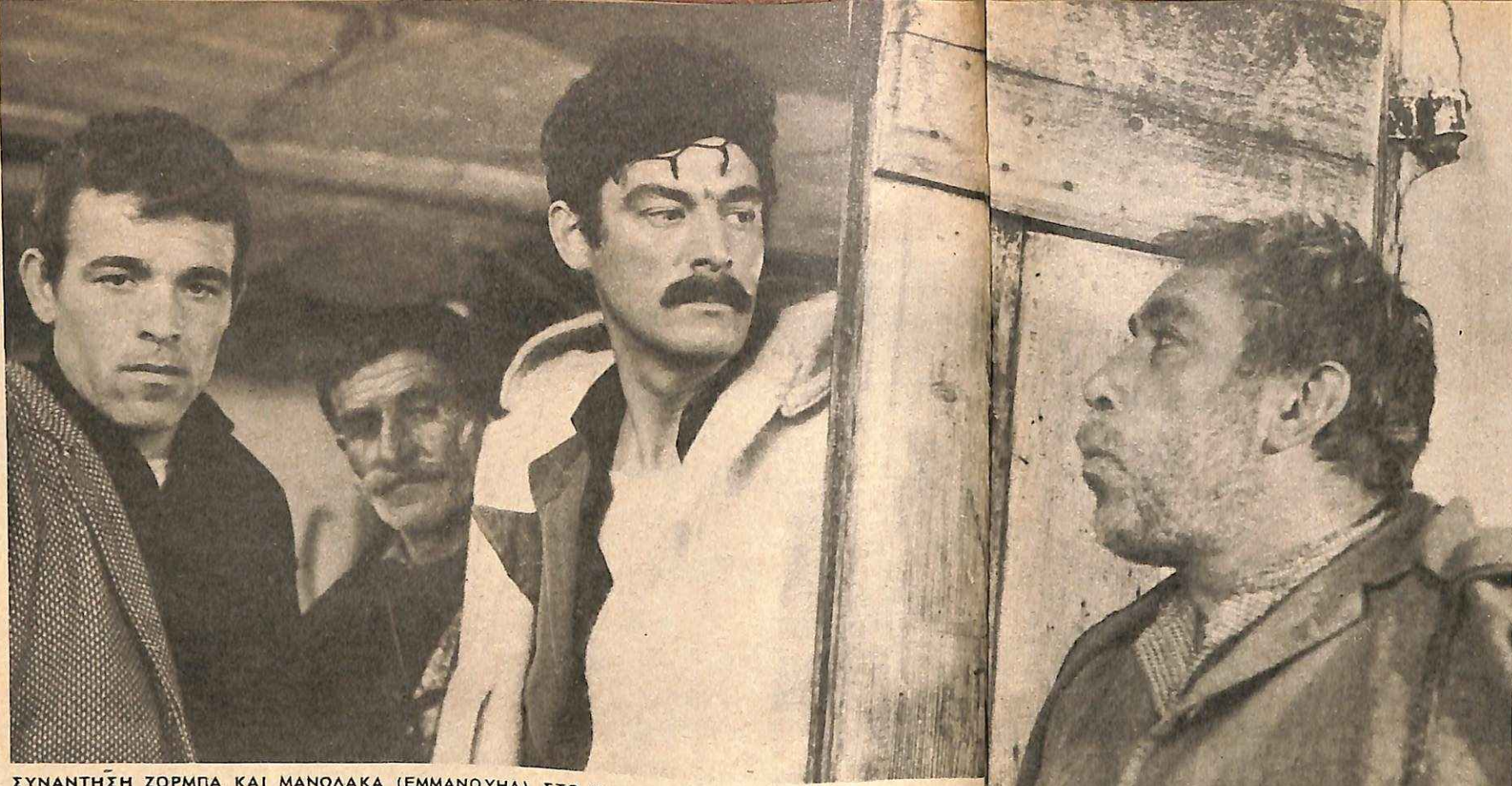
Ξέρει να κερδίζει κάθε συνεργάτη του. Και, τελικά, κέρδισε και την Κρήτη, που στην αρχή τον υποδέχτηκε με κάποια μικρή καχυποψία (ίσως θα προτιμούσε για τον «Ζορμπά», το αγαπημένο παιδί του Καζαντζάκη, έναν Κρητικό σκηνοθέτη - ίσως τον Κούνδουρο). Αυτά όμως στην αρχή. Γιατί τώρα ο Μιχάλης Κακογιάννης μπήκε στο αίμα της Κρήτης και δεν άπσκέλειται, τελικά, να γυρίσει στην Αθήνα Κακογιαννάκης.

Ο ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ μιλά με ένθουσιασμό για τον «Ζορμπά». Και τον βλέπει όχι τόσο σαν δράμα. «Είναι μια αναρχική κωμωδία», παρατηρεί σχεδιάζοντας επάνω σε μια χαρτοπετσέτα του εσπιατορίου.

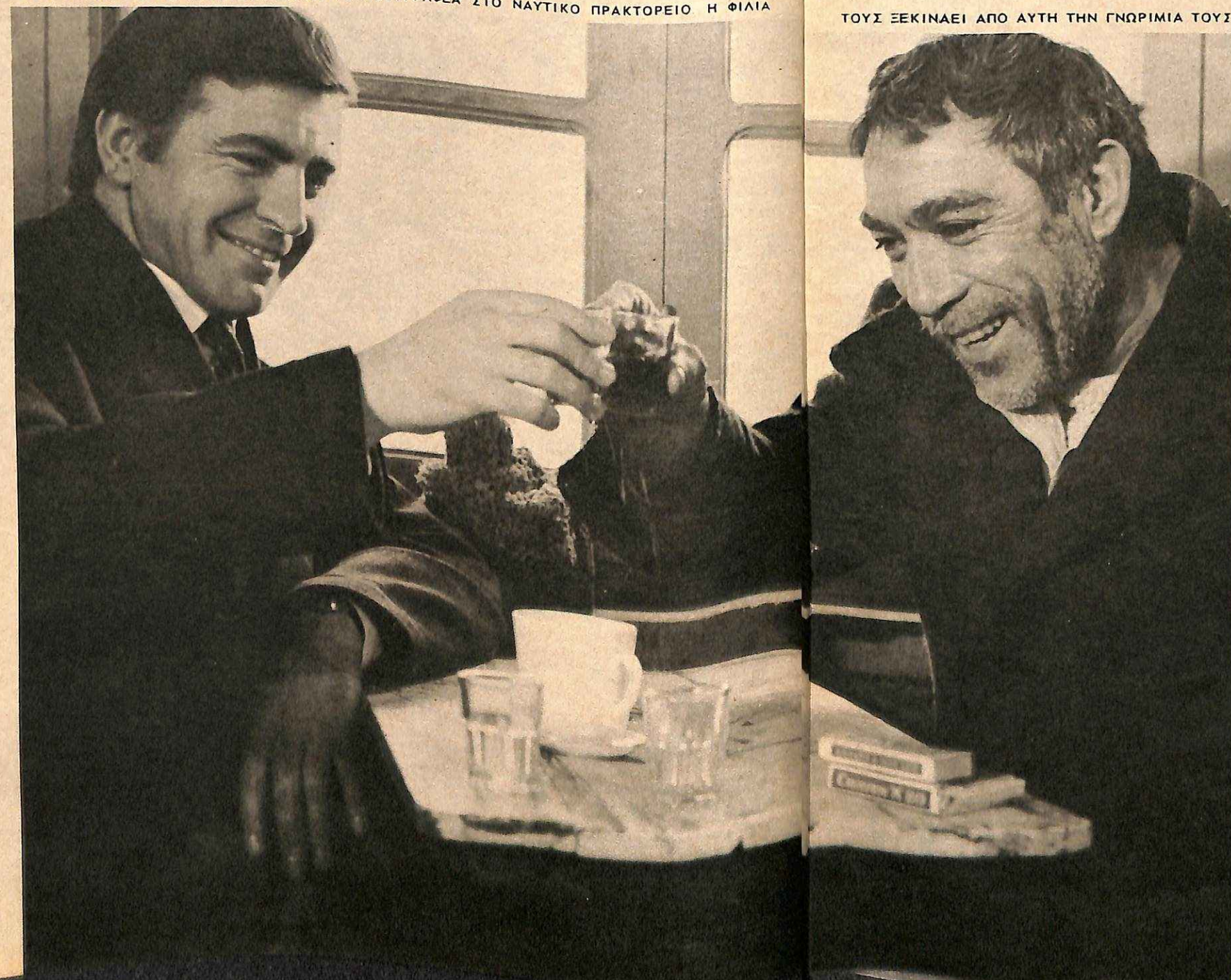
Ο ήλιος και ο αέρας της Κρήτης τον ωφέλησαν. Είναι ήλιοκοιμένος (ή Σινιόρε άρχισε, μάλλον, να ξεφλουδίζεται), είναι εύθυμος, είναι γεμάτος από ζωή και πίστη. Νοιώθει πώς κρατά γερά την σμίλη στα χέρια του καθώς πλάθει τον «Ζορμπά», νοιώθει πώς περιπατά στο άχνορι της επιτυχίας. Ίσως η ταινία αυτή να είναι αυτό που ο Κακογιάννης κυνηγά χρόνια τώρα, χωρίς να το βρίσκει, - αυτό που του αξίζει...

ΕΙΝΑΙ ευχαριστημένος από τον Κουήν. «Είναι ένας τέλειος Ζορμπάς», λέει. Κάποιος ρίχνει μέσα στην συζήτηση το όνειμα του Μπάστ Λάνκαστερ. Πώς θα τον έβλεπε στον ρόλο του Ζορμπά;

Ο Κακογιάννης κάνει ένα «Χ» πάνω στον χαρτοπετσέτα. «Οχι, δεν κάνει για Ζορμπά». Είναι πολύ Άμερικανός για τον ρόλο. Από τον «Ζορ-

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΖΟΡΜΠΑ ΚΑΙ ΜΑΝΩΛΑΚΑ (ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ) ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΟΥ ΚΕΦΕΝΕΙΟΥ Η ΠΡΩΤΗ Η ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ Ο ΖΟΡΜΠΑΣ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΣΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΙΟ Η ΦΙΛΙΑ

ΑΪΜΑΧΙΑ, ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥΣ
 ΤΟΥΣ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΟΥΣ

μπά», ή κουθέντα πηδά στον «Καπετάν Μιχάλη» - ίσως έπειδή έκούσθηκε το όνειμα του Λάνκαστερ. Θα είναι αυτός το επόμενο θέμα, μετά τον «Ζορμπά»;

Ο Κακογιάννης χαράζει ένα δεύτερο «Χ». Φαίνεται πως το «Χ» σημαίνει: όχι στην γλώσσα του Μιχάλη Κακογιάννη - όταν ταλαιπωρή χαρτοπετσέτες:

«Όχι, δεν νομίζω. Είναι πολύ ακριβά τα δικαιώματά του. Άλλωστε, μετά τον «Ζορμπά», έχω να πάω στο Παρίσι. Άνεβάζω τις «Τρωάδες» σε μετάφραση Σάφου. Και μετά στην Νέα Υόρκη».

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, Άντου Κουήν, Σιμόν Σινιόρε, Άλαν Μπαϊντς. Και γύρω τους η Κρήτη, η μεγάλη Κρήτη, η άληθινή πρωταγωνίστρια της ταινίας - με τους δυνατούς και υπερήφανους ανθρώπους της.

Η φύση γύρω από τα Χανιά είναι λαμπερή, έντονη, έπιθετική. Τέτοια έποχή, επάνω - κάτω, πριν από είκοσι χρόνια, η φύση αυτή καιγόταν από την μεγάλη μάχη. Με ξύλα, με πέτρες, με φτυάρια και με άξινες πολέμησαν οι Κρητικοί το 1941.

Τώρα όλα είναι ήμερα και γελαστά. Το ίδιο και οι άνθρωποι, που ξέρουν να δέχονται τις καλές μέρες, όπως και τις κακές. Κάθε φορά που ο Κακογιάννης έχει γύρισμα στο Κόκκινο Χωριό ή στον Σταυρό, γίνεται μια μικρή διαδήλωση.

Ο Κακογιάννης λέει: «Η άποκάλυψη της ταινίας είναι οι Κρητικοί κομπάρσοι. Τους πήρα μέσα από τα χωριά, μέσα από το άγνωστο πλήθος. Θα τους δητε και θα με θυμηθείτε...».

Η ΚΡΗΤΙΚΗ υπερφάνεια, όμως, είναι πάντα ένα πρόβλημα. Μια μέρα, στο Κόκκινο Χωριό, ένας πελώριος Κρητικός πλησίασε τον Κακογιάννη και του είπε: «Θέλω να με δάλης στην ταινία». «Έν τάξει», είπε πρόθυμα ο Κακογιάννης.

Είχε ανάγκη από έναν εργάτη, που φαίνεται στην ταινία να μεταφέρει ένα κουτσουρο. «Πάρε το αυτό και πήγαινε το άπέναντι», του είπε. Ο Κρητικός τον κοίταξε από πάνω ως κάτω: «Σου είπα να παίξω στην ταινία», του φώναξε.

Ο Κακογιάννης έβγαλε το μαντήλι του και σκούπισε τον ιδρώτα του. «Μά αυτό θα γίνει, είπε. Θα σε πάω ταινία την ώρα που θα κουβαλάς τον κορμό».

Τότε, καλύτερα να μη με πάρης, φώναξε άγριεμένος ο Κρητικός. «Άκου ιδέα!».

Κ' έφυγε, κατεβάζοντας θεούς και δαίμονες.

ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ της «Όλυμπιακής» ξεκολλά από το αεροδρόμιο, η θάλασσα της

Ο ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΟΙΣΤΡΟ

Κρήτης απλώνεται μπροστά μας λουλακιά, τρυφερή, άπέραντη. Η θάλασσα που αγάπησε ο Νίκος Καζαντζάκης.

Η θάλασσα που τον υποδεχόταν κάθε φορά που ο άκαταπόνητος Όδυσσεάς γύριζε στην πατρίδα του:

«Φωνάζει άλάργα ή θάρδια του βουνού:
 Καράδι κατεδαίνει.
 Φωνάζει εύτς ή θάρδια του γιαιού:
 Μέε στο λιμάνι μπήκε.
 Φωνάζει ο δοξαράς κι άρπάει τη γής:
 Κρήτη, καλώς σε δόηκα».

Η μνήμη του ταξιδεύει επάνω στα κύματα...
 ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΣΚΑΚΙ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΤΟ ΚΟΝΑΚΙ ΤΟΥ ΚΟΥΗΝ. Η ΣΙΝΙΟΡΕ ΑΠΕΧΕΙ

Η ΥΒΕΤ ΜΙΜΙΕ, τὸ καινούργιο ἀστέρι τοῦ Χόλλυγουντ, εἶναι προικισμένη μὲ διάφορα ταλέντα. Ἐκτὸς ἀπὸ ἡθοποιός, εἶναι καλὴ ἐρασιτέχνης ζωγράφος καὶ εὐκαιρίας δοθείσης πιάνει τὸ μπλόκ καὶ τὸ μολύδι (πρῶτη φωτογραφία, ἀριστερά) γιὰ νὰ ἀποδώσῃ μιὰ σκηνὴ ἢ ἓνα πορτραῖτο. Ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ εὐχαρίστησή της εἶναι ὅταν περιπλανιέται μέσα στὸ γειτονικὸ δάσος. Μιὰ ἀνάλογη διάθεση ἐξέφρασε καὶ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ταινίες της γιὰ τὴν τηλεόραση (δεύτερη, ἀριστερά). Τέλος, καὶ ἡ μουσικὴ δὲν τὴν ἀφήνει ἀδιάφορη. Στὶς «περιόδους περισυλλογῆς» ἡ κιθάρα της εἶναι κοντὰ της (τρίτη φωτ., ἀριστερά).

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ δεινὴ ὥσπου νὰ κατορθώσῃ νὰ ζωντανέψῃ τὴν ἐπιληπτικὴ νέα στὴν ταινία. Ἡ Ὑβὲτ μελέτησε τὸν ρόλο της, παρακολουθώντας πραγματικούς ἐπιληπτικούς καὶ θαυμάστηκε γιὰ τὸν ἀφάνταστο ρεαλισμὸ τῆς ἐρμηνείας της.

ΥΒΕΤ ΜΙΜΙΕ ἡ ἐπονομαζομένη ἀνευ ἀντιρρήσεων ΤΟ ΤΟΝΩΤΙΚΟ

Τὸ Χόλλυγουντ ψάχνει πυρετωδῶς, ἀδιαλείπτως καὶ σπαρακτικῶς (προσθέτουν μερικοὶ) γιὰ καινούργιες φήμες, γιὰ δυνάμεις πού θὰ λάμπουν στὸ λαμπρὸ στερέωμα τῆς παγκοσμίου κινηματογραφικῆς πρωτεύουσας. Τώρα, οἱ προβολεῖς τῆς δημοσιότητας ἔχουν στραφῇ ἐκτυφλωτικὰ στὴν μικρόσωμη, ἀλλὰ ὠραϊότατη Ὑβὲτ Μιμιέ, πού ἀπέκτησε κίχλας τὸ ἰδιαιτέρου παρτσούκι της. — «Τὸ τονωτικό», τὴν εἶπαν, ἀφοῦ πρωταγωνίστησε στὴν ὁμώνυμη ταινία.

Ἡ Ὑβὲτ προέρχεται ἀπὸ τὴν τηλεόραση, ὅπου πρωταγωνιστεῖ ἰσπὴν σειρὰ δο Κλάντερ καὶ ἔχει ἤδη στὸ ἐνεργητικὸ της ὀκτὼ ταινίες. Ἄν καὶ εἶναι μόνο 21 ἐτῶν, βρίσκεται ἤδη καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν εὐπρεπέστερη, ὅπως λένε χαρακτηριστικὰ οἱ εἰδήμονες. Τὸ μεγάλο θῆμα πού ἀπὸ «ἀσπεράκι» τὴν ἔκανε «ἀστέρας» ἦταν ἡ παρουσία της στὴν ταινία «Φῶτα ἀπὸ τὴν ἱπλάτεια», ὅπου σημείωσε πραγματικὰ προσωπικὸ θρίαμβο, θρίαμβο πού ὁλοκληρώθηκε στὴν ταινία «Νταίμον Χάιντ». Ἡ θέση της στὸ χόλλυγουντιανὸ στερέωμα ἐδραιώθηκε ὀριστικὰ ὅταν ἡ «Μέτρο Γκέλντουϊν Μάγερ» τὴν προσέλαβε γιὰ τὸ «Ποῦ εἶναι τὰ παιδιά».

Γιὰ νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες καὶ τοὺς μόχθους τοῦ γυρίσματος, ἡ Ὑβὲτ ἀποσύρεται σ' ἓνα δασάκι τοῦ Μπήμερλου Χίλλς. Ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὰ δένδρα διέρχεται τὴν «περίοδο» τῆς περισυλλογῆς, ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ, ὅπου ὁλομόναχη περιπλανιέται, κάθεται, ρεμβάζει καὶ στοχάζεται. Τῆς εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο αὐτό, πρὸ παντὸς ἔπειτα ἀπὸ τὸ ρόλο της στὸ «Τονωτικό», ὅπου ὄψιδωσε μιὰ ἀρρώστη κοπέλλα, ἡ ὁποία σκοτώνεται ἵπνῳ σὲ μιὰ κρίσιμη ἐπιληψίας.

Σε 10 λεπτά αφθονο ζεστό νερό!

Ο ΝΕΟΣ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ
AMERICAN ELECTRIC

Με
το διπλό θερμαντικό στοι-
χείο τύπου HOTPOINT σάς
δίδει ζεστό νερό άμέσως..

(Κατατεθειμένη εν Έλλάδι εύρεσιτε-
χνία υπ' αριθ. 22621 Υ.Ε.).

Λέβης ειδικής επιμεταλ-
λώσεως.

Αυτόματος θερμοστατι-
κός διακόπτης.

Ασφαλιστική βαλβίς.

Θερμοηλεκτρική ασφάλεια

Ειδικός επιλογεύς διπλής

χρήσεως, οικονομία στην

κατανάλωσιν ηλεκτρικού

ρεύματος.

Εγγύησις όμαλης και μα-
κροχρονίου λειτουργίας.

AMERICAN ELECTRIC

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΠΑΡΡΙΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (Πλ. Κλαυθμώνος • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 61

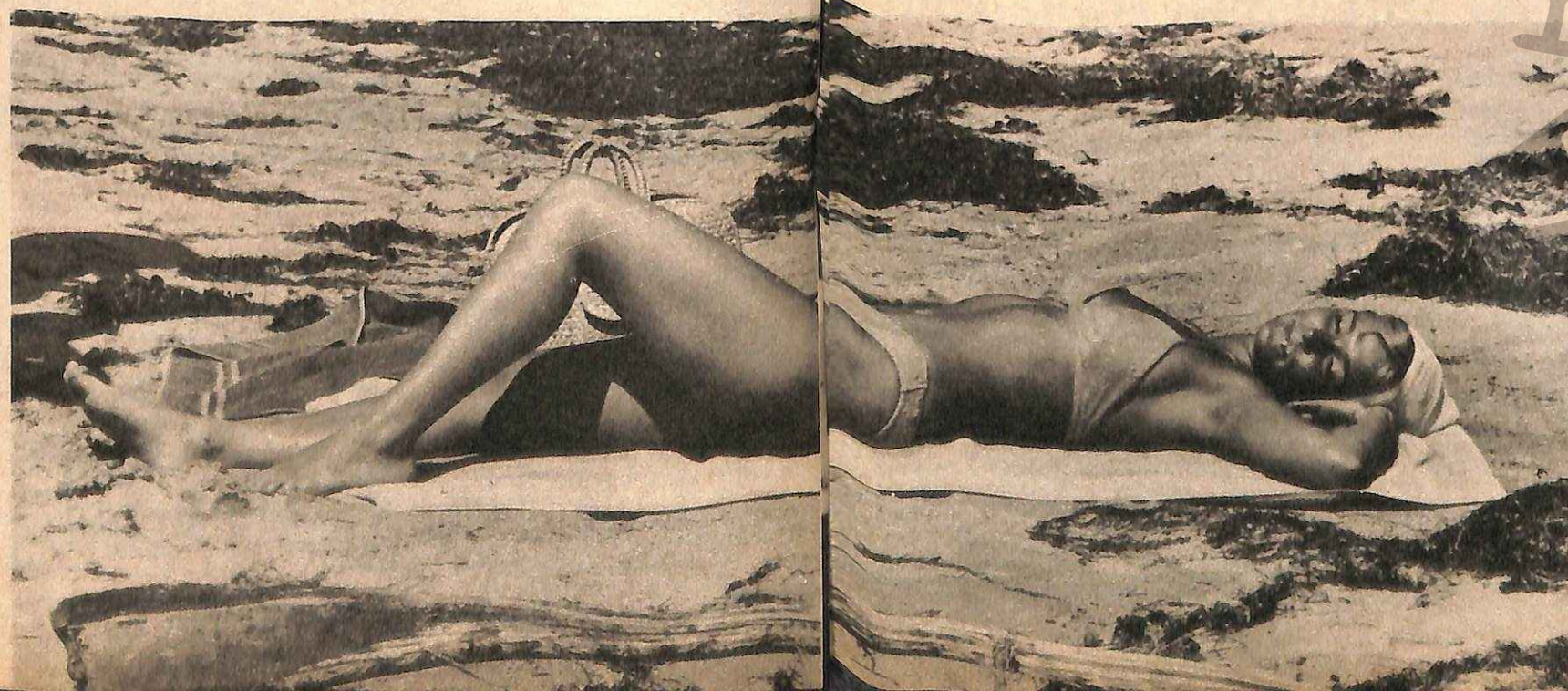
ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ «ΚΟΝΤΡ-ΛΥΜΙΕΡ»

YBET MIMIE

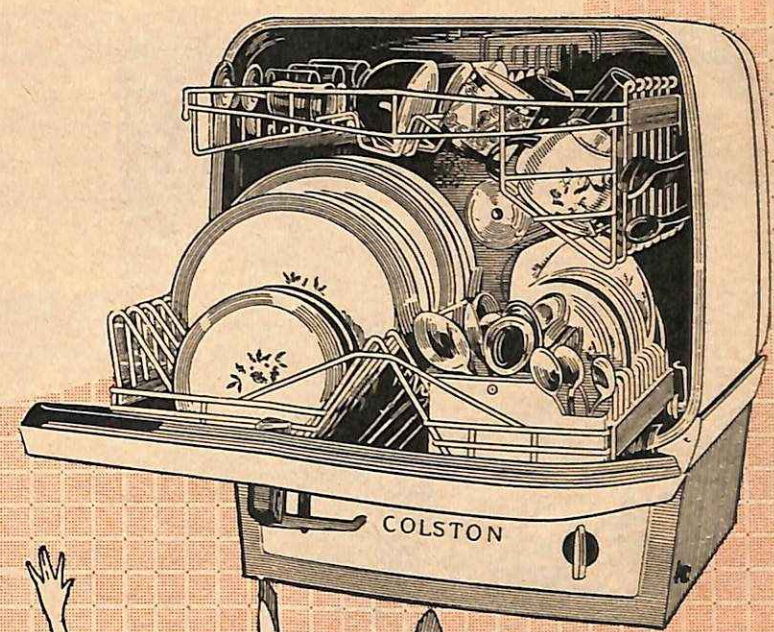
Δέν διστάζει νά γυρίση και τις πιο επικίνδυνες σκηνές

Η σκηνή με την επίληπτική κοπέλλα γυρίστηκε στην ά-
κροθαλασσιά. Σύμφωνα με το σενάριο, ή μελλοθάνατη
άνοιγεται μ' ένα κανό από την παραλία για νά πην φέρη πί-
σω το μεγάλο κύμα του άκεανού -Είναι αυτό ένα σπόρ που
συνηθίζεται πολύ στην Καλιφόρνια- και εκείνη την στιγμή
έρχεται ή μοιραία κρίση. Μερικές στιγμές αγωνίας πάνω στο
άσταθές σκαφάκι, που μετεωρίζεται στο τεράστιο κύμα και
έπειτα ό πνιγμός. Αυτά τά τρομαχτικά χρειάστηκε νά με-
λετήσει και νά αποδώση ή 'Υβέτ. Χρειάστηκε όμως ακόμη
νά μάθη νά πλέη πάνω στο κανό και μάλιστα νά τό μάθη
τέλεια, για νά μήν πνιγή και πραγματικά. ■■■

→
ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ μπάνιο και ήλιοθεραπεία,
άκριβώς μετά τό τέλος της τρομακτικής σκη-
νής. 'Η 'Υβέτ Μιμιέ είναι μικρόσωμη, αλλά
↓ οι αναλογίες της είναι έξαιρετικά άρμονικές

Μή σάς τρώγη πιά ό νεροχύτης...

ΗΛΕΚΤΡ. ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΠΙΑΤΩΝ

COLSTON

Υπεραυτόματο, βολικό, φθηνό.

Τελείως αυτόματο: Τό COLSTON δέν χρειάζεται πα-
ρακολούθησι. Με μία μόνο κίνησι στό διακόπτη, ζε-
σταίνει νερό μόνο του, ΠΛΕΝΕΙ, ΞΕΒΓΑΖΕΙ, (2 φορές),
ΑΠΟΧΕΤΕΥΕΙ, ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΝΕΙ, ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ και στα-
ματά τή δουλειά του αυτόμάτως.

Φθηνό: Τό COLSTON, ενώ είναι τό τελειότερο, εί-
ναι και τό φθηνότερο ήλεκτρικό πλυντήριο πιάτων.

Βολικό: Τό COLSTON είναι τό κομψότερο ήλεκτρικό
πλυντήριο πιάτων. Μικρό σέ διαστάσεις, μεγάλο σέ
χωρητικότητα (24 πιάτα και άνάλογα μαχαιροπήρου-
να, ποτήρια κ.λπ.).

Γιά νά μή πιάνεται ή μέση σας στό νεροχύτη, για νά διατη-
ρήσετε όμορφα τά χέρια σας, αναδέσσετε τό πλύσιμο τών
πιάτων σας στό Κόλστον (Άγγλίας).

Ζητήσατε νά σάς γίνη μία επίδειξι στό σπίτι σας, χωρίς καμία ύποχρέωσι σας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. 237.860-226.747

‘Η πολύκροτη δίκη του Ρούμπυ στο Τέξας φέρνει στο διεθνές προσκήνιο τόν δικηγόρο του

ΣΤΟΧΟΙ: ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ!

Η δίκη του Ρούμπυ, του περίφημου ‘δολοφόνου του «δολοφόνου» του προέδρου Κέννεντυ, παρουσίασε πολλά άπρόοπτα. Καί πρώτ’ απ’ όλα, ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σέ θάνατο, πράγμα που πολλοί δεν το περίμεναν για πολλούς και ειδικούς λόγους. Άλλο άπρόοπτο, σί άλλαιγές δικηγόρων. ‘Ο Μέλβιν Μπέλλι, ο περίφημος συνήγορος στην δίκη του Ντάλλας, πήρε την απόλυσή του από τόν μελλοθάνατο (πολλοί δεν πιστεύουν πώς ο Ρούμπυ θα φθάσει ως την ηλεκτρική καρέκλα) την επομένη της απόφασως. ‘Ετσι, έκτος από την πλαύσια άμυνή, οι κάποι του Μέλβιν Μπέλλι και οι καυγάδες του με τούς δικαστές, πρό και μετά την δίκη, ή αγωνιώδης προσπάθειά του νά εξαίρεση σάν έπηρεασμένους... δλους τούς ένόρκους και νά παραστήση τόν πελάτη του άκαταλόγιστο τρελλό, είχαν για άνταμυνή την άχαριστία! ‘Ετσι για τόν Μπέλλι δεν θά μείνη άλλη περιηγορία, στην πολύκροτη αυτή ιστορία, από τς ότι και ο διάδοχός του Πέρσυ Φέρμαν υπέθεσε την παραίτησή του. Τώρα υπάρχει τρίτος συνήγορος, ο Χιούμπερτ Σμιθ. ‘Ισως νά υπάρξει και τέταρτος. Ποιάς ξέρει; ‘Ολα μπορεί νά γίνουν στο Ντάλλας. Μά αυτά δεν έμποδίζουν νά είναι πάντα ο Μπέλλι ένας άφάνταστα γραφικός τύπος δικηγόρου. Τό κείμενο και οι φωτογραφίες των σελίδων που ακολουθούν, πείθουν.

Ο «ΜΑΙΤΡ» ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΠΟΠΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Γιατί ο Ρούμπυ αλλάζει δικηγόρους αφού απέλυσε τόν πρώτο συνήγορό του Μέλβιν Μπέλλι; Τό πιθανώτερο είναι ότι δεν αλλάζει ο Ρούμπυ δικηγόρους, αλλά... οι δικηγόροι αλλάζουν πελάτη! ‘Ο λόγος πεζέτατος: Τά λεφτά. ‘Ο Φόρμαν, ο υπ’ αριθ. 2 συνήγορος, είναι κι αυτός διάσημος στο είδος του, αλλά πανάκριβος. Από 700 φωνάδες που υποστήριξε στην σταδιοδραμία του, δεν τ’ό πήραν από τά χέρια παρά μόνο έναν για νά τόν πάνε στην ηλεκτρική καρέκλα.

Οι συγγενείς του Ρούμπυ δήλωσαν από την αρχή ότι δεν είχαν νά πληρώσουν τόν δεύτερο δικηγόρο. ‘Ο πρώτος δεν τούς είχε φαίνεται αφήσει ρέστα. ‘Αλλά ως την τελευταία στιγμή, ο Πέρσυ Φέρμαν, πρόεδρος του ‘Εθνικού Συνδέσμου Συνηγόρων Ποινικών ‘Υποθέσεων του Τέξας, είχε έλπίδες. ‘Υπάρχουν μερικά ακίνητα για πούλημα», δήλωσε σπών Τύπο.

Φαίνεται όμως ότι στο τέλος αποδείχθηκε πως δεν υπήρχε τίποτα και γι’ αυτό παρεχώρησε την θέση του στόν άνιδιαιτελή Χιούμπερτ Σμιθ. ‘Ετσι ο Φόρμαν δεν θά χάσει άδικο τόν καιρό του με τόν φτωχο - Ρούμπυ.

Κάποτε ένας υποψήφιος πελάτης του Φόρμαν έλεγε: «Πρέπει νά αποφασίσω αν θά περάσω όλη μου την ζωή στο φτωχοκομείο ή θά πάρω άλλον δικηγόρο (φθηνότερο), όποτε, και αν δίκωμη με καταδικάσουν σέ λίγα χρόνια φυλάκιση, θά διατηρήσω την περησσία μου!».

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΩΡΑ ΑΓΟΡΕΥΣΗ. ΘΑ ΤΗΝ ΖΩΤΑΝΕΨΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ ΤΟΥ

‘Ο Μπέλλι άντιπροσωπεύει ένα τύπο δικηγόρου φανταστικού για τούς Εύρωπαίους

ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΟΥ ΜΕΛΒΙΝ

ΜΟΥΡΟΝ ΜΠΕΛΒΙ

Η ΙΔΙΑ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΗΣ ΠΑΛΑΙΟΤΗΤΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ

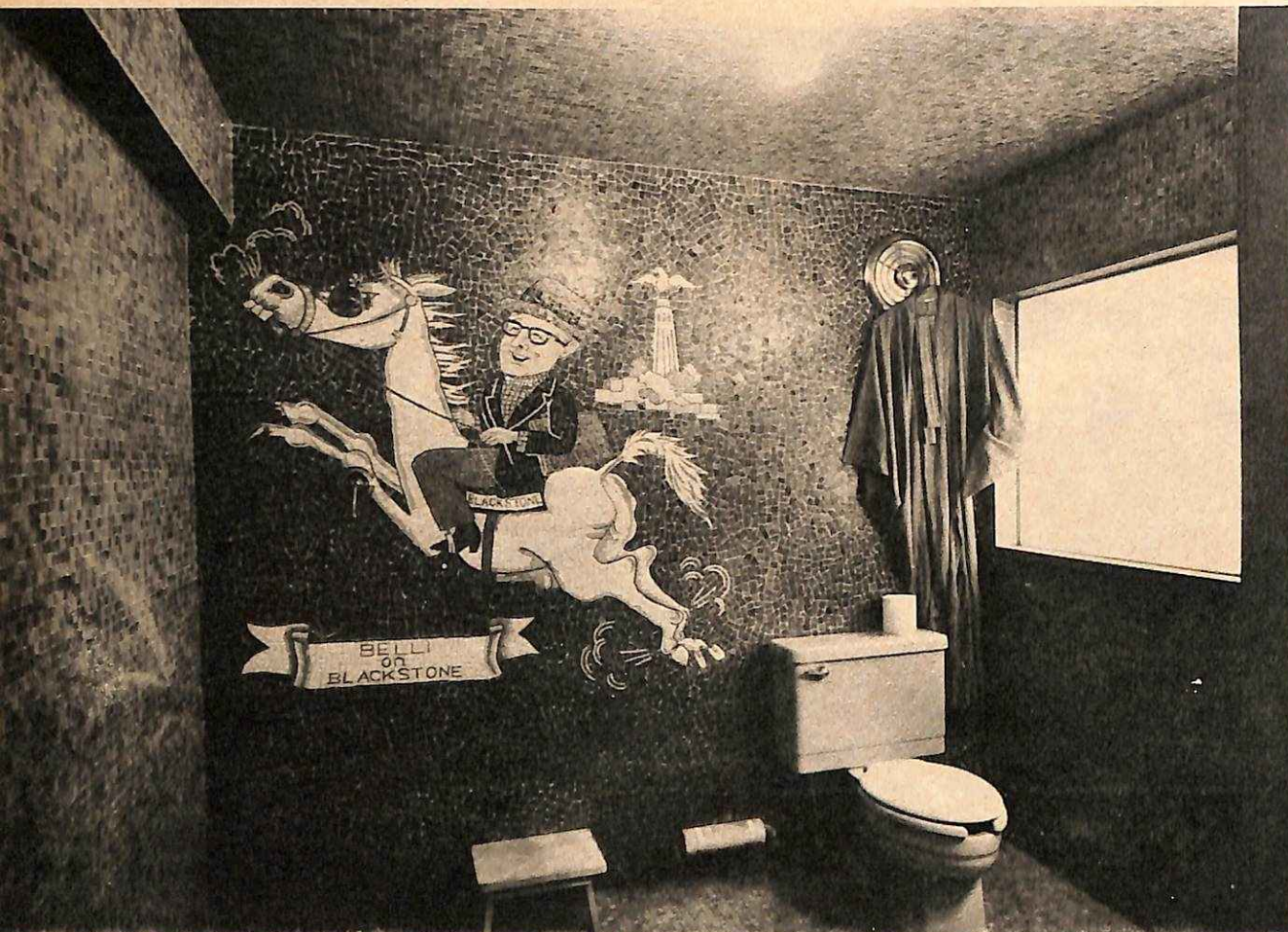

Ο Μέλβιν Μαύρον Μπέλλι γεννήθηκε πριν από 56 χρόνια στην Σονόρα της Καλιφόρνιας. ‘Ο πατέρας του, Κάιζαρ ήταν τραπεζίτης. ‘Η γιαγιά του ήταν ή πρώτη γυναίκα φαρμακοποιός στην Καλιφόρνια. ‘Ο νεαρός Μπέλλι κατέβηκε από τά βουνά της Σονόρα, έσπούδασε στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας και, αφού πήρε τó πτυχίο του, έσπούδασε άλλα τέσσερα χρόνια στην Νομική Σχολή Μπόλτ Χάλ.

‘Από τότε, τά δικαστικά τρύκ του Μπέλλι, τά διάφορα τεχνάσματά του, οι έπινόησεις του και ή συχνά θυελλώδης ζωή του (τρεις γάμοι, από τούς όποιους ο τελευταίος ήταν πετυχημένος), τó ενδιαφέρον του για τά πράγματα που κάνουν έντύπωση και οι πραγματικές έπιτυχίες του τόν έκαναν διάσημο. Δεν τού άρεσει νά τόν λένε «γραφικό», τού άρεσει όμως πολύ νά δείχνεται πνευματώδης.

‘Αν και κατά τά τελευταία δέκα χρόνια είχε υπερασπίσει με έπιτυ-

'Αμύθητη πολυτέλεια, με γούστο

Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ διακοσμητική φροντίδα του λουτρού αποδεικνύει, ασφαλώς, την μεγάλη ιδιοτυπία του δυναμικού ιδιοκτήτου. Το ψηφιδωτό, που είναι στον τοίχο, παρουσιάζει τον δικηγόρο Μπέλλι σε μία συμβολική σύνθεση.

χία, εκτός από δυο περιπτώσεις, ένα σωρό φονιάδες, ο Μπέλλι ήταν περισσότερο γνωστός για τα κατορθώματά του σε περιπτώσεις που αφορούσαν δυστυχήματα και τραυματισμούς ανθρώπων. Στόν τομέα αυτό θεωρείται άμφισβήτητος εξοχότης. Έχει κερδίσει για λογαριασμό των πελατών του περισσότερες από εκατό περιπτώσεις και έτσι έχει αποσπάσει αποζημιώσεις για τους πελάτες του, που κάθε μία φθάνει τις 100.000 περίπου δολάρια και σε μερικές περιπτώσεις πολύ περισσότερα (σε μία περίπτωση απέσπασε μια αποζημίωση 675.000 δολλ.).

Ο Μπέλλι θεωρείται «μάστορας» στην μέθοδο της αποδεικτικής διαδικασίας, δείχνοντας μάλλον, παρά αναπτύσσοντας με λόγια, στο δικαστήριο τί είχε συμβεί.

Παραδείγματος χάριν: Κάποτε εξασφάλισε μια αποζημίωση 100.000 δολλ. σε μια γυναίκα που έχασε το πόδι της σε ένα αυτοκινητικό δυστύχημα, επειδή έφερε μαζί του στο δικαστήριο ένα τεχνητό πόδι, τυλιγμένο σε χαρτί. «Ανοίξε το βέμα και, όπως έλεγε αργότερα, «επερίφερε το πόδι από ένορκο σε ένορκο». «Τους είπα να ψηλαφήσουν το πόδι αυτό, να προσπαθήσουν να αισθανθούν το ζεστό αίμα που «κυκλοφορούσε» στις φλέβες και στις αρτηρίες του και την απαλότητα της ζωντανής σάρκας».

Ο Μπέλλι διαμαρτύρεται εναντίον εκείνων που τον κατηγορούν για τα έντυπωσιακά κόλπα που χρησιμοποιεί. «Όταν πρόκειται για τον ακρωτηριασμό ενός ποδιού, έγραφε σε μια πραγματεία του στην «Εφημε-

ρίδα Ναυικών Έπιστημών», πρέπει να δείξη κανείς στο δικαστήριο τί σημαίνει το να φορή κάποιος ένα πρόσθετο μηχανήμα, δηλαδή ένα τεχνητό μέλος».

Σε μια άλλη περίπτωση έπαιξε τον ρόλο ενός πελάτου του, ενός ανθρώπου που έπαθε μια μόνιμη βλάβη του εγκεφάλου, ύστερα από ένα δυστύχημα. «Ήταν, νομίζω, μια από τις μεγαλύτερες στιγμές που έζησα ποτέ σε δικαστήριο, ώνερροπολούσε αργότερα. Απέδειξε τί ζητούσε από το δικαστήριο όχι ένας γλυκανάλατος δικηγόρος, αλλά ένας κατεστρωμένος άνθρωπος».

Πραγματικά, θα ήταν μια παράσταση αντίξια του Μπαρρυμωρ, στα χρόνια της ακμής του.

Πάντα κομψός

Σε ηλικία 56 χρόνων, κόπως παχυσ τώρα, ο Μπέλλι είναι πάντα ένας ώριμος άνδρας με άσπρα μαλλιά. «Αν και τα καλοριμμένα κοστούμια του είναι σκούρα και κλασικά, είναι ολοφάνερο ότι ο ράφτης του έχει κάνει μερικές εκκεντρικές μεταβολές. «Η φάβρα του σκακκιού και του γιλέκου του είναι από κόκκινο μεταξωτό ύφασμα και οι τσέπες των κολλοσιδεωμένων παντελονιών του παραλλήλες με την μέση του».

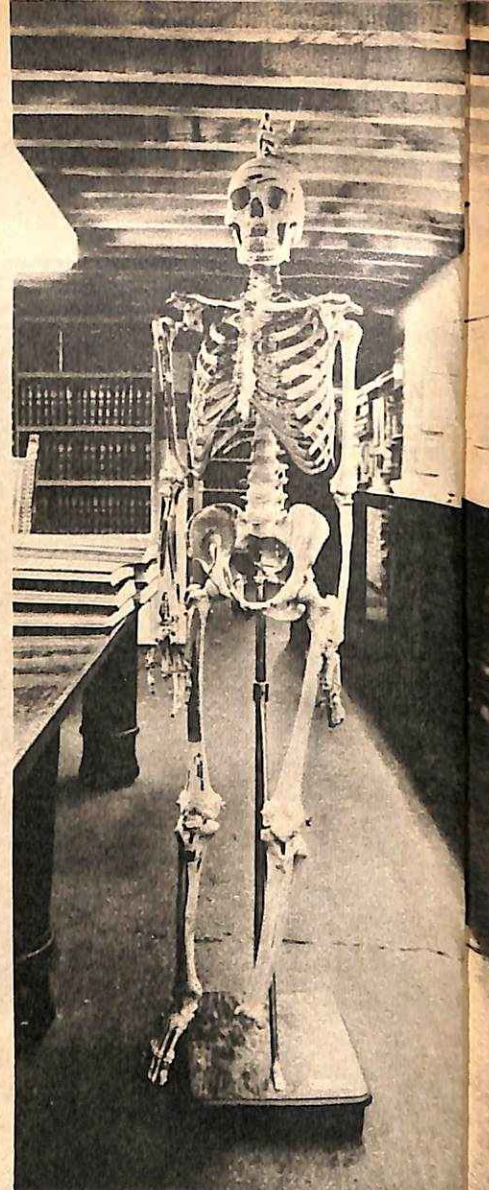
Ενώ αγοράζει, ο Μπέλλι πασπατεύει με συλλογισμένο ύφος το τσέπκι του παντελονιού του, μέσα στο οποίο βρίσκεται πάντα ένα χρυσό ρολογάκι. «Η αλυσίδα του κρέμεται από την ζώνη του και λικνίζεται επάνω από τα μαύρα παπούτσια του

από βακέττα, ειδικά σχεδιασμένα από τον Πηλ του Λονδίνου».

Ο Μπέλλι οδηγεί μια άσημνια «Ρέλλς - Ρόυς» (ή τρίτη γυναίκα του έχει μια δική της «Λίνκολν - Κοντινένταλ» 1964) και διατηρεί τρεις κατοικίες. Η μόνιμη κατοικία του είναι το ρετιρέ μιας πολυκατοικίας, που εξαστάζει το κόλπου του «Αγίου Φραγκίσκου. Επιπλέον έχει ένα μικρό, Ιταλικού στυλ, σπίτι, με πισίνα, στο Χόλλυγουντ, και ακόμη ένα άλλο σπίτι στην άριστοκρατική συνοικία Τουήν Πήκς του «Αγίου Φραγκίσκου, στο οποίο πρόσθεσε μια αίθουσα λουτρού, που στοιχίσε 16.000 δολάρια.

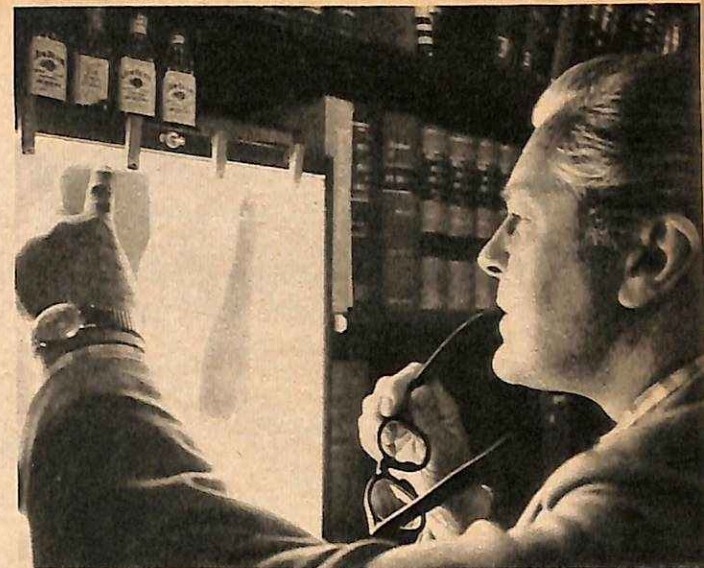
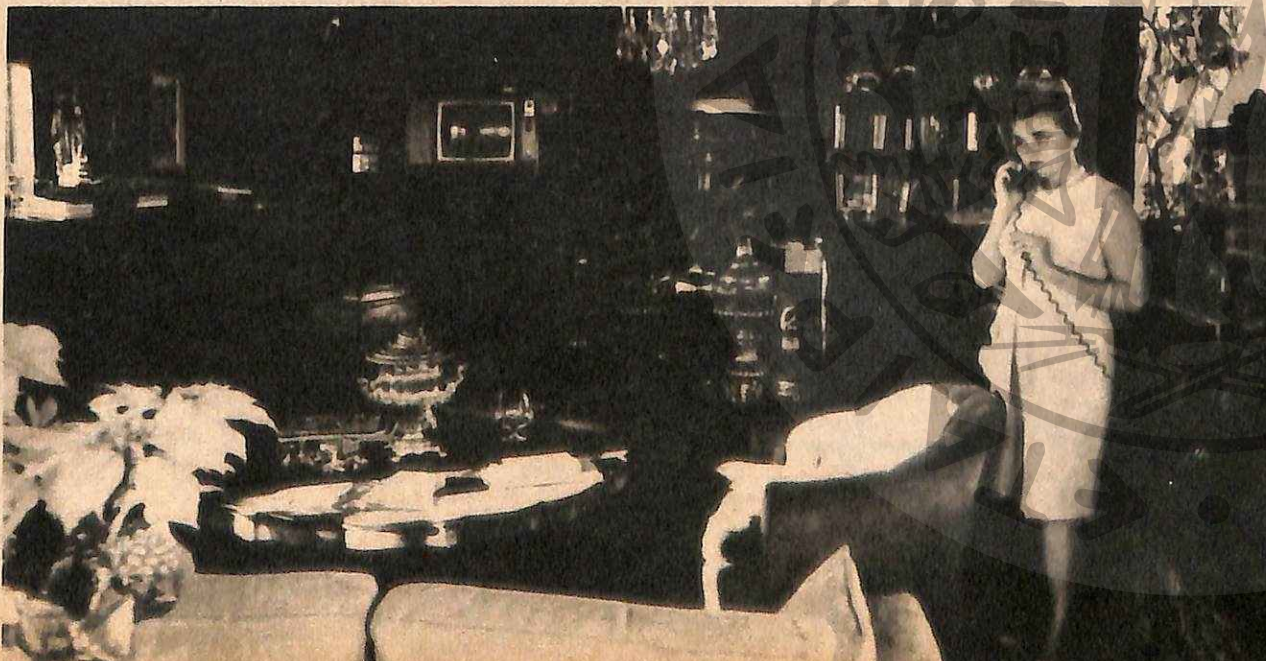
Η πιο έντυπωσιακή ένδειξη του πλούτου και της πρωτοτυπίας του Μπέλλι είναι το τριώροφο κτίριο, όπου έχει εγκαταστήσει τα γραφεία του, ένα κτίριο που φέρει το όνομά του και βρίσκεται στην Ιστορική οδό Μοντγκόμερυ, του «Αγίου Φραγκίσκου. Ο Μπέλλι αγόρασε το ηλικίας 114 χρόνων αυτό κτίριο από τους δέκα Κινέζους Ιδιοκτήτες του και ξόδεψε 350.000 δολάρια για να το ανακαινίσει και να του δώσει την κομψότητα των αρχών του περασμένου αιώνα.

Ο διάσημος δικηγόρος εργάζεται στο μεγάλο γραφείο του, που βρίσκεται στο ισόγειο, ανάμεσα σε ένα σωρό από βελουδένιες πολυθρόνες και καθίσματα, ένα δερμάτινο ντιβάνι, ένα περσικό χαλί, παλιές ούρανιες σφαίρες και υδρογείους, λάμπες της δικτατορικής εποχής, ένα παλιό γαλλικό τηλέφωνο και ηλεκτρικούς φανούς καταιγιίδας. Από το ταβάνι, που βρίσκεται σε ύψος

ΕΝΑ από τα μακάβρια έποπτικά όργανα του μεγάλου συνηγέρου.

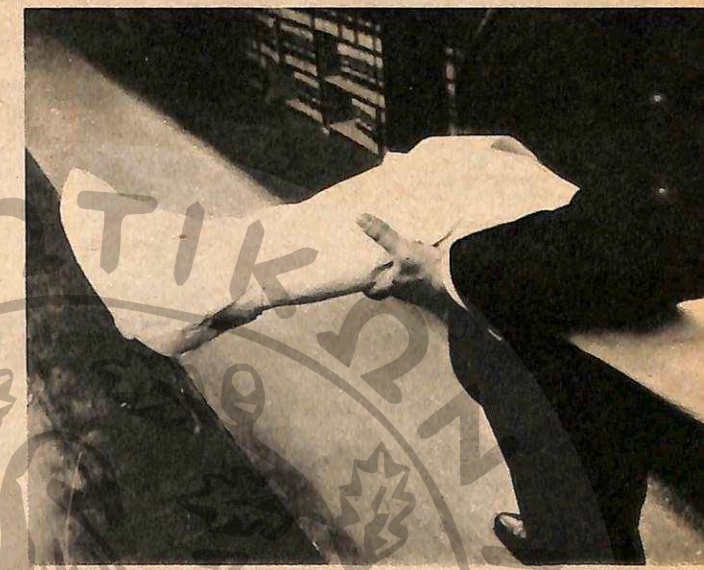
άρκετά συζητήσιμο

Ο ΜΠΕΛΛΙ εξετάζει τώρα μια ακτινογραφία, που θα προσκομίση σαν αποδεικτικό στοιχείο σε μια καινούργια έγκληματική υπόθεση. Η έμμονή του στις λεπτομέρειες του προσφέρει άκαταμάχητα όπλα..

←

ΜΙΑ ΧΡΥΣΗ θήκη για κοσμήματα, σε σχήμα αυτοκρατορικού στέμματος — ένα από τα εύχαριστηρία δώρα που του έστειλε κάποιος από τους άδωθθέντας.

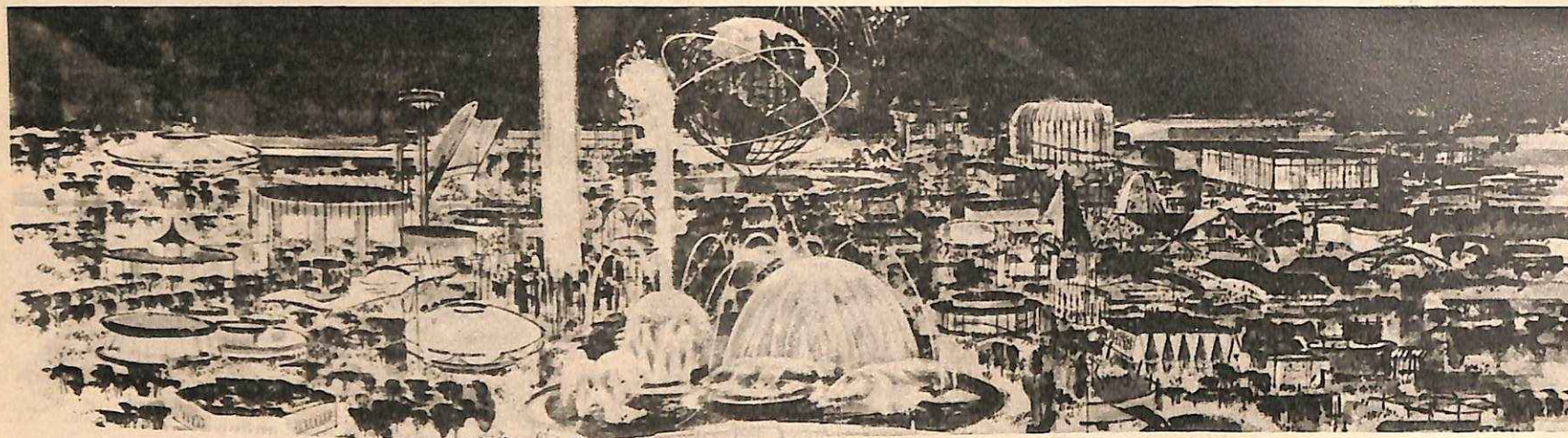

↑ ΚΑΤΩ από το λευκό πανί βρίσκεται ένα τεχνητό πόδι. Θα χρησιμοποιηθή και αυτό, για να «εικονογραφηθή» ο Μπέλλι τα επιχειρήματά του.

←

Η ΚΑ ΤΖΟ-Υ ΜΠΕΛΛΙ στο διαμέρισμά τους. Η γυναίκα του διάσημου δικηγόρου έχει καλλιεργήσει μια τεράστια κοινωνική ζωή, έτσι που τα δυο τηλέφωνα του σπιτιού κουδουνίζουν όλη σχεδόν την ημέρα.

Δέν είναι καθόλου νωρίς για να προγραμματίσετε τις διακοπές σας εις την Διεδνή "Εκδесιν τής Νέας 'Υόρκης!

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964: 'Ανοίγουν οι πύλες της Διεδνούς 'Εκδέσεως τής Νέας 'Υόρκης - του πλέον αντιπροσωπευτικού δείγματος των επιτευγμάτων του 20ού αιώνας: Εις την 'Εκδесιν αυτήν 72 χώρες προβάλλουν «τὴν Ειρήνην καὶ Κατανόησιν μεταξύ τῶν Λαῶν». Τὰ ἐκδέματα, τὰ περισσό-

τερα με δωρεάν εἰσοδον, σὰς παρουσιάζουν ὅλας τὰς συγχρόνους ἐξελίξεις εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς βιομηχανίας! Εἰσιτήρια μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ ὅποιον-δήποτε πράκτορα τῆς PANAMERICAN, σημειώσατε δὲ ὅτι ἡ Pan Am εἶναι τὸ ἐπίσημον κέντρον πληροφοριῶν τῆς 'Εκδέσεως.

'Η Pan Am δὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἀπολαύσετε πολὺ περισσότερο τὸ ταξείδι σας εἰς τὴν Νέαν 'Υόρκην!

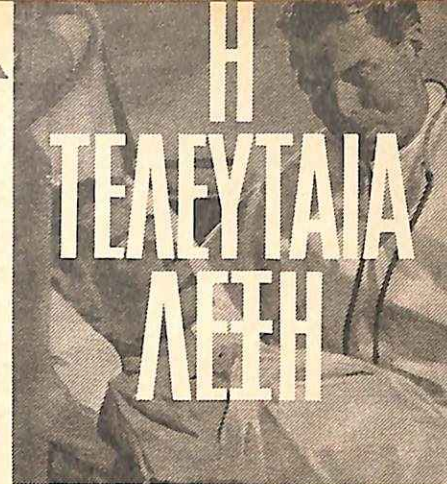
Θὰ ἐπισκεφθῆτε περισσότερες πόλεις τῶν Η.Π.Α. με λιγώτερα χρήματα! Θὰ δῆτε τοὺς καταρράκτες τοῦ Νιαγάρα καὶ ἀληθινούς ἐρυθροδέρμους. Ἐμπιστευ- δῆτε εἰς τὴν Pan Am ἢ τὸν ταξιδιω- τικὸν πράκτορα τῆς Pan Am, τὴ φρον- τίδα τοῦ ταξιδίου σας. Μπορεῖτε νὰ ἐπισκεφθῆτε μέχρι 20 πόλεις χωρὶς καμ- μία ἐπὶ πλέον ἐπιβάρυνσιν.

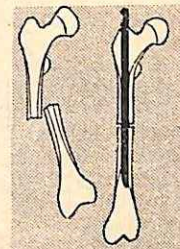
Εἴσθε σὲ καλλίτερα χερὰ με τὴν Pan Am τὴν πλέον

ΠΕΠΕΡΑΜΕΝΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Διὰ περισσότερας πληροφορίας ἀποτανθῆτε: στὸν πράκτορά σας ἢ στὴν PAN AMERICAN 'Ελ Βενιζέλου 6, 'Αθῆναι - Τηλ. 612.695 - 611.047

Ἐπιυίνδυνα τὰ υαρφιά

Μέθοδος Κύντσερ

στά υατάγματα ὀστέων

Απὸ τὰ γερμανικὰ νοσοκομεία φεύγουν κά- θε χρόνο μερικές χιλιάδες ἄνθρωποι, ἐπεὶδὴ οἱ γίαντροὶ διάστηκαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν καρφία στὰ κατάγματα τους.

Τὴν κατηγορία αὕτη διατυπώνει ἡ μεγάλη ἐπιθεώρηση «Σπῆγκελ», σὲ εἰδικὸ μακρὺ ὄρ- θρο τῆς, καὶ προσθετεῖ πὼς δὲν ὑπάρχει ἀμ- φιβολία δι: Ὅι ὀρθοπεδικοὶ προτιμοῦν σὲ περιπτώσεις καταγμάτων χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις (ἀσθα- λένια καρφία, δίδες καὶ θηλεῖς ἀπὸ σύρμα), ἀκόμη κι ὅταν, σύμφωνα με τοὺς κανόνες τῆς ἱατρικῆς τεχνικῆς, ἐνδείκνυται ἡ κλασικὴ μέ-θοδος τοῦ γύψου.

Πολλοὶ Γερμανοὶ χειρουργοὶ δὲν εἶναι κα- τάλληλοι γιὰ τὶς παραπάνω ἐπεμβάσεις. Τὸ ἐπὶτέλεσμα: Τὸ κόκκαλο μένει μαλακὸ στὴν θέση τοῦ κατάγματος, στὸν βραχίονα, π.χ., ἢ στὸν μηρὸ, καὶ ὁ παθὼν δὲν μπορεῖ πιά νὰ χρησιμοποιοῦν ἱκανοποιητικὰ τὸ μέ-λος του. Συχνά, ἀκόμη, προκαλοῦνται ἀγκυ-λώσεις τῶν γειτονικῶν ἀρθρώσεων. Ἄλλες φο-ρές, πάλι, παρατηροῦνται φλογώσεις τῶν ὀ-στέων, ἐπιπλοκές, δηλαδὴ, οἱ ὁποῖες μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν σὲ ἀκρωτηριασμούς καὶ σὲ θά-νατο ἀκόμη.

Οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς ἀποτελοῦν καὶ τὴν

δύσχεση ἀναφέρει δι: τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀρχι-σαν πάλι νὰ γίνονται ὁλοένα συχνότερα τὰ κρού-σματα τῆς ἀλλαντίσεως, πού εἶναι ἡ χειρότερη μορφή τροφικῆς δηλητηρίασεως. Στὰ 214 κρού-σματα, πού ἀνεγέρθησαν στὴν δεκαετία 1950 - 1960, τὰ 72% ἦταν μοιραία. Τὸν περασμένο μῆ-να, ἀπὸ τρεῖς γυναῖκες, πού ἔφαγαν μιά κον-σέρβα ψαριοῦ καὶ προσεβλήθησαν ἀπὸ ἀλλαντία-ση, οἱ δύο πέθαναν.

Ἡ ἀλλαντίαση ἢ βοτουλισμὸς προκαλεῖται ἀ-πὸ μιὰ τοξίνην πού παράγεται ἀπὸ ἕναν δάκιλλο, τὸ «εἰσποσφιδίτιν» — μικροσκοπικὸ ἀναερόβιο καὶ πού ἀντέχει πολὺ στὴν θερμότητα. Συνθέ-σμετα βρίσκεται σὲ χαλασμένα λουκάνικα καὶ σὲ ἄλλα διατηρημένα κονσέρβες κρεάτων, ψαριῶν, λαχανικῶν, φρούτων κλπ.

Τὰ σχετικά σπάνια τῶν κρουσμάτων τῆς ἀλ-λαντίσεως ὀφείλονται στὴν τελειοποίηση τῆς τε-χνικῆς τῆς κονσερβοποιίας, ἀλλὰ ὁ κίνδυνος ὁ-πότε πάντα καὶ ἰδιαίτερα στὰ διατηρημένα τρόφιμα πού παρασκευάζουν καμμιὰ φορὰ οἱ νοι-κοκρές.

'Αλλαντίαση: Ἡ χειρότερη τροφικὴ δηλητηρίαση

Πάντως, ὅσο στὴν σύγχρονη ζωὴ ἐπεκτείνεται ἡ χρήση κονσερβῶν, τόσο μεγαλύτερη θὰ γίνε-ται νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπαγρύπνηση τῶν νοσηλευτικῶν ἀρχῶν σὲ κάθε κατηγορίας κονσερβοποιίας.

Καρφίνος καὶ μολυβδίαση

Μιὰ ἄλλη μορφή τροφικῆς δηλητηρίασεως, πού παρακολοῦθεται με ἀνεγερμένο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους γίαντροὺς, εἶναι ἡ μολυβδίαση. Ὁ-στέρα ἀπὸ παρατηρήσεις πού ἔγιναν στὴν κοι-νὴ τοῦ Ντέβον καὶ σύμφωνα με τὶς ὁποῖες ἡ νῆστιν πικνόντες κρουσμάτων καρφίνου σὲ ὁ-ρισμένες περιοχὲς συνέπεσε με τὴν ἀνακάλυψιν στὶς διὰς περιοχὰς ἀντικατονομικὰ νῆστιν ἀναλο-γίας μολυβδίου στὰ φύλλα τῶν μαρουλιῶν, δὴ χρε-ασθῶν πολλὰς ἀποδείξεις γιὰ νὰ μαρτυρῇ νὰ λεχθῇ δι: ὅτι ἔπαρχει σχέση μετὰ καρφίνου καὶ μολυβδίου.

Ὡστόσο, δεκαπέντε γίαντροὶ στὶς περιοχὰς αὐ-

τὴν δόξαν συντονισμένη ἐρευνα γιὰ νὰ διαπι-στωθῶν ἂν καὶ κατὰ πόσο ἡ νῆστιν ἀναλογία μολυβδίου στὶς τροφὰς εἶναι ἐπικίνδυνη στὴν ἡ-γεία.

Τὰ μαρουλία ὅμως δὲν εἶναι ἡ μόνη πιθανὴ αἰτία μολυβδίασεως.

Τὸ ἱατρικὸν περιοδικὸν «Πρακτικόν», σὲ τε-λευταῖο τεῦχος του, γράφει δι: ἕνας παθολόγος, πού ἐργάζεται στὴν περιοχὴ τοῦ Πίμλς, ἀνέφερε σὲ παθολογικὸν τμήμα τῆς Βασιλικῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρίας δι: ἀνεκάλυψε μεγάλη ἀναλογία μολυ-βδίου σὲ ἀρρώστους του, πού τὴν ἀποδίδει σὲ μαλακὸ νερὸ τῆς πρσίονης, πού μεταφέρεται με μολυβδωσώληνες. Ἀπὸ 40 ἐπισκέψεις, πού παρα-κολοῦθησε ὁ γίαντρος αὐτός σὲ διάστημα διετίας, ὅρισε σὲ δέκα νῆστιν ποσοστὸ μολυβδίου. Μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες γυναῖκες εἶχε πρῶτον τοκε-τὸ, πού μορεῖ νὰ ἀποδοθῇ σὲ μολυβδίαση.

Σὲ ἄλλην περιοχὴ, ὅπου τὸ νερὸ εἶναι σκλη-ρὸν, δὲν θετέθηκε ἀντικατονομικὰ ὕψος ποσοστὸ μολυ-βδίου στὸς ἀρρώστους, ἂν καὶ πάλι ἡ ὁρευσιν γίνεται με μολυβδωσώληνες.

ΓΥΑΛΙΑ ΜΕ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

'Η διαφάνεια τῶν γυαλιῶν θὰ ἀλλάζῃ...

...αὐτόματα, ἀπὸ τὸ λευκὸ στὸ σκούρο.

Ἀμερικανοὶ ἀτομικοὶ ἐπιστήμονες ἀσχο-λοῦνται τελευταῖα με ἕνα κοινὸ ἀντικεί-μενο καθημερινῆς χρήσεως: Τὰ μαῦρα γυαλιὰ Ἄνεκάλυψαν, δηλαδὴ, ἕνα εἶδος γυαλιοῦ, πού στὸ σπῆτι εἶναι τόσο διαφανές, ὅσο τὰ τζά-μια τῶν παραθύρων, καὶ πού μόλις ἔλθῃ σὲ ἀπ' εὐθείας ἐπαφῇ με τὸ ἡλιακὸ φῶς παίρνει χρῶμα σκούρο κόκκινο ἢ μῆδ καὶ προφυλάσ-σει τὸ μάτι ἀπὸ τὶς ἀκτίνες.

Ἡ ἀνακάλυψη ἐνὸς παρομοίου εἶδους γυ-αλιοῦ, πού φυσικὰ προσφέρεται καὶ γιὰ ἄλ-λες χρήσεις (φωτογραφία, παρμπρίζ αὐτοκι-νήτων κλπ.), ἀποτελοῦσε ἐδῶ καὶ πολλὰ χρό-νια τὸ ὄνειρο τῶν ἐπιστημόνων. Ἡ βασικὴ σχετικὴ θεωρία εἶναι ὁ «φωτοτροπισμός», δη-λαδὴ ἕνα «έσωατομικὸν» φαινόμενο, πού συν-τελεῖται στὸ γυαλὶ μόλις εἰσδύσων σ' αὐτὸ ὑπεριώδεις ἀκτίνες.

Ὑπὸ ὁρισμένες προϋποθέσεις, οἱ ὑπεριώ-δεις ἀκτίνες ἐπηρεάζουν ὁρισμένα ἄτομα στὸ γυαλὶ, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ὥστε τὰ ἄτομα αὐτὰ νὰ ἀπορροφῶν μιά ποσότητα ὑ-περιώδους φωτός, πού εἶναι ὀφθαλμικὰ καὶ νὰ ἐκπέμπουν ὀπλές, ὁρατὲς ἰώδεις ἀκτίνες, πού θαμπώνουν τόσο περισσότερο τὸ γυαλὶ, ὅσο περισσότερες εἶναι οἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες πού ἀπορροφῶν τὰ ἄτομα τοῦ.

Ἐτσι τὸ γυαλὶ, ἀνάλογα με τὴν ἐνταση τῶν ὑπεριώδων ἀκτίνων, γίνεται αὐτόματα πε-ρισσότερο ἢ λιγώτερο σκούρο. Ἡ συμβολὴ τῶν ἐπιτηγμένων συνιστάται στὴν ἀνακάλυψη οὐσίῶν πού δὲ ἐπιταχύνουν τὴν διαδικασία αὐτὴ, σὲ τρόπο ὥστε τὸ γυαλὶ με τὴν μετα-βαλλόμενη διαφάνεια νὰ ἔχῃ πρακτικὴ χρησι-μότητα. Αὐτὸ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐπιτευχθῇ τε-λευταῖα, ἂν καὶ ἡ μέθοδος στοιχίζει ἀκόμη πανάκριβα.

δύσχεση μιὰς ἀνακοινώσεως πού ἔκαμε στὴν Χει-ρουργικὴ Ἑταιρία τοῦ Μονάχου ὁ παγκοσμίου φήμης Ἀστροφικὸς καθηγητὴς δρ Ἀλβέρτος Μπαίλερ, πού ἐξαρτεῖται ἐπατέρας τῆς σύγ-χρονης χειρουργικῆς ἀτυχημάτων.

Τὸ 1960 ὁ καθηγητὴς Μπαίλερ εἶχε χα-ρακτηρίσει τὴν χειρουργικὴ θεραπεία τῶν κα-ταγμάτων τῶν ὀστέων σὰν μιὰ ἐπολὺ ἐπικίν-δυνη μέθοδος, ὅταν ἐφαρμόζεται «συχνὰ χω-ρίς λόγο καὶ λανθασμένα».

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ ὁλοένα περισσότερες ἐπιπλοκές στὴν χειρουργικὴ θεραπεία τῶν κα-ταγμάτων με καρφία ὑποχρεώνουν τοὺς Γερ-μανοὺς ἐπιστήμονες νὰ στρέφονται περισσό-τερο πρὸς τὴν μέθοδο τοῦ Κύντσερ, πού συνι-σταται στὸ πέρασμα ἐνὸς μακροῦ καρφιοῦ ἀπὸ ἀνοξείδωτο ἀσάδι στὴν κοιλότητα τοῦ ὀστέου, ὅχι μόνον στὴν θέση τοῦ κατάγματος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μιὰ ἀκρὴ στὴν ἄλλη. Ἀργότε-ρα τὸ καρφί ἀφαιρεῖται.

Ἐνδεκά, ὅμως, χρόνια μετὰ τὴν ἐπιτόνη-ση τῆς μεθόδου, τὸ 1950, ὁ καθηγητὴς Κύν-σερ ἐξακολουθοῦσε νὰ προειδοποιεῖ τοὺς συν-αδέλφους του γιὰ τὶς δυσκολίες καὶ τῆς ἐπι-πλοκῆς αὐτῆς, πού τὴν χαρακτηρίζει τόσο λε-πτῇ, ὅσο καὶ μιὰ ἐγχείρηση στὴν καρδιά.

Συγκεκριμένα, ὁ καθηγητὴς Κύντσερ ἀνέ-

τὴν ἀπάντησιν εἶναι: Ταχύτης στὴν ἀπο-κατάστασιν τοῦ θύματος τοῦ δυστυχήματος καὶ ὁκονομία στὰ ἐξόδα περιθαλψεως, λόγω τῆς σχετικῆς συντήσεως παρομῶν στὸ νοσο-κομεῖο. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ἡ πλη-θώρα τῶν ἐπιπλοκῶν κάνει τὰ συστήματα αὐ-τὰ πῶς ἀπανηρὰ ἀπὸ κάθε πλευρὰ.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ καθηγητὴς Μπαίλερ ἔλλα-ξε τὸν τίτλο τῆς ἀνακοινώσεως πού ἔκαμε στὸ Μονάχο, ἀπὸ «Συντηρητικὴ θεραπεία τῶν καταγμάτων τῶν βραχιόνων», σὲ «Κατὰ τῆς χειρουργικῆς θεραπείας τῶν νωπῶν καταγμά-των τοῦ βραχίονος».

← «Λωρετζό», λάδι, 0,90X1,10 μ., 1962

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΠΟΤΕ ΝΑ ΞΕΧΑΣΗ ΤΟΝ ΤΑ·Υ·ΓΕΤΟ

Και δίνει στην Νέα 'Υόρκη
μετουσιωμένη την βαδειά
νοσταλγία του πατρικού χώρου

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 'Απρίλιος

Ένας ποιητής είχε δραματισθή βουνά που αρμένιζαν ανόμεσα στα σύννεφα και άλλα βουνά που εκατοσκύλησαν και γίνονταν πεδιάδες.

Ο Θεόδωρος Χίος, από την Σπάρτη, δεν έχασε ποτέ τον Ταΰγετο, σε μια πλαγιά του οποίου γεννήθηκε το 1910. Μισό αιώνα αργότερα, στην Νέα 'Υόρκη, άρχισε να ζωγραφίζει βουνά που κινούνται προς το άπειρο ή βουνά που παίρνουν σιωπηλά υέρος σε τραγωδίες και σε λιτανείες μυσταγωγικές.

Από παιδί είχε αρχίσει να ζωγραφίζει όραματά που δεν μπορούσε ο ίδιος να άτενιση. Ζωγράφιζε την θάλασσα και τα ψάρια του Αιγαίου. Αλλά για πρώτη φορά άτένισε την θάλασσα όταν τέλειωσε το γυμνάσιο της Σπάρτης και ξεκίνησε για την Αθήνα να έγγραφή στην Νομική Σχολή.

Ξαναθυμήθηκε τον μιστικό κόσμο της θάλασσας μετά το τέλος του πολέμου και άρχισε να ζωγραφίζει με πάθος τα ψάρια και τα κύματα.

Δεν ήταν μια νατουραλιστική ζωγραφική ή περίοδος αυτή (περίπου από το 1946 ως το 1952), αλλά συμβολική. Κάτω από την επιφάνεια του Αιγαίου υπάρχει ένας άρχαίος και μυστικός κόσμος, με ναούς και παγίδες, τραγούδια και ερμηνείες, που ποτέ κανείς δεν άκούει.

Σε άλλες άκτες...

Ο Χίος, όμως, δεν έμεινε σε ένα θέμα μονάχα. Ανήσυχος και βαθύτατα συναισθηματικός καθώς είναι, γύρισε τα όραμά του σε άλλες άκτες: Στην μυθολογία, στα λαϊκά ελληνικά θέματα, σε σχηματικές παραστάσεις κλασικών μοτίβων.

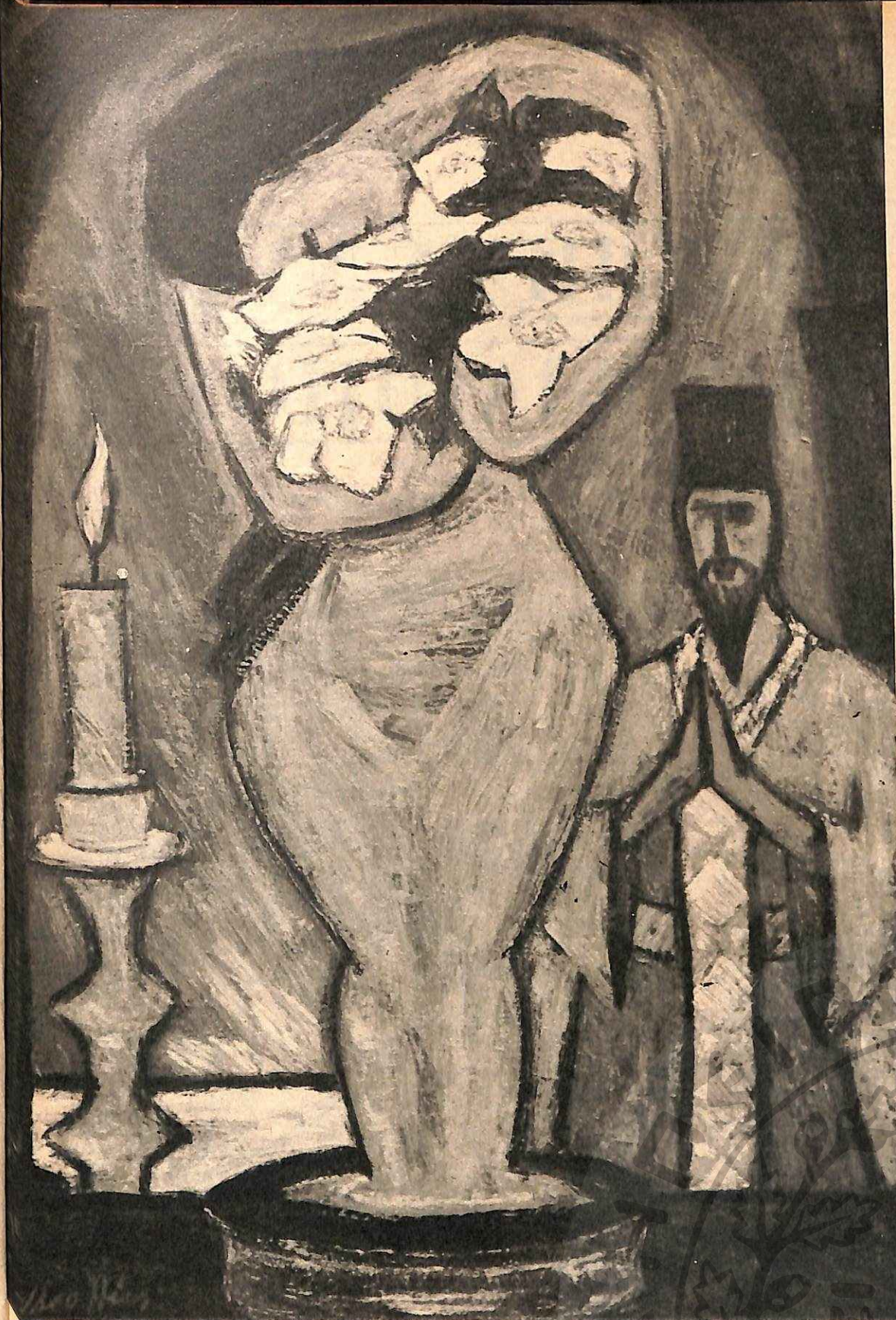
Το 1953 έπισκεφθηκε την Ελλάδα. Αυτή θα πρέπει να ήταν αποφασιστικής σημασίας έμπειρία. Ο ίδιος μάς λέει σήμερα ότι έφερε στο έργο του ένα φώς που είναι ελληνικό. Ο ήλιος έ-

κεί είναι ζωντανός και πάλλεται. Δεν φωτίζει μονάχα.

Ίσως η πιο σημαντική έντυπώσή του να ήταν ότι ξανατίκρυσε τον Ταΰγετο και τα άλλα βουνά της πατρίδας. Και, λίγα χρόνια αργότερα, ξαναβρήκε την εαίνια, πρωταρχική μορφή της σφαιρας. Σφαιρικά γίνονται το κοσμάκι που κατακυλούν από τις βουνοκορφές οι μετεωρίτες που ξεκόβουν από τα άστρια και κινούνται στο Σύμπαν: το νερό που γίνεται βροχή πάνω στα σύννεφα: τα δάκρυα της χαράς ή της λύπης.

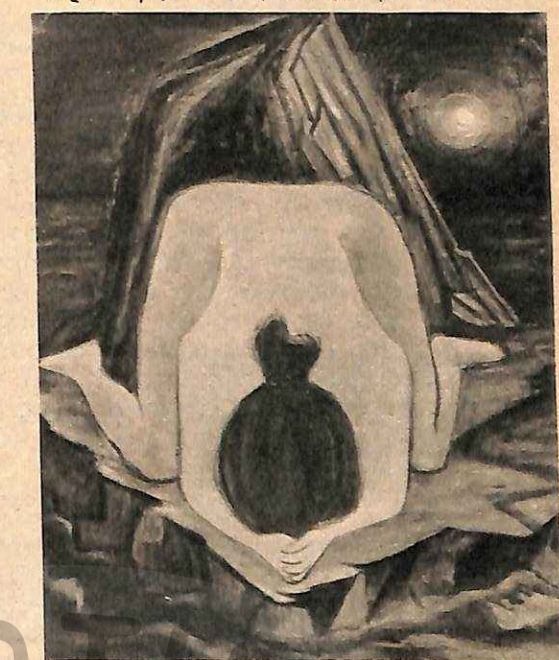
Το σφαιρικό σχήμα συμπυκνώνει την κίνηση, την περιπέτεια, την ζωή και τον θάνατο. Οι μετεωρίτες και τα αυγά της Αναστάσεως έχουν το ίδιο σχήμα. Τα άρχαία διάγραμμα, που έχασαν μέσα στον χρόνο τα χέρια, παραμένουν αληθινά άγάλματα, γιατί προοιμεί ο κορμός, που έχει περισσότερη αιωνιότητα.

Πρό δλίγων έβδομάδων, ο Χίος παρουσίασε τα έργα του με την καινούργια αυτή τεχνολογία

← «Ευλογία», λάδι, 0,90X0,50 μ., 1936 - 37

«Αιτανεία», λάδι, 0,95X0,75 μ., 1963 ↓

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΙΟΣ. Στην καρδιά της Νέας 'Υόρκης, ένας άερας από τις πλαγιές του Ταΰγετου

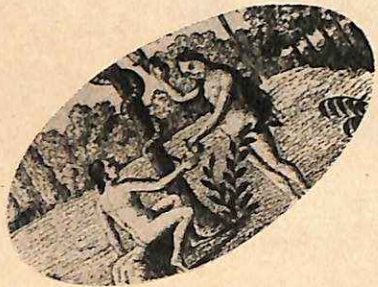
στην πινακοθήκη «Σιμόλιν» της Νέας 'Υόρκης. Η πινακοθήκη έτένισε ιδιαίτερα το έργο «Λιτανεία» (βλ. σχετική φωτογραφία), όπου σφαιρικοί όγκοι σε διάφορους χρωματικούς συνδυασμούς σχηματίζουν μια σιωπηλή συνοδεία με άγνωστο θέμα. Μια άλλη παραλλαγή της ίδιας τεχνολογίας άναμάζεται «Ηλέκτρα». Οι όγκοι παίρνουν τις θέσεις των ήθοποιών της τραγωδίας του Σοφοκλή. Η όρχήστρα είναι η ελληνική φύση και ο χορός κάποιες μυθικά βουνά. Και για να δώσει περισσότερη ευρύτητα στο μοτίβο, μια άλλη διάταξη των σφαιρικών όγκων άνομάζεται «Μετέωρα» (βλ. σχετική φωτογραφία).

Η έκθεση και η νέα τεχνική του Χίου δεν έμειναν άπαρατήρητα από τους τεχνολογικούς της Νέας 'Υόρκης. Το έγκυρο περιοδικό «Art Νιούζ» έγραψε ότι «το στυλ του Χίου άπέκτησε σαφήνεια... Τα χρώματα των άσειδων μορφών δημιουργούν χώρο και συντελούν στην δημιουργία έντυπων άπειρων άτι οι μορφές ύπάρχουν σαν ανθρώπινα

άντα, σαν να κατέχουν θέση ενός έξιστασιαστικού κόσμου. Αλλά ο καλλιτέχνης δεν περιορίζεται σ' αυτό. Εισάγει και άλλα στοιχεία, όπως τις όπτικές άδεδαιότητες — είναι αυτές μορφές αυτόντες ή συνεχείς πορείες έμάδων; Οι τέλει-ταιοί πίνακες άποτελούν μια πραγματικά σημαντική εξέλιξη του Χίου».

Οι Άμερικανοί, όμως, τεχνολογικοί δεν έχουν μόλις τώρα προσέξει το έργο του Σπαρτιάτη ζωγράφου. Σε δεκάδες εκθέσεις, όπου έλαβε μέρος από το τέλος του πολέμου, και σε μουσεία του έξωτερικού (έργα του Χίου έχει άγοράσει, μεταξύ άλλων, και το μουσείο του Τέλ Άβίβ) και του έσωτερικού, οι κριτικοί είχαν την εακαιρία να παρατηρήσουν και να θαυμάσουν τα δημιουργικά στοιχεία του ελληνικού χώρου. Εκείνα συγκίνησαν την κολλιτεχνική φαντασία ενός άξιου τέκνου, που όσο μακριά κι αν ζή από εκεί που γεννήθηκε, έκλεισε μέσα στην ψυχή του την Ελλάδα.

ΣΠ. Ν. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ

ΟΙ ΖΩΗΡΕΣ ΝΥΦΕΣ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ'

Γενναίοι ιππότες υπηρετούσαν τις εύγενείς κυρίες, τις σέβονταν, τις αγαπούσαν και καμιά φορά τις έρωτεύονταν. Μά ή πόρτα της κρεβατοκάμαρας της ωραίας των όνειρων τους έκλειμενε γι' αυτούς τις περισσότερες φορές κλειστή. Ο ιππότης Φίλιππος υπηρετούσε την πριγκίπισσα Μαργαρίτα και την αγάπησε. Ο αδελφός του υπηρετούσε την πριγκίπισσα Μπλάνς φος του υπηρετούσε την πριγκίπισσα (Λευκή). Παντρεμένες κ' οι δυό. Και με ποιούς! Και τί φοβερός πεθερός! Μά κάποτε τὰ ξέχασαν όλα αυτά. Οι συνέπειες ήταν τρομερές...

Ο ιππότης Φίλιππος ντ' Ωναί ήταν άφοβος, γερός, άδολος, ελκρινής. Όλες αυτές οι άρετές του χρησίμευαν όταν έπισκεπτόταν την γυναίκα της καρδιάς του.

Η κυρία λεγόταν Μαργαρίτα και τὰ διορισμάτα της βρίσκονταν στο τόσο πάτωμα του παλατιού τ' ου Φενταινμπλώ. Ο άνδρας της, ο διάδοχος της Γαλλίας, δεν θα ένθωνισαζόταν καθόλου να συναντήση ξένους κυρίους στην κρεβατοκάμαρα της γυναίκας του. Γι' αυτό, ο Φίλιππος δεν χρησιμοποίησε τις άνετες σκάλες, αλλά τις πολύ επικίνδυνες κερνίζες του τούχου του παλατιού.

Ο διάδοχος ήταν ένας πολύ δύστροπος άνθρωπος. Λεγόταν Λουδοβίκος και από παιδί του είχαν δώσει το παρανόμι ο «Φιλερίς» που του έμεινε και στην ιστορία. Σπάνια όμως έκμεταλλευόταν την εύκαιρία που του είχαν δώσει ή έκκλησία και οι νόμοι να μπαίνει στην κρεβατοκάμαρα της νέας γυναίκας του, αν και αυτό δεν θα του έκανε κανένα κόπο. Οι σκάλες ήταν, όπως είπαμε, άνετες.

Ο ιππότης Φίλιππος ήταν ο σταυλάρχης του Λουδοβίκου. Ήξερε στο κάθε τι τις ώρες του κυρίου του και χαϊρόταν που στην Μαργαρίτα έμειναν τόσο πολλές νύχτες ελεύθερες. Γιατί αγαπούσε την Μαργαρίτα και τόν αγαπούσε κι αυτή.

Η Μαργαρίτα ήταν μια κοπέλλα από την Βουργουνδία, χαρούμενη, όλο όρεξη για την ζωή, και της έκανε καλό που είχε τουλάχιστο όρεξη ο έμορφος αυτός ιππότης να την παρηγορή για τόν άτυχο γάμο της.

Κάθε νύχτα, ο Φίλιππος παραιόνευε στον κήπο, περιμένοντας να ξεκόψη ή περιπέτλος μακριά από τό παλάτι. Ύστερα, άδέρβια, σκαρφάλωνε στον τοίχο του παλατιού, πιανόταν από την μαρκίζα της στέγης, σερνόταν πάνω στις πλάκες της κι από ένα φεγγίτη πηδούσε μέσα στην σοφίτα. Από κει πάλι κατέβαινε ά-

πό μια στενή γυριστή σκάλα στα διαμερίσματα της πριγκίπισσας.

Η Μαργαρίτα δεν είχε τις νύχτες άλλο φρουρό από μια ηλικιωμένη κυρία των τιμών. Ο Φίλιππος ντ' Ωναί πλαινό δωμάτιο. Η νύ μέσα από αυτό τό δωμάτιο. Η ηλικιωμένη κυρία είχε από τὰ νεανιήσεις και έβλεπε με κατανόηση και συμπάθεια τις έπισκέψεις του και άκόρεστου ιππότη. Γι' αυτό έκανε πάντα πώς δεν έβλεπε, πώς κοιμόταν, δηλαδή.

Έκτος από την ηλικιωμένη κυρία δεν είχε κανείς άλλος τίποτε δεν για τις νυκτερινές έπιχειρήσεις του Φίλιππου, ως την νύχτα εκείνη του Μαΐου του 1313.

Την νύχτα εκείνη ήταν πανσέληνος.

Όταν ο Φίλιππος ντ' Ωναί πιάστηκε από τόν φεγγίτη της σοφίτας, είδε χαμηλότερα έμπρός του μια λευκή σιλουέττα.

«Ποιόν ζητάτε εδώ;», ρώτησε ή λευκή σιλουέττα.

Από την φωνή ο Φίλιππος κατάλαβε πώς ήταν γυναίκα. Πήδησε μέσα στην σοφίτα και ψιθύρισε:

«Ποιόν άλλον; Έσάς, φυσικά!».

«Μά ξέρετε ποιά είμαι;» ρώτησε ή γυναίκα ή φωνή.

Αυτός γέλασε:

«Και βέβαια ξέρω».

Την πήρε από τό χέρι και προσπάθησε να την φέρη στο φως του φεγγαριού, που έμπαινε από τόν φεγγίτη. «Ήθελε πάρα πολύ να ξέρι ποιά ήταν ή λευκή σιλουέττα.

«Μά πώς ξέρατε πώς βρίσκομαι στην σοφίτα;», έπέμεινε ή λευκή σιλουέττα και ή φωνή της γινόταν όλοένα πιο άπαλή, πιο εύχρηστη. Ο Φίλιππος πάσχιζε να θυμηθή ποιάς κυρίας από όσες γνώριζε στο παλάτι ήταν ή φωνή αυτή.

«Αυτό δεν μπορούσα να τό ξέρω, απάντησε. Μά έψαχνα εδώ κ' έκει

ΣΚΙΤΣΟ από τό χειρόγραφο του «Ιππότη Σένκ του Λιμβούργου», του 1325 μ.Χ. Οι βασιλικές έρωτικές ιστορίες, με την συχνά δραματική τους κατάληξη, συγκινούσαν ανέκαθεν τις εύαισθητες κορδιές και παρά τὰ περιωρισμένα μέσα έπικοινωνίας της έποχής διαδίδονταν εύρύτατα.

πολύν καιρό, ώσπου, επί τέλους σάς δοήκα!».

«Άλήθεια;», ρώτησε ή λευκή σιλουέττα.

«Άλήθεια», απάντησε αυτός.

Επί τέλους, την είχε φέρει στο φεγγαρόφωτο και μπορούσε να διακρίνη τό πρόσωπό της. Ήταν ή δις ντε Μορφονταίν, μια από τις κυρίες των τιμών. Ήταν έμορφη, μά δεν τού είχε ποτέ προκαλέσει τό ένδιαφέρον, γιατί μήνες τώρα τόν άπασχολούσε όλοκληρωτικά ο έρωτάς του για την πριγκίπισσα Μαργαρίτα.

Άκούμπησε άπαλά τό χέρι του στον ώμο της. Και τότε θυμήθηκε πώς τό μικρό όνομά της ήταν Άννα.

«Σας είδα που σκαρφάλωνε στον τοίχο και φοβόμουν μην γκρεμιστήτε».

«Άλήθεια, Άννα;»

«Ναι, αλήθεια!».

Την τράβηξε άκέμη περισσότερο κοντά του. Αυτή δεν άντιστεκόταν πιά.

«Μά γιατί δεν μούπατε πώς θα έρχόσαστε; Θα μπορούσατε να μου τό πητε χτές τό θρόνο που χορεύαμε μαζί».

Ο Φίλιππος κούνησε τό κεφάλι: «Φοβόμουν μήπως μου τό άπαγορευσετε!».

Εκείνη γέλασε και ο Φίλιππος την φίλησε. Για λίγη ώρα έμειναν χωρίς να μιλούν.

«Άχ, Φίλιππε! Δεν είχατε, λοιπόν, παρατηρήσει πόσες φορές σάς πετούσα την μπάλλα, όταν με τις άλλες κυρίες και τούς ιππότες της Αύλης παίζαμε τις τελευταίες έβδομάδες, κάτω στον κήπο;».

«Δεν ήμουν βέβαιος αν προωρίζατε τις μπαλλές σας για μένα. Γι' αυτό δεν την έπιανα έγω την μπάλλα».

«Θα ξανάρθω»

Την ξαναφίλησε κ' εκείνη, παίρνοντάς τον από τό χέρι, τόν τραβούσε με άφέλεια, όλο και πιο μακριά από την γυριστή, στενή σκάλα, που θα τόν οδηγούσε στο δωμάτιο, όπου ή πριγκίπισσα Μαργαρίτα τόν περιέμενε άναμμένο. Στο τέλος έφθασαν στο δωμάτιο της διδας ντε Μορφονταίν και την αύγή ή νέα γυναίκα δεν μπορούσε να έχη κανένα παράπονο πώς ο Φίλιππος δεν της έδινε προσοχή. Άποχαιρετώντας τόν, εύτυχισμένη, τόν ρώτησε:

«Θα ξανάρθεις;».

«Ναι, καίγομαι από την έπιθυμία να σε ξαναδώ!».

«Απόψε;».

«Όχι, αυτό δεν θα είναι δυνατόν. Άλλά μόλις μπορέσω θα ξανάρθω».

«Μά έσύ πάντα μπορείς! Σάν σταυλάρχης, δεν έχεις υπηρεσία παρά μόνο την ημέρα!».

Οι έβδομάδες που άκολουθήσαν δεν ήταν και τόσο άναπαυτικές για τόν Φίλιππο ντ' Ωναί. Όλες οι ώρες του άρχιζαν με ένα σκαρφάλωμα στην πρόσοψη του παλατιού του Φονταινμπλώ και ή διαφορά μεταξύ τους ήταν ότι όταν ο Φίλιππος έφθανε στην σοφίτα, πήγαινε την μια φορά προς τὰ δεξιά και την άλλη προς τ' άριστερά. Έπρεπε τώρα να είναι άκέμη πιο προσεκτικός από πρώτα, γιατί ή Άννα ντε Μορφονταίν δεν έπρεπε να μάθη για κανένα λόγο ότι έπισκεπτόταν τό

διο συχνά την πριγκίπισσα Μαργαρίτα, και ή Μαργαρίτα δεν έπρεπε να ξέρι ότι την άπατούσε με μια δεσποινίδα της Αύλης για να κρύψη τό μυστικό της αγάπης τους.

Την ίδια έποχή συνέβη μια άλλη πριγκίπισσα τού βασιλικού οίκου να ζητά σταυλάρχη για την άκολουθία της. Λεγόταν Μπλάνς (Λευκή) και ήταν παντρεμένη με έναν νεώτερο γιό τού βασιλιά της Γαλλίας, με τόν Κάρολο, στόν όποιο οι κυρίες της Αύλης είχαν δώσει τό παρανόμι ο «Ωραίος». Έκδηλώνοντας την εύγνωμοσύνη του γι αυτό, έδινε σε όλες την εύκαιρία να δοκιμάσουν τὰ προσόντα του. Γι' αυτό δεν διέτετε παρά λίγο μόνο καιρό για την γυναίκα του Μπλάνς, που παρά τὰ νιάτα της γινόταν όλοένα περισσότερο μελαγχολική.

Όταν ο Φίλιππος έμαθε ότι ή Μπλάνς ζητούσε σταυλοφύλακα, θυμήθηκε άμέσως τόν αδελφό του Βάλτερ.

Κάτι διαφορετικό

Όταν ντ' Ωναί ήταν λίγο μόνο νεώτερος από τόν Φίλιππο και τού έμοιαζε πολύ. Πάνω απ' όλα δεν ήταν γερός, άφοβος, άδολος, ελκρινής. Συμφωνούσαν οι δυό πάρα πολύ στα παιχνίδια τους, όταν ήταν μικροί, και ο Φίλιππος είχε τώρα την έλπιδα ότι ο αδελφός του θα τόν βοηθούσε στην δύσκολη θέση που βρίσκόταν.

Ο Βάλτερ ήρθε και ή πριγκίπισσα Μπλάνς τόν πήρε άμέσως σταυλάρχη στην ύπηρεσία της. Στο δικό της προσωπικό άνήκε επίσης ή Άννα ντε Μορφονταίν και ο Φίλιππος παρακάλεσε τόν αδελφό του να άπασχολήση όσο μπορούσε την μικρή.

Ο Βάλτερ προθυμοποιήθηκε να βοηθήση τόν αδελφό του, αφού μάλιστα και ή Άννα ντε Μορφονταίν ήταν μια πολύ όμορφη κοπέλλα. Αυτή όμως αγαπούσε μόνο τόν Φίλιππο και δεν άφησε τόν εαυτό της να παρασυρθή από τις περιποιήσεις τού Βάλτερ και αντί γι' αυτό, έγινε μικρή πριγκίπισσα Μπλάνς, που από την παραμέληση τού συζύγου της είχε πέσει σε βαθειά μελαγχολία, άρχισε ξαφνικά να δείχνη ζοηρό ένδιαφέρον για τ' όλοια και καλούσε συχνά τόν σταυλάρχη της να της δώσει άναφορά για την κατάσταση τού σταύλου της.

Οι άκροάσεις αυτές γίνονταν πάντα μπροστά σε πολλές κυρίες της Αύλης.

Ός τόσο στον Βάλτερ είχαν κάνει μεγάλη έντύπωση τὰ λυπημένα μάτια της ωραίας πριγκίπισσας κ' ήρθε γρήγορα ο καιρός που δεν σκεφτόταν τίποτε άλλο παρά πώς να τούς δώση λίγη χαρά.

Ένα από τὰ καθήκοντά του ήταν και να συνοδεύη την πριγκίπισσα στην ίππασία. Στην πριγκίπισσα Μπλάνς άρεσε να τρέχη με τ' όλογο άρες στα δάση, στα χωράφια, να περνά ποτάμια. Την συνόδευαν πάντα μερικές κυρίες της Αύλης και την άκολουθούσαν λίγοι καθάλαρηδες.

Κάπου-κάπου καλούσε τόν Βάλτερ κοντά της, τόν κοίταζε μελαγχολικά και τόν έκανε καμιά έρωτηση σαν κι αυτή: «Τί είδους χάμους έχουν οι Μαυριτανοί στην Ίσπανία;»

«Οι Μαυριτανοί στην Ίσπανία, άπαντούσε ο Βάλτερ, έχουν θαυμάσια στολισμένα χείμους με κόκκιν' και χουσό».

«Μπορείτε, ιππότη Βάλτερ, να μου δοήτε μαυριτανικά χείμους για τ' όλογο μου;».

Ο Βάλτερ έρθε μαυριτανικά χείμους και τὰ πρόσφερε δώρο στην Μπλάνς. Εκείνη τὰ πήρε, τὰ κοίταξε πολλή ώρα και τόν εύχαρίστησε. Πάλι όμως τὰ μάτια της δεν γέλασαν καθόλου.

Άλλη τακτική

Σε λίγο ο Βάλτερ άρχισε να δοκιμάζη άλλο σύστημα. Κάθε τόσο πλησίαζε την πριγκίπισσα και της έλεγε κανένα άδωο άστείο. Ή όταν σταιματούσαν κάπου να ξεκουραστούν από την ίππασία, έπαιζε τό λαούτο του και τραγουδούσε κανένα εύθυμο τραγούδι. Είχε ωραία, βαθειά φωνή και ήξερε πολλά εύθυμα τραγούδια. Μά όσο τραγουδούσε, ή πριγκίπισσα μελαγχολούσε άκέμη περισσότερο.

Μια φορά, όταν, άκολουθώντας την πριγκίπισσα, προχωρούσε με τ' όλογο πλάι στην Άννα ντε Μορφονταίν, γελώντας και φλυαρώντας μαζί της, ή Μπλάνς τού έκανε νόημα να την πλησιάση και μέλις την πλησίασε, σπηρόυνισε τό όλογο της κι αυτό άρχισε ν' άνεβαίνει καλπάζοντας έναν λόφο τόσο γρήγορα, που οι άλλες κυρίες έμειναν πολύ πίσω.

Όταν έφτασε στην κορυφή, ή Μπλάνς γύρισε στον Βάλτερ και τού είπε: «Παρατήρησα με άνησυχία πώς τριγυρνάτε πολύ μια από τις κυρίες μου. Δεν μου άρέσουν αυτά στο περιβάλλον μου».

«Δεν κάνουμε άλλο από τό να λέμε άστεία, κυρία μου».

«Όλες οι έρωτικές ιστορίες άρχίζουν με εύθιμες ιστορίες και τελειώνουν με έλιβερά ψέματα», είπε ή Μπλάνς.

«Όλες;» ρώτησε ο Βάλτερ.

«Όλες, απάντησε ή πριγκίπισσα. Και για ν' άποφύγω ένα τέτοιο ελιθερό τέλος, θάθελα να έμποδίσω την άκολουθία μου να μπερδευτεί με εύθιμες άρχές... Σάν σταυλάρχη έχετε πάρα πολλά έλεύθερα βράδια, ιππότη Βάλτερ, θα ήθελα να σας χρησιμοποίησω στο μέλλον και για άρχιθαλαμηπόλο μου... Τό θέλετε αυτό;».

«Εύχαρίστως, κυρία».

Οι κυρίες της Αύλης είχαν φθάσει επί τέλους λαχανιασμένες στην κορυφή τού λόφου. Ή Μπλάνς γύρισε τ' όλογο της κι άρχισε πάλι να καλπάζη κατά τό παλάτι.

Όταν ο Βάλτερ ντ' Ωναί παρουσιάστηκε για ν' αναλάβη τό καινούργιο τού άξίωμα, ή πριγκίπισσα Μπλάνς τού είπε:

«Θα έγκατασταθήτε σ' ένα δωμάτιο κοντά στα διορισμάτα μου, ιππότη Βάλτερ. Έδώ την νύχτα γίνονται παράξενα πράγματα. Όλοένα άκούω δήματα στο πάτωμα πάνω από τό δικό μου. Δυστυχώς, οι κυρίες μου είναι όλες, χωρίς εξαίρεση, βαρήκοες. Θα μπορούσα να φέρω στρατιώτες για να φρουρούν. Μά αυτό δεν θα τήδελα. Με τὰ βαριά παπούτσια που φορούν, τὰ δήματα τους βάτταν άκόμη έντοχνητικότερα. Θα ήσυχάζα, αν ήξερα ότι κοντά μου

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ' της Γαλλίας. Πατέρας των άπατημένων πριγκίπων. Ή «δική των νυμφών» και ή σκληρότητα που έπέδειξε έναντι των έρωτευμένων ένόχων ύπηρξαν στίγματα της βασιλείας του. Χαλκογραφία Ώντιμπράν, από πίνακα τού Μπεζάρ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο ΦΙΛΕΡΙΣ. Ζητούσε όλο καυγάδες και δεν είχε καιρό για την γυναίκα του. Γι' αυτό τόν άπάτησε. Γι' αυτό την έπνιξε... Χαλκογραφία τού Ώντιμπράν, από πίνακα τού ζωγράφου Τασσαίρ

ΚΑΡΟΛΟΣ Ο ΩΡΑΙΟΣ. Άρεσε πολύ στις γυναίκες, κι αυτές δεν τού άφηναν καιρό για την δική του γυναίκα. Οι συνέπειες: Άπιστία, φυλακή και τέλος μοναστήρι. Χαλκογραφία τού Ζιρόν, από πίνακα της ζωγράφου μαντάμ Ντεραίν.

κοιμάται ένας γερός ιππότης. Αὐτὸς θὰ εἶστε σῆς. Θέλετε;»

«Εὐχορίτως, κυρία!»

Ὁ Βάλτεο ἀνέλαβε ὑπηρεσία.

Κοντὰ στὸ κρεβάτι...

Αὐτὸς ἐπὶ τὸ δωμάτιό του καὶ τὴν κοσματοκάμαρα τῆς πριγκίπισσας δὲν ὑπῆρχε παρὰ ὕδνο ἓνα δωμάτιο, ὅπου εἶνε μιά γριά κυρία τῆς Αὐλῆς. Αὐτὴ δὲν φαίνονταν νὰ εἶχε πολλὲς ἐνδιαφερόμενες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν παιδικὴ τῆς ἡλικία, ἦταν ὅμως τὴν πραγματικότητά βαρύνουσα.

Ἀπὸ τὴν πρώτη κιάλας νύχτα, ἡ πριγκίπισσα Μπλάνς ὑπῆκε φοβισμένη καὶ πατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν τῆς στὸ δωμάτιο τοῦ Βάλτεο ντ' Ὀναί. Φορούσε ἓνα λευκὸ νυχτικό. Τὰ υαλλιά τῆς ἦταν πλεγμένα σὲ χοντὲς πλεξίδες. Ἐφερε τὸ δάκτυλό στὰ χεῖλη τῆς καὶ ψιθύρισε: «Ἀκούτε;»

Ὁ Βάλτεο ντ' Ὀναί σηκώθηκε, ὑποκλίθηκε καὶ στάθηκε ν' ἀφουγκραστῇ. Ὑστερα χαμογέλασε, σκέφτηκε τὸν ἀδελφὸ του καὶ εἶπε: «Ναί... Ἀπὸ πάνω ἀκούγονται ῥήματα.»

«Κι αὐτὴ δὲν ἀκούει τίποτε! εἶπε ἡ Μπλάνς δείχνοντας θυμωμένη τὸ δωμάτιο τῆς ἡλικιωμένης κυρίας τῶν τιμῶν. «Κοιμάται χωρὶς καμμιὰ σκοτούρα! Σὰν παιδί!»

«Μπορεῖτε κ' ἐσεῖς νὰ κοιμηθῆτε ἡσυχῇ, κυρία! εἶπε ὁ Βάλτεο δείχνοντας τὸ σπαθὶ καὶ τὸν θώρακά του. Δὲν πιστεύω νὰναι ῥήματα κακῶν ἀνθρώπων. Νὰ πάω νὰ δῶ;»

«Ὁχι, σὰς παρακαλῶ! ἰκέτευσε ἡ Μπλάνς. Δὲν μπορεῖτε νὰ μ' ἀφήσετε μόνη! Στεκόταν φοβισμένη, δυστυχισμένη ἐμπρός του, στρίβοντας ἀπὸ τὴν νευρικότητα τὴν ἀκρὴ τῆς μιάς πλεξίδας τῆς.

«Νὰ ξυπνήσω τὴν ἡλικιωμένην, νὰ ἀγρυπνήσῃ κοντὰ στὸ κρεβάτι σας;» «Ὁχι, ὄχι! εἶπε ἡ Μπλάνς. Θὰ φοβάται ἀκριβῶς ὅσο κ' ἐγώ, καὶ ἔ-

τσι θὰ κάνῃ κ' ἐμένα νὰ φοβοῦμαι ἀκόμη περισσότερο.»

«Ἡ ὑπὸς θέλετε, κυρία, νὰ ἀγρυπνήσω ἐγὼ κοντὰ στὸ κρεβάτι σας, ὥστε νὰ σὰς πάρῃ ὁ ὕπνος;»

Ἡ Μπλάνς ἔμεινε πολλὴ ὥρα θυσιασμένη σὲ συλλογισμούς. Ὑστερα ἔριξε τὶς πλεξίδες τῆς πίσω στὴν πλάτη τῆς καὶ εἶπε: «Αὐτὸ θὰ εἶναι ἴσως τὸ καλύτερο.»

Πέρασε σιγὰ - σιγὰ πλάϊ ἀπὸ τὸ κρεβάτι τῆς ἡλικιωμένης κυρίας, πού ροχάλιζε δυνατὰ. Ὁ Βάλτεο τὴν ἀκαλύφθηκε, πατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του καί, ὅταν πλησίασε στὸ κρεβάτι τῆς, μὲ τὸν τεράστιο βόλο ἀπὸ χουστὸ μπροστὰ, ἐκεῖνη εἶχε πέσει κιάλας καὶ εἶχε τραβήξει τὰ σκεπάσματα ψηλά, ὥς τὴν μύτη τῆς. Ὁ ἰππότης ἀθήσε σ' ἓνα σκαμνὶ κοντὰ τῆς, μὲ τὴν περικεφαλαία στὸ κεφάλι, μὲ τὸ σπαθὶ ἀνέμεσε στὰ πόδια του.

Μὰ πάλι ἡ πριγκίπισσα δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ, ἀν καὶ ἀπὸ τὸ ἔπάνω πάτωμα δὲν ἀκούγονταν πιὰ ῥήματα.

Μόνο τὸ πρωτὶ ἀκούσθηκαν πάλι κάτι πατήματα, ἀλλὰ ὡστόσο ἡ Μπλάνς εἶχε πάψει νὰ φοβάται καὶ ὁ ἰππότης Βάλτεο ντ' Ὀναί εἶχε μάθει, ἐπιτέλους, πὼς νὰ κάνῃ τὴν πριγκίπισσα νὰ γελά. Κι ὅταν ξαναβρέθηκε καθισμένος σ' ἓνα σκαμνὶ στὸ δωμάτιό του, μὲ τὴν περικεφαλαία στὸ κεφάλι, μὲ τὸ σπαθὶ ἀνέμεσε στὰ πόδια του, σκεφτόταν πόσο θαυμάσια ἦταν ἡ ζωὴ γι' αὐτὸν καί, ἀντίθετα, πόσο φοβερὰ κούραστική γιὰ τὸν φτωχὸ ἀδελφὸ του Φίλιππο.

Συνδυασμός

Ὁ Βάλτεο ντ' Ὀναί εἶχε κι ἄλλες φορὲς τὴν εὐκαιρία νὰ προστατεύσῃ τὴν ἡσυχία τῆς κυρίας του ἀπὸ τὰ ῥήματα τῆς σοφίας. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν καλοκαίρι, οἱ νύχτες ἦταν σύντομες καὶ ἡ πριγκίπισσα Μπλάνς ἦταν πολὺ στενοχωρημένη πού ἦταν

τόσο λίγες οἱ ὥρες, ὅπου εὐνοίωθε προστατευμένη ἀπὸ τὸν ἰππότη τῆς. Καὶ ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα, στὴν ἄλλη πτέρυγα τοῦ παλατιοῦ, στενοχωριόταν γιὰ τὴν δυσάρεστη αὐτὴ συνέπεια τοῦ καλοκαιριοῦ. Περισσότερο ἔμως ἀπ' ἑλους ὑπέφερε ὁ ἀδελφὸς Φίλιππος, πού ἦταν υποχρεωμένος νὰ ἀνεβαίνει καὶ νὰ κατεβαίνει μέσα σὲ τόσο λίγη ὥρα, σκαρφαλώνοντας τὴν πρόσοψη τοῦ παλατιοῦ.

Οἱ ἀδελφοὶ ἦταν τόσο ἀγαπημένοι ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ, ὥστε ἡ ὁμόνοιά τους φάνηκε νὰ μετοδίδεται τώρα καὶ στὶς δυὸ πριγκίπισσες. Ἐτσι ἡ Μαργαρίτα καὶ ἡ Μπλάνς συμφώνησαν νὰ παραβρεῖσιν μαζί καὶ νὰ πάρουν τοὺς σταυλόχρως τοὺς γιὰ ἐπιμελητὰς τοῦ ταξιδιοῦ τους. Συμφώνησαν ἀκόμη, χωρὶς πολλὰς συζητήσεις, ὅτι ὁ καλύτερος τόπος παραθερισμοῦ ἦταν τὸ μοναστήρι τοῦ Μωμπυσόν, κοντὰ στὴν Ποντουάζ. Οἱ ἄνδρες τοὺς δὲν εἶχαν ἀντίρρηση, τόσο γιὰ τὸν ἅγιο τόπο, ὅσο καὶ γιὰ νὰ πάρουν μαζί τοὺς τοὺς σταυλόχρως τοὺς, ἀφοῦ αὐτοὶ ἀνήκαν στὴν ἀκολουθία τους, ὅπως καὶ οἱ τόσες κυρίες τῆς τιμῆς. Ὅσο, πάντως, γιὰ τὶς τελευταῖες, οἱ πριγκίπισσες ἔκαναν αὐστηρὴ ἐπιλογή. Ἡ Ἄννα ντὲ Μορφονταῖν ἔμεινε στὸ Παρίσι.

Οἱ μέρες περνοῦσαν ὑπέροχα στὸ Μωμπυσόν. Ἦταν Αὐγούστος καὶ οἱ νύχτες, ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, μάκραναν δυὸ - τρία λεπτὰ. Οἱ κύριοι ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὸ μοναστήρι, σ' ἓνα ἀρχοντικό. Οἱ κυρίες ἔμειναν σ' ἓνα συγκρότημα κελλίων, πού τὸ τρίγυριζε ἓνας τοῖχος, ψηλὸς ἔξη μέτρα. Μὰ ὁ Φίλιππος γέλασε περιφρονητικὰ μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ἐμπόδιο. Οἱ νυχτερινὲς ἐξορμήσεις του στὸ Φοντανεμπλώ τὸν εἶχαν κάνει σωστὸ ἀκροβάτη.

Οἱ μέρες περνοῦσαν ὑπέροχα στὸ Μωμπυσόν, ὡς τὴν στιγμὴ πού ἡ Ἄννα ντὲ Μορφονταῖν σκέφτηκε νὰ γράψῃ σὲ μιά θεία τῆς, καλόγρια στὸ μοναστήρι, ὅτι τὴν συνοδεῖα τῆς πριγκίπισσας Μαργαρίτας βρίσκεται κάποιος ἰππότης ντ' Ὀναί.

ὅτι τὸν ἀγαπᾷ καὶ ὅτι ἡ κολὴ θεία θὰ ἔκανε καλὰ νὰ τὸν προσέχῃ καὶ νὰ τὸν φυλάξῃ ἀπὸ παραστράτηματα.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπρόσκετη Ἄννα δὲν ἔγραψε ποιὸν ἀπὸ τοὺς δυὸ Ὀναί ἐννοοῦσε, ἡ κολὴ θεία ἄρχισε, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ, νὰ παρακολουθεῖ καὶ τοὺς δυὸ ἀδελφούς. Ἐτσι ἔμαθε γρήγορα ὅτι ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Βάλτεο σκαρφάλωναν κάθε νύχτα στὸν τοῖχο τοῦ μοναστηριοῦ, γιὰ νὰ συναντήσουν στὸν κήπο τὶς δυὸ πριγκίπισσες καὶ νὰ κουβεντιάσουν μαζί τους, μὲ τὸ ἔκτορ πού ἔκοιμε τὴν γριά μοναχὴ νὰ ἀνατριχιάσῃ ἀπὸ τὴν φρίκη.

Τὸ φοβερὸ γεγονός

Τὴν ἄλλη μέρα ἡ ἡγουμένη ἤφερε τὴν προσδοκῆ πού γινόταν στὸ μοναστήρι τῆς, κάλεσε τὶς πρὶο πιστὲς καὶ εὐσεβέστερες καλόγριες καὶ τὴν νύχτα κρύφθηκαν ὅλες τὲς σὲ ἐπικαίρες θέσεις, ἀπὸ ὅπου μπορούσαν νὰ ἐπιτηροῦν τὸν τοῖχο. Καί, σὲ λίγο, ὅλες δεδαῖνονταν γιὰ τὸ φοβερὸ γεγονός.

Πρὶν καλὰ - καλὰ ξημερώσει, ἡ ἡγουμένη ἔστειλε μὲ εἰδικὸ ἀγγελιαφόρο μῆνυμα στὸν βασιλιὰ Φίλιππο Δ' τῆς Γαλλίας, εἰδοποιώντας τον μὲ κάθε λεπτομέρεια γιὰ τὶς ντροπὲς τῶν νυφάδων του.

Ὁ Φίλιππος Δ' εἶναι ὁ μόνος βασιλιάς τῆς Γαλλίας πού ἔμεινε στὴν ἱστορία μὲ τρία παρεπόμενα ὀνόματα. Ἀπὸ τὶς γυναῖκες πῆρε τὸ ὄνομα Φίλιππος ὁ Κιβδηλοποιός, γιὰ εἶχε ἀνακαλύψει μιά πολὺ ἐξυπνὴ μέθοδο νὰ βάξῃ στὰ χουστὰ νομίσματα κάμποσο χαλκὸ. Καεῖς ὅμως δὲν σκέφτηκε νὰ τοῦ δώσῃ τὸ ὄνομα Φίλιππος ὁ Σκληρὸς, ἀν καὶ πολλὰς πράξεις τῆς βασιλείας του τὸ παρουσίαζαν ἀπόλυτα δικαιολογημένο.

Μόλις πληροφορήθηκε τὰ παραστράτηματα τῶν νυφάδων του, ἔστειλε στρατιώτες τοῦ στὸ μοναστήρι τοῦ Μωμπυσόν, πού ἔπιασαν τὶς πριγκίπισσες καὶ τὶς ἔκλεισαν στὸν πύργο τοῦ Γκαγιό. Ἄλλοι στρατιώτες ἔπιασαν τοὺς ἀδελφούς Φίλιππο καὶ Βάλτεο ντ' Ὀναί, τοὺς εὐνοῦχισαν, τοὺς ἔδεσαν στὶς οὐρὲς τῶν ἀλόγων τοὺς καὶ τοὺς ἀφῆσαν νὰ βροῦν οἰκτρὸ θάνατο σὲ μιά ἀπὸτομη κατηφόρᾳ.

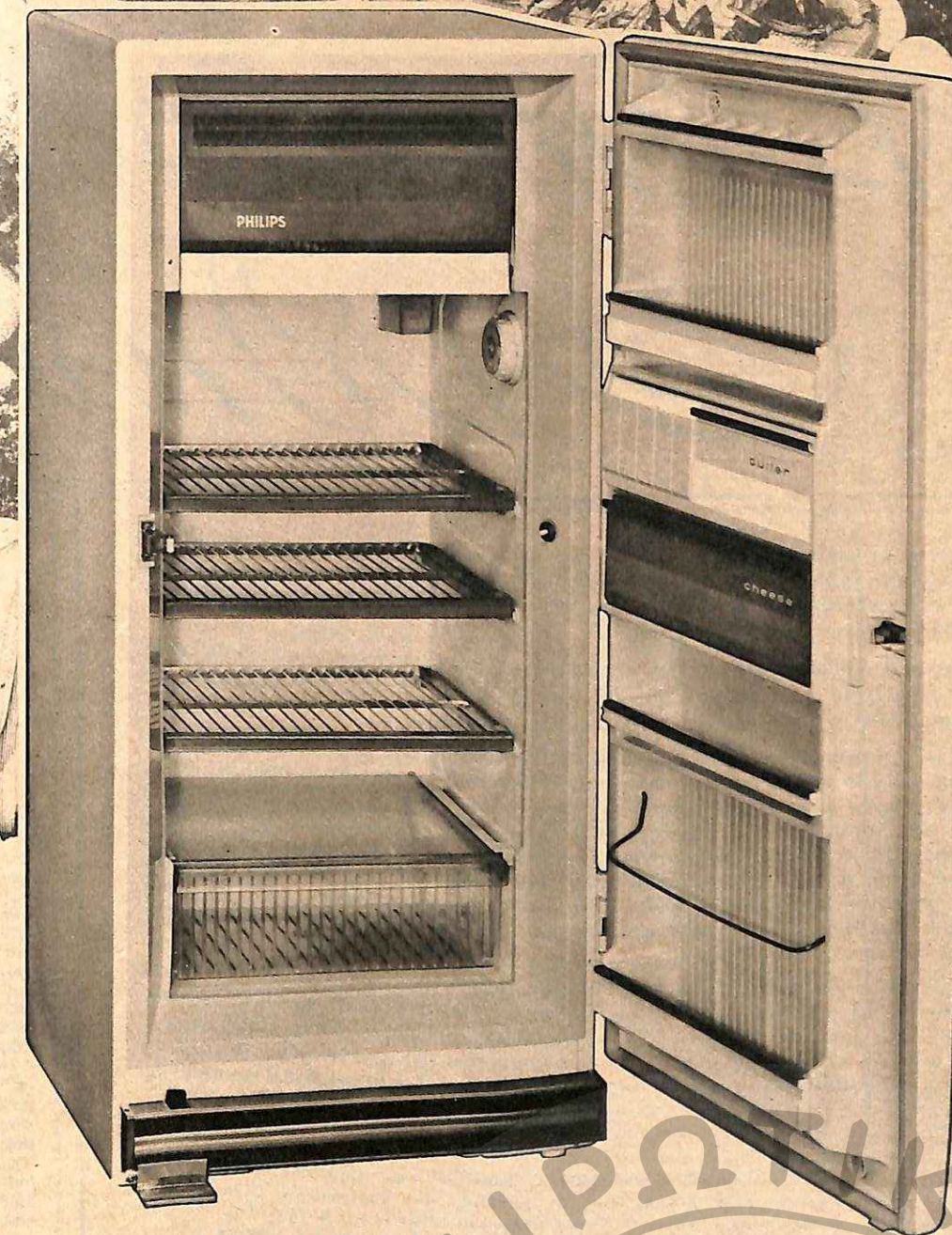
Ἐκεῖ ὅρθε ἡ Ἄννα ντὲ Μορφονταῖν τὸ ἀκρωτισμένο πτώμα τοῦ ἀγαπημένου τῆς. Δὲν καταλάβαινε στὴν ἀρχὴ πὼς ἦταν νεκρός. Στὸ τέλος τρελλάθηκε.

Ὁ ἄνδρας τῆς Μαργαρίτας, διάδοχος τῆς Γαλλίας, δὲν μπορούσε πιὰ νὰ ὑποφέρει τὴν γυναῖκα του. Βρῆκε τὴν εὐκαιρία καὶ ἔβαλε καὶ τὴν ἐπνίξαν στὴν φυλακὴ τῆς, μὲ δυὸ μαζιάρια.

Ἡ Μπλάνς γλύτωσε, ἀλλὰ δὲν ξαναβρῆκε ποτὲ τὴν ἐλευθερία τῆς. Ἀφοῦ ἔμεινε ἑνδεκα χρόνια στὴν φυλακὴ, τῆς ἔδωσαν τὴν ἄδεια νὰ διολέξῃ ἓνα μοναστήρι, ὅπου θὰ περνοῦσε τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ τῆς. Διόλεξε τὸ Μωμπυσόν, ὅπου πέθανε μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο, τὸ 1326. ■■■

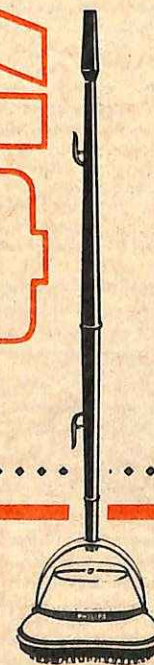
ΚΕΙΜΕΝΟ

Σὲ 2 τύπους
8,5 κ.π.
Αρχ. 9.500
Αρχ. 10.500

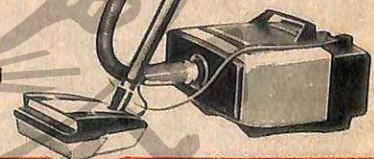
Εμωδιότευδῆτε τὴν
ΦΙΛΙΠΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΨΥΓΕΙΑ!

- Θάλαμος ἐμαγιέ
- Αὐτόματος ἀπόψυξις
- Νεωτάτου τύπου ψυκτικὴ μονάδα
- Ἀρίστη διαρρύθμισις χώρου.

HZ 5030 Ἡλ. Παρκετέζα μὲ 2
βούρτσες, μοναδικὴ σὲ σταθερό-
τητα.
Δρχ. 2.350

HZ 4910 Ἡλεκ. Σκούπα
ἰσχυροτάτη. Προσφέρεται
γιὰ μεγάλους χώρους.

ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙΑ ΦΙΛΙΠΣ
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ!

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΓΕΡΑΚΙΑ, πού τῆς χρησίμευαν γιὰ νὰ τῆς πιάνουν πουλιά, ἡ πριγκίπισσα Μπλάνς φρόντιζε πάντα νὰ παίρνῃ στὶς κυνηγετικὰς ἐξορμήσεις τῆς καὶ τὸν ἰππότη Βάλτεο ντ' Ὀναί. Μινιατούρα τοῦ 14ου μ.Χ. αἰῶνος.

Θέλει να γίνω 'Αθηναίος...

Τόν βλέπεις και διερωτάσαι ποιά, άραγε, μπορεί να είναι τα άκαταμάχητα όπλα της γοητείας του. Τά φωτεινά πράσινα μάτια, τὸ μεγάλο στόμα με τὰ παχιά χείλη, τὰ καστανά μαλλιά με τις μακρές φαβορίτες ή μήπως ή «πλακουσάτη», σπασμένη από τὸ μπόξ, μύτη του; 'Απαντάς μόνος σου καταφατικά, άφού, φυσικά, προσθέσεις στην «λίστα» και ένα γλυκύτατο χαμόγελο.

Η γοητεία, όμως, του Ζαν - Πωλ Μπελμοντό δεν θα γινόταν ποτέ αντίληψη στους θαυμαστές και στις θαυμαστρίες του, αν έλειπε τὸ ταλέντο. Τὸ πληθωρικό ύπερκριτικό ταλέντο πού, παρ' ὅλη τὴν άσχημία, συμπυκνώνεται έξω, τού έχει εξασφαλίσει μιὰ ζηλευτή θέση στον σύγχρονο γαλλικό κινηματογράφο. Ὁ Ζαν-Πωλ ήλθε στην 'Αθήνα τὴν περασμένη έβδομάδα. Έμεινε μόλις τρεις ή-μέρες, γιὰ νὰ γυρίσει μερικές σκηνές τῆς ταινίας του Ζαν Μπεκέρ «Ελευθερία απόδραση», πλάι στην όμορφη Τζην Σημπεργκ.

Σ' ένα διάλειμμα τού γυρίσματος ζητήσαμε νὰ μὰς πῇ τίς πρώτες, στιγμιότητες έξω, έντυπώσεις του από τὴν 'Αθήνα.

Χαμογέλασε πλατιά και ρώτησε:

«Μήπως ξέρετε τί διατυπώσεις χρειάζονται γιὰ νὰ γίνη κανείς δημότης τῶν 'Αθηνών; Γιατί εἶμαι κιόλας, πρόσθεσε, έφωδιασμένος μ' ένα αξιόλογο, κατὰ τὴν γνώμη μου, «δικαιολογητικό». Μιὰ αλήθινα άνυπόκριτη λατρεία γιὰ τὴν πόλη σας. Τώρα θὰ έχω δυὸ μεγάλες άγάτες: Τὸ θέατρο και τὴν 'Αθήνα».

«Επειτα, παίρνοντας ύφος σοβαρό, ύπερσέθη με κάποια έπισημότητα:

«Μὲ πρώτη εύκαιρία θὰ έλθω πάλι στην φωτεινή πρωτεύουσά σας, με δικό μου θιασο ή άλλο γαλλικό σοβαρό συγκρότημα, μόνο και μόνο γιὰ νὰ παίξω γιὰ τούς 'Αθηναίους».

Σὲ λίγο τὸ γύρισμα άρχισε πάλι... Ὁ Ζαν - Πωλ Μπελμοντό μπορεί νὰ αντιπροσωπεύη τούς σημερινούς ώργισμένους και βαρυστημένους νέους. Μπορεί νὰ διατυμpanίζει ὅτι είναι έχθρὸς τῶν «βέδων» και ὅτι διαβάσει μόνον αθλητικές έφημερίδες. Στὸ βάθος, όμως, είναι ένας συγκροτημένος ήθοποιός, ήσυχος οικογενειάρχης, καλὸς σύζυγος -όταν μιλά γιὰ τὴν 'Ελντί τὰ μάτια του γεμίζουν από τρυφερότητα- και ένας άριστος πατέρας. 'Αλλά και πιστός φίλος. Κάποτε έδειρε στὸ Ζαν - Ζερμαίν κάποιο νεαρό, επειδή πείραζε έναν καλὸ του φίλο. 'Αλλωστε, είναι πρόθυμος νὰ ξαναδείρη γιὰ χάρη έξω τῶν ὅλων γυναικῶν. Γνωρίζοντας τὸν από κοντά, δυσκολεύεται νὰ πιστέψει ὅτι αὐτὸς ὁ συμπαθίστατα ὀδύξει νεαρὸς μπορεί και ὑπόκειται κυνικούς νέους, ήρωες τῆς άπελπισίας -είναι πάντοτε αισιόδοξος-, έπαναστάτες, αλλά συγχρόνως και θλιμμένα ή τρυφερά παιδιά.

Μ. ΣΚΟΥΝ.

Αθηναῖοι και Αθηναῖες

Τὰ πὶὸ τομηρὰ όνειρα κάθε ὁδηγοῦ αχρίζουν νὰ γίνονται πραγματικότητας. Στις ταχυέτες, στην αεροδυναμική καρότσα, σὴν διαπλανητική εμφάνιση, ὤπηχαν μέχρι τώρα περίφρατα δείγματα ὅτι άρκεί νὰ έ-χης λεφτά γιὰ νὰ ὀδηγήσης τὸ μοντέλο πὸν θέλεις, ὅπως ακριβῶς τὸ θέλεις. Τώρα, μιὰ αμερικανική εταιρία κάνει ένα ακόμη όνειρο πραγματικότητα: Τὸ όνειρο τού αερωθουμένου αυτοκινήτου, πὸν ὀρῆκε τὴν πρακτική εφαρμογή του στὸν τύπο ενός εκπληκτικοῦ όχηματος τῆς «Κράυσελ Τέρμιν».

Η «Κράυσελ» άρχισε τὰ πειράματά της γιὰ τὸ στροβιλοκίνητο μοτὸρ πρὶν ἀπὸ τὸν παγκόσμιο πόλεμο. Τὰ τελείως πρὶν δυὸ χρόνια περίπου. Καὶ τὸ πρῶτο αερωθούμενο μοντέλο κατασκευάστηκε στὰ εργοστάσια τῆς μεγάλης εταιρίας, με τὴν συνεργασία τού 'Ιταλοῦ εταίρου τῆς καρότσας, τού Γαία.

Τὸ «Κράυσελ Τέρμιν» ὀηκε σὲ πένινα αντίτυπα! 'Όλα όλοι αἱ άπορίλλια, σὲ γρήνια προοίντουν, με κάθε πολυτέλεια, αὐτόματα, έξοπλισμένα με τὰ έ-ξαρτήματα τῆς χλιδῆς πὸν χαρακτηρίζουν τὰ αμερικανικά μεγαθήρια. Αὐτὴν τὴν «Κράυσελ Τέρμιν» θὰ παρουσιάσει στην 'Ελλάδα ή κατασκευάστρια εταιρία. Φθάνει με ειδικὸ αεροπλάνο τῆς 'Αιαναιμὸρ και με θαύριο και θὰ έκτεθῇ στὸ Ζάππειο γιὰ τὸ κοινὸ τὴν προσεχῇ Πέμπτη. Ποιά είναι δυο; ή καινοτομία πὸν έγγράται τὴν έπιτυχία στὸ νέο αὐτοκίνητο; 'Απλῶς ή κατόρθωση τῆς γνώσης μέγχο σήμερα μηχανῆς με πιστόνια και ή αντικατάστασή της με αεροσυμπιέτες!

Πραγματικά, τὰ σύγχρονα αὐτοκίνητα χειρισμοποιῶν μοτὸρ πὸν δρουν με τὴν κίνηση με πιστόνια. Η κίνηση αὐτή, ἀπὸ παλινδρομική μετασθιβάση σάν περι-

στροφική με τὸν στρόφαλο και διδεται στὸ διαφορικό και τούς τροχούς σάν κινητήριο δύναμη.

Τὸ μοτὸρ τῆς «Κράυσελ» δὲν έχει κοινὰ σχέση με τὴν άρχή αὐτή. Ὁ ὀδηγὸς μπαίνει στὸ αὐτοκίνητό του, νυκίζει τὸ κλειδί και περιμένει. Σὲ λίγο, τὸ αὐτοκίνητο ξεκινά μόνο του, και τότε μπορεί νὰ πατήσει τὸ γκάς ὅσο βαθιά θέλει, χωρίς νὰ φοβάται ὅτι ή μηχανή είναι κρύα. Τὸ μοτὸρ τῆς τουαμπινονήτης «Κράυσελ» αποτελείται ἀπὸ δυὸ άνοσορηγίτες άέρος, πὸν δουλεύουν τελείως αὐτόματα. Η έισοδος τῶν άνοσορηγίτων είναι στὰ μυστηριώδη φανάρια και ή έξοδος στὰ πίσω. Ὁ άέρας συμπιέζεται, θερμαίνεται και γίνεται κινητήριο δύναμη, πὸν κινεῖ δυὸ τουαμπίνες. 'Απὸ τίς τουαμπίνες αὐτές αἰρὸνται κίνηση και οί τροχοί.

Τὸ νέο μοτὸρ είναι κατὰ πὸλὸ πὶὸ ἀπλὸ ἀπὸ τὸ παλιό. Έχει δὲ τὸ πλεονέκτημα ὅτι και νὰ κάθε καινούριο. Γι' αὐτὸ -οινοβολικά- ή «Κράυσελ Τέρμιν» κινεῖται σὲ κάθε γωνία πὸν έπισκέπτεται με τὸ αντίπροσπευτικό της... εκάστους. Μὲ «Σαννέλ νο δρ» τὴν κίνησαν στὸ Παρίσι, με τρικά στὸ Μενό, με κοινὰ στην 'Αφρική. 'Εδὼ θὰ χρησιμοποιήσουν ορεταίνα και αὐτὰ...

Τὸ νέο μοτὸρ δὲν έχει βαλβίδες, ντισυμπανιόν, πλινιόν, μὴν πὸν φθάνουν ταί εἰκόνα ή πὸν θέλουν οἰσμηση. Καὶ δὲν χρειάζεται τὴν σχολαστική συντήρηση τῶν συνθισμένων μηχανῶν.

Η στροβιλοκίνητη «Κράυσελ» δὲν ὀηκε ακόμη στὸ έμπόριο. Τὰ αὐτοκίνητα πὸν γτιάττηκαν ὀδήσαν σὲ αμερικανικές οικογένειες, πὸν θὰ τὰ ὀδηγήσουν σάν νὰ ὀδηγῶσαν δικὸ τους άμάξι, και στὸ τέλος τού χρόνου θὰ τὰ δώσουν πίσω με ή συντήρησή τους.

Πολὺς και έκλεκτός κόσμος παρακολούθησε και τὰ δυὸ ρεσιτάλ τῆς κοροφίας τού μπαλλέτου τῆς ΕΛΣ και χορογράφου Κ. Χριστοφορίδου, πὸν ὀδῆσαν στὸ θεατράκι τῆς «Ελληνοαμερικανικής 'Ενώσεως» και στὸ θέατρο «Γιώργου Παπαῶ». Τὸ κοινὸ χειροκρότησε με ένθουσιασμό τὴν καλλιτέχνηδα, γιὰ τὴν πλυστικότητα και τὴν έκφραση τῶν κινήσων της, τὸν παρτεναιρ της 'Ανδρέα Σκούρα, καθὼς και τίς χορεύτριες 'Ελένη Μηνά και Τζένη Κουγιουμτζόγλου. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τού προγράμματος περιελάμβανε τὸ χορόδραμα «Ρωμαίος, 'Ιουλιέτα» και τὰ σκετάδια, ἀπὸ τὸ ὁμόθυμο έργο τού Ν. Σιδερίδου, με μουσική Μπαρμπέρη. Χόρεψαν επίσης τὸ «Κλασικό τριό» τού Μπαρίς Μπρέγκιελ, τὸ «Πά ντε τέ» τού Γκρήγκ και τὸ «Που πέταξε τ' άγόρι μου» τού Θεοδωράκη. Οἱ χορογραφίες ήταν τῆς Χριστοφορίδου, ενώ τὰ σκετικά έπιμελήθηκαν ή 'Ελλη Σολωμονίδη και ή Λίζα Ζαΐμη.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΤΩΤΗΝ. Φυλλάδιον προβληματισμοῦ τῆς νεότητος. 'Αθήναι, Μάρτιος '64, άριθ. 85 — ΕΝΑΟΧΟΡΑ. Διηγησια λογοτεχνική έκδοση. Γιάννινα, Γενάρης - Φλεβάρης 1964, άρ. 26 — ΑΙΩΝ. Μηνιαῖον Περιοδικὸν πολιτικῆς, οικονομικῆς και κοινωνικῆς έρευνῆς. 'Αθήναι, Μάρτιος 1964, άριθ. 59. — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ. Δεκαετήνήμερος επιθεώρησης τῶν οικονομικῶν έξελεύσεων. 'Αθήναι, 20 Μαρτίου 1964, άριθ. 80. — ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ. 'Αθήναι, 1 'Απριλίου 1964, άρ. 882 — Η ΝΕΑ ΤΟΡΚΗ. Hellenic World - Culture, International Society - Travels. 'Απρίλιος 1964, άριθ. 185. — ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗ-ΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ. Μηνιαία έπιστημονική επιθεώρησης διοικήσεως έπιχειρήσεων, τεύχ. 19. — ΣΤΖΗΤΗΣΙΣ. Μηνιαῖον Περιοδικόν, όργανον τῆς 'Ενώσεως «Ελληνικῆς Πολιτισμοῦ». 'Αθήναι, Μάρτιος 1964, άρ. 51. — ΜΠΡΑΒΟ. Έβδομαδιαῖον περιοδικὸν γιὰ παιδιά, ἀπὸ 7 εως 77 ἡτῶν. 'Αθήναι, άριθ. 1. — ΑΛΙΕΙΑ. Μηνιαία επιθεώρησης θαλασσιῶν πλοίων. 'Αθήναι, Μάρτιος 1964, άρ. 201. — Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Μηνιαία οικονομική και κοινωνική επιθεώρηση. 'Αθήναι, Μάρτιος 1964, άρ. 207. — ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ. Μηνιαῖον νομοκανονικὸν και θεολογικὸν περιοδικόν. 'Αθήναι, Μάρτιος - 'Απρίλιος 1964, τεύχ. 31 - 32.

ΕΝΑΣ ἀπὸ τούς μεγαλύτερους μαέστρους κ' έννοσητροπῆς σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμο, ὁ Ρένι Κόννιφ, έκανε τελευταία έ-να εφλάττ' έκδοτικῆς έπιτυχίας, με μιὰ σειρά ἀπὸ άλμπουμ, ειδικὰ γιὰ τούς φίλους τῆς πολὺ καλῆς μουσικῆς. Δέκα τέτοια άλμπουμ τού Κόννιφ κυκλοφόρησαν στὸν κόσμο κ' έγιναν άμέσως άνάστατα. Ὁ Ρένι Σέρρι τί κάνει; 'Αφήνει νὰ περάσει ένας ὀλόκληρος χρόνος χωρίς τίποτε καινούριο και, ξαφνικά, νυκίζει τὴν άγορά με δίσκους του. Τέσσερα ἀπὸ τὰ δέκα αὐτὰ άλμπουμ έφθασαν και στην 'Αθήνα — σὲ λίγα κομμάτια, ὅπως ὀλοι οί καλοί μεγάλοι δίσκοι.

Διαλέξαι στὴν τῆνη ένα ἀπὸ αὐτὰ, πὸν εἶς παρουσιάζουμε, χωρίς φρεσκά νὰ παλεύουμε και τὰ ἄλλα τρία, πὸν κἀναι. 'Ελῆ χάλπιν μῆτη, γενικός τίτλος. Καὶ τὰ κομμάτια πὸν έκτελεῖ ή σπουδαιότητα ὀδηγῆσαν και χοροδία τού Κόννιφ: «Βολάρα», «Τίττιν», «Είλλου Ρόουζ», «Εου-λῆ δὲ φάρατουν», «Ελῆ σόνγκ φρεν Μου-λῆν Ρούζ», «Μάκ δὲ νάιρ», «'Αί'λ γοναὸν έλῶουν», «Νέβερ δὲν Σάντερ», «Σανσόν νε' άιόφ», «Μπλούμπερν Χίλ», «Κράϊν» και «Μάτ τοέρ».

Όλα είναι γνωστά και παλιές συνθέσεις. Ὁ Κόννιφ όμως τούς έδωσε ένα νέο ήθος, ένα μουσικὸ χαμόγελο θὰ λέγαμε, αὐτὸ ακριβῶς πὸν χαρακτηρίζει ὀλες τίς δικές του συνθέσεις και περισσότερο τίς δικές του διασκευές κ' έννοσητροπῆς: Τὸ γαλάζιο χρώμα τάνω στην μιὰ διά-σπαση τῆς μελωδίας.

ΜΠΡΟΝΤΟΤΑΙΗ ΙΝ ΡΥΘΜ: Τὸ δεύτερο άλμπουμ τού Κόννιφ περιλαμβάνει δικές του διασκευές ἀπὸ γνωστά θεατρικά έργα πὸν ακούστηκαν στὸ Μπρόντγουαι, ἀπὸ γνωστῆς μελωδίας κωμῳδίας, πὸν ὁ ίδιος άγάπησε και ὀήλησε ν' άνανέωση. «Οκλαχόμα», «Πήλ γουίλ σέη γουί' Ιν λάβ», «'Ο, ζουτῆ έ μπιούτιφουλ μά-νιν», «Χέλλου, γιάγγκ λάβερ», «Γκέ-τιν' τού τῶν γουίτ», «'Αί γουίπλῆ έ χάλ-πιν τῶν», «'Ον δὲ στίρτ γουέρ γουί λήδ», «'Αί κόντν ζέβ ντάνοντ ὀλ νάιτ», «'Ε γοναντεφοίλ γκάπ», «Ειδάγγκερ δὲν σπρίγγκ - τάιπ» και «Σάμ ηντάντεντ ήβ-νιγγ».

Μερικά ἀπὸ τὰ κομμάτια αὐτὰ, ὅπως τὸ «Χέλλου γιάγγκ λάβερ» και τὸ «Οκλα-χόμα» είναι πραγματικά άριστοεργήματα τῆς δεξιοτεχνίας τού Κόννιφ.

Όλες οί έπιλογές έχουν γίνει ἀπὸ τὰ έργα «Οκλαχόμα», «'Ο βασιλιάς κ' έγώ», «'Αραία μου κυρία» και «Νότιος Εισρη-κόζ».

Ε ΤΑΤΣ ΟΒ ΛΑΤΕΝ: Σ' αὐτὸν τὸν δίσκο δὲν έπαρχει τίποτε ἄλλο ἀπὸ γνήσια λατινική μουσική, άνάμκτη με γνήσιο 'Α-μερικανὸν Κόννιφ. Μιὰ περίφραση σὲ συγκρότηση ὀρχήστρα (ἀπὸ τὴν ὁποία λείπουν ὀμως γνωστά σολίστες ὅπως ὁ Τζὼν Μαΐνι ποίτῆ, ὁ Μπόμπυ Χάμμα, ὁ Κόνραντ Γκά-ζο, παλαιότεροι και στενοὶ συνεργάτες τού Ρένι) έκτελεῖ τὰ γνωστότερα κομμάτια, πλουσιμένα με έννοσητροπικῆς λεπτομέ-ρειες, πὸν μόνο ὁ δαυμόνιος «Κόν» θὰ μπορούσε νὰ δοῇ. «Μπέσσις μουτσ», «Εστέρνιτσερ Ιν πασαντί», «Σάμπεστα-ι», «'Αί'β γκάτ γιον άντερ μά σόν», «Σόφτλν, ἄς Ιν έ μόνινγκ αάντ», «Μαρτίλ», «Τεμπλέσσον», «Του γιάγγκ», «Νάιτ έντ Νάιτ».

Και δὲν έξορι κανείς πότε ὁ Κόννιφ θ' άφῆσθ τὸ ζεστό λατινοαμερικανικὸ κλί-μα, γιὰ νὰ πῆδη άμέσως, με καταπλη-κτική εὐλυγξία, σὲ συνθέσεις τού Πόρτε-ρ! αὐτὸ ακριβῶς είναι ὀτέρηχος.

RAY CONNIF THE HAPPY BEAT

ΤΟ «ΑΤΛΑΖΕΝΙΟ ΓΟΒΑΚΙ» ΣΤΟ «ΕΘΝΙΚΟ» ΚΑΙ Ο «ΚΟΖΑΚΟΣ» ΣΤΟ «ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ»

Έχει πιά καταντήσει κυνότονο και στερεότυπο. 'Αλλά, δυστυχώς, είναι αληθινὸ: Η θεατρική κρίση συνεχίζεται. Ένα - δυὸ συγκροτήματα κ' ένα - δυὸ έργα είχαν δημιουργήσει πὸς στιγμήν τὴν έντύπωση ὅτι ξεφεύγουν ἀπ' αὐτή. 'Αλλά τὸ ποῦγμα, και ὅπου έδωσε μερικούς κοσμούς, δὲν ὑπόρσε συνολικά νὰ άνατρέψη εύσιαστικώτερα και άποτελεσματικώτερα τὴν γενική κατάσταση. 'Ετσι ή κακεδα μονία εξακολου-θεῖ. Βέβαια, ὕπάρχουν ποραστάσεις πὸν είναι νὰ ά-προῃ κανείς γιατί δὲν έχουν άπήχηση στὸ κοινὸ. 'Αλ-λά, έδῶ πὸν τὰ λέμε, οί περισσότεροι θίασοι έμφανί-ζουν θλιβερά κατασκευάσματα και οίκτρες παραστά-σεις, πὸν έχουν σάν μοιραῖο έπακόλουζο νὰ φεύγῃ ὁ θεατῆς δυσφορῶντας πὸν εἶδε. Η τὸση κατάτμηση τῶν καλλιτεχνικῶν δυνάμεων φέρονε αὐτὴ τὰ δυσά-ρεστα άποτελέσματα. 'Ετσι ή θεατρική κρίση γίνεται δρασκῶς πὶὸ έντονη και πὶὸ έπικίνδυνη. Συνεχῶς δη-

νὰ άρέσει ποῖπει βασικά νὰ έχη αξιόλογο κείμενο. Κι αὐτὸ -τὸ ξαναλέω, γιὰ νὰ τὸ ὑπεροσμίσω- δὲν συμβαίνει με τὸ έργο τού Κλωντέλ, πὸν είναι άσήμαν-το και άνισο. 'Απὸ τούς έκτελεστάς δικαιούνται τι-μητικῆς μνείας ὁ Στέλιος Βόκοιτης και ὁ Λυκούργος Καλλέργης. 'Επίσης ὁ Πέτρος Φυσσούν και ὁ Νίκος Τζόγιας. Παράλληλα, ὁ Θεόδωρος Μεσίδης και ὁ Μι-χάλης Καλογιάννης. 'Απὸ γυναικείας πλευρᾶς, ή 'Ελ-λη Λομπέτη είχε άκορετῆς ὑποτονικές στιγμές, και ή Βέρα Ζαβιταίνου, ενώ κατὰ τὸ πλείστον ήταν καλή, σὲ μερικές σκηνές είχε κατὰ τὸ έξεζητημένο. Η 'Ελέ-νη Χατζησαγγούη, ή Ρίτα Μυράτ και ή Κάκια Πανα-γιώτου ήταν ὀ,τι έπρεπε. Τὸ ίδιο ισχύει και γιὰ τὴν σκηνογραφική και ένδυματολογική έργασία Κλῶνη κα' Φωκά, πὸν ήταν στην σωστή ποιστική γραμμή. Στην γραμμή, έως, πὸν -τὸ ξαναλέω- δὲν άκολουθεῖ τὸ κείμενο τού άνεκδήγητο αὐτοῦ έργου.

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΩΤΑ». ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ, ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΣ, Ε. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

μιουργούνται ζητήματα και, ὀδικάπη πιά, ὀσοι άγα-ποῦν πραγματικά τὴν θεατρική τέχνη κατέχονται ἀ-πὸ συναίσθημα φόβου και άπαισιδοξίας γιὰ τὰ καλ-λιτεχνικά μας πράγματα...

Νέες αλλαγές

Εν τῷ μεταξύ, εἶχουμε πάλι μιὰ - δυὸ αλλαγές έργων. Καί, πρῶτα - πρῶτα, παρουσίασε καινούργιο έργο τὸ «'Εθνικὸ Θεάτρο». Πρόκειται γιὰ τὸ «'Ατλα-ζένιο γοβάκι» τού Πὸλ Κλωντέλ. Μιὰ φροντισμένη πα-ράσταση ενός άδικμένου, άπόστο, έογου... Τὸ τί έκα-τυλίσσεται στην σκηνή είναι ἄλλο ποῦγμα!... Ένας μύθος άπίθανος και δοσιμένος κατὰ έναν τρόπο πὸν σὲ κάνει σὲ ώρισμένες σκηνές νὰ δυσφορῆς έντονώτατα. Είναι αλήθεια ὅτι ὁ 'Αλέξης Σολωμός έκίνησε δημι-ουργικά τούς έκτελεστάς και ὅτι ή παράσταση ήταν στὸ σύνολό της ένδιαφέρουσα ἀπὸ ὑπερκριτικῆς πλευ-ρᾶς. 'Αλλά, φυσικά, αὐτὸ δὲν φθάνει. Ένα έργο γιὰ

γυρέα

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ
"ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΓΚΕΡΛΑΙΝ,"

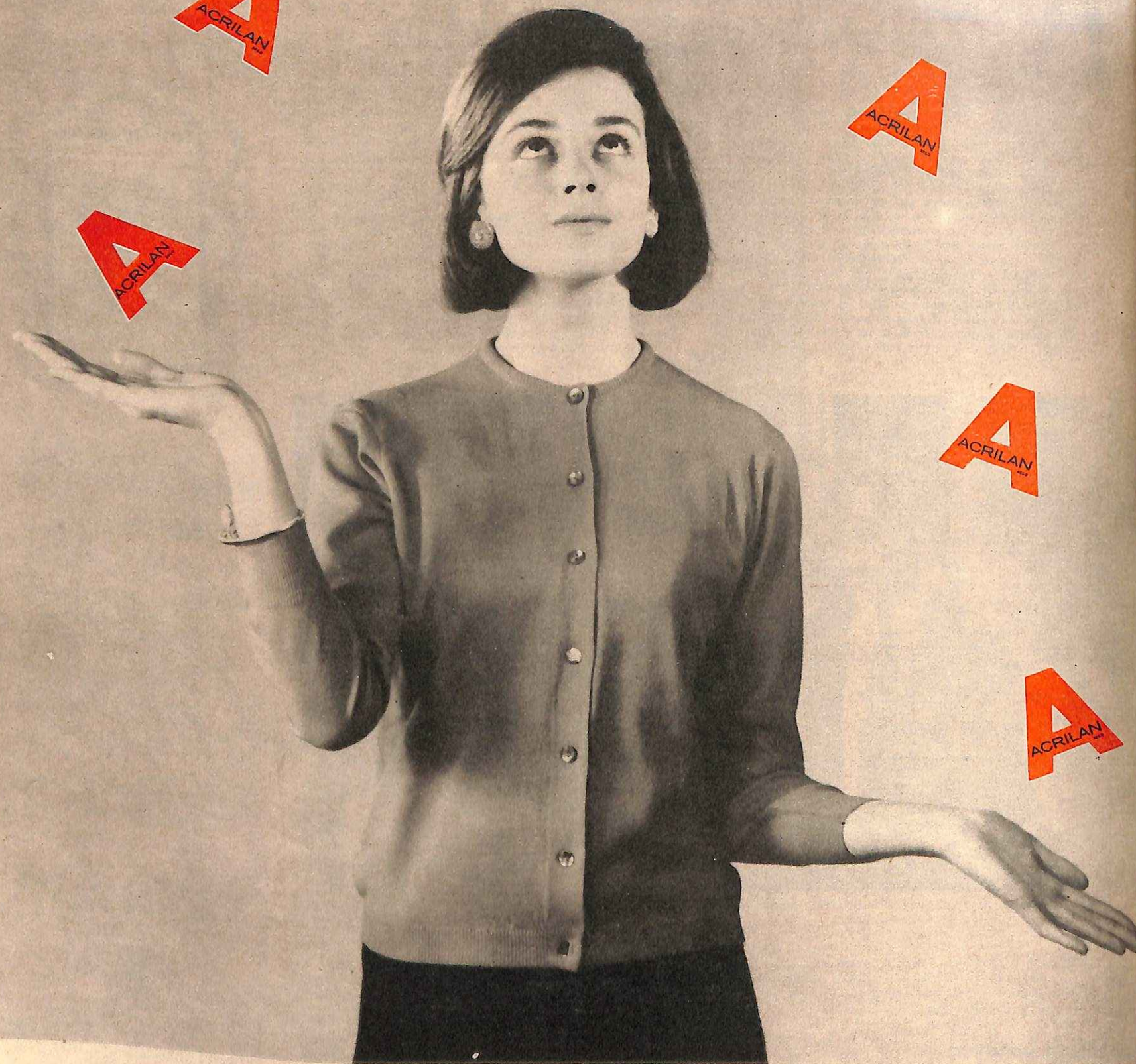
ΦΕΡΟΥΝ ΣΚΕΤΟ
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

Guerlain
ΧΩΡΙΣ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΝΟΜΑ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑΣ
ΟΜΩΝΥΜΙΑΣ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΓΟΗΤΕΙΑ

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΠΛΕΚΤΑ ACRILAN

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Κ.Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

A
ACRILAN
acrylic fibre
CHEMSTRAND

Τὸν μελαγχολικό... ↑

...πρίγκιπα τῆς Δανίας ἐρμήνευσε
μὲ τὸν χορό του ὁ Ρούντολφ Νουρέ-
γιεφ, στὸ χορόδραμα «Ἀμλετ», τοῦ
Ρόν-...ρτ Χέλπμαν, ποῦ ἡ πρεμιέρα
τοῦ δόθηκε στὸ «Κόβεν Γκάρντεν»
τοῦ Λονδίνου, τὴν περασμένη ἐβδο-
μάδα. Στὸ πλευρό του ἐμφανίσθη-
κε, στὸν ρόλο τῆς Ὁφελίας, ἡ Λὺν
Σέϋμυρ. Ἡ διδασκαλία τοῦ χορο-
δράματος γίνεται στὰ πλαίσια τῶν
ποικίλων καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων
τοῦ «Ἑτους Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ».

Ἐδῶ

ι'

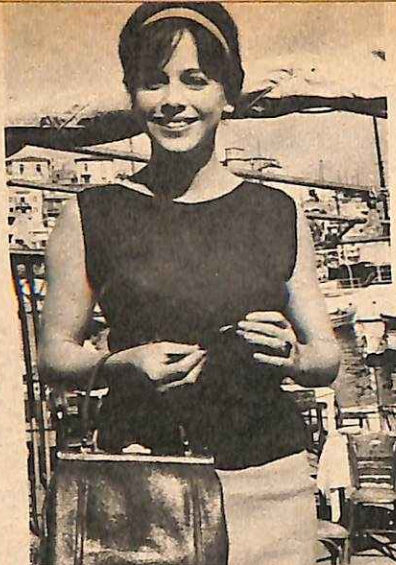
Ἐυεῖ

Ποζάρει... →

...στὸ ἀτελιέ τοῦ γνωστοῦ Μιλανέ-
ζου ζωγράφου Κοστάντσο ἡ Ἑλβὴν
Γκρήβς, προκειμένου νὰ ἀποκτήσῃ
τὴν προσωπογραφία τῆς. Ἡ διδάση-
μη Ἀγγλίδα χορεύτρια βρίσκεται
τώρα στὸ Μιλάνο καὶ θριαμβεύει στὸ
«Λά τζόγια» («Ἡ χαρά»), τὸ ὁποῖο
παρουσιάζει ὁ θίασος Ντομπόρτο.

**Θα κάνν
από την 'Αθήνα
το ξεκίνημά της
για την κατάρκτηση
της 7ης Τέχνης**

Η ΛΟΥΙΖΑ ΣΤΟ ΤΟΥΡΚΟΛΙΜΑΝΟ

Η Λουίζα άρχίζει μία ταινία μαζί με την άνοιξη. Η Λουίζα είναι ένα νέο κορίτσι, που έχει τόσα πολλά όνειρα, όσα κάθε νέο κορίτσι. Είναι 'Αμερικανίδα — αλλά αυτό δεν φαίνεται να την πειράζει. Πιστεύει ότι οι 'Αμερικανοί είναι ένας περιέργος λαός, αλλά είναι εύχρηστοι και ανήκει λιγάκι στο μεσογειακό κλίμα. Λόγω μητέρας. Τουρκολίμανο. Η Λουίζα περπατά ανάμεσα στον κόσμο, δαΐζει τα μαύρα γυαλιά κι άνοιγει τα μάτια διάπλατα, τρελάται, να δη και να χορεύει το γαλαζόχρουνό θέαμα που απλώνεται εμπρός της.

Είναι πραγματικά έκληκτη: "Ενα μήνα στην 'Ελλάδα, γνώρισε καλά την διαδρομή «Χίλτον» - «Αθηναίως» - «Χίλτον», έφαγε σε όλα τα κοσμικά ρεστοράν, άλλα δεν μπόρεσε ποτέ να υποπτευθί ότι υπάχει και Τουρκολίμανο, και μέρη που τα χρώματά τους αλλάζουν, από το γκριζοσκουρό και μαύρο της νύχτας, στο διάφανο γαλάζιο της θάλασσας.

Τουρκολίμανο. Η Λουίζ Σορέλ έχει χάσει πιά το ψυχρό έθος που άγρονόμει την 'Αμερικανίδα ήθοισα. Έχει γίνει γοργόδα και τηγανιτά χαλαροφάνια. Έχει πιά ένδοξα μπουκάλια ρετινά και είναι ένα αλάτο, ένδοξασμένο κορίτσι 23 χρόνων. Θέλει να κάνει θαυράδια και θαυμάζει τα ορλίσματα χέρια ενός γέροντος δασκάλου.

Αναγνωρίζει δελιά ότι δεν έχει κάνει πολλά πράγματα για την καριέρα της. Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι έχει κάνει και δουλειά και αγαπάει την δουλειά.

«Εκείνα σε δυο θεατρικά έργα, στο Μπρόντγουεϊ, λέει, και γύρισα μία ταινία με νεοκούς νέους και άγνωστους 'Αγγλους ήθοισιους της νουβέλ - βόγκ», από χρόνια θέατρο και τηλεόραση, σίγουρα δεν έκανα πολλά πράγματα, αλλά τώρα άρχίζω».

Η Λουίζα σπουδάζει στην Θεατρική 'Ακαδημία της Νέας 'Ελλάδας. Κ' έχει έλπει να σκεπτεται θεατρικά ή κινηματογραφικά.

Πιο πριν είχε ταξιδέψει πολύ. Από την πείρα του κόσμου που είδε, από την ζωή ανάμεσα στο Παρίσι και την Ρώμη, την Μαδρίτη και την Στοκχόλμη, ξέρει να σκεπτεται πολύ περισσότερο από όσα μι-

λάει. Έχει περιήμερε ιδέες για τον διπλανό της, ξέρει να τον αναλύει σωστά, λα, χωρίς να του ληη τα ελαττώματά του (περιορίζεται μόνο να τα καταλαβαίνει), χωρίς να του υπογραμμίζει πολύ τα πλεονεκτήματά του (περιορίζεται να τα έκτιμά).

Στην 'Ελλάδα ήθελε να να γυρίσει την δεύτερη ταινία της. Την λένε «Εμνή κατάρκτηση» και θα γυριστή στην Κρήτη. Σ' αυτήν άλλωστε αναφέρεται το σενάριο, στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και στην αντίσταση.

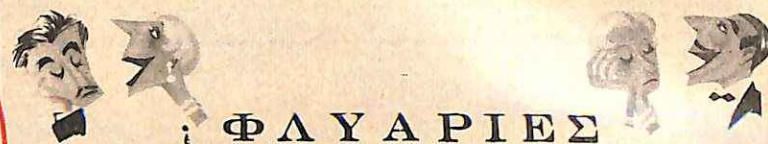
Η Λουίζα έχει μιάν αδελφή, την Μίσκα. Βρίσκεται κι αυτή μαζί της και, παρ' όλο που είναι πολύ κοντά σάν αδελφές, άπτεχουν σάν ιδέες. Η Μίσκα αντιπαθεί το σινεμά και β,τι έχει σχέση μ' αυτό.

Η «Εμνή κατάρκτηση» θ' άρχισή να γυρίζεται στο τέλος του 'Απριλίου. Γιατί η Λουίζα άρρώσθησε ξαφνικά και άνέτρεψε όλα τα σχέδια του παραγωγού — που είναι κατά τύχη και πατέρας της. Οι σχετικές προετοιμασίες, δέματα, έχουν γίνει, έχουν άπογορηθή τα συμβόλαια με 'Αγγλους ήθοισιους, που θά έρθουν έδω, και η Κρήτη περιμένει. Οι δυο μήνες που έμεινε στην 'Αθήνα, χωρίς να κάνει τίποτε, της έκαναν καλό της Σορέλ.

Κοιτάζει γύρω της, βλέπει, δοίσκει θέματα συζητήσεως, δεν σε κοιτάζει ούτε μία στιγμή. Μιλάει για τους ψαράδες, δοίσκει ότι είναι οι πιο σοφοί σε πείρα και σε συναισθήματα άνθρωποι, αλλά όλα αυτά που βλέπουν και που νοιώθουν δεν μπορούν να τα έκφράσουν. Διαβάζει πολύ, γράφει λίγο, αγαπά κάθε τι που έχει σχέση με νοήματα και σκέψη. Και όταν δορθή ανάμεσα σε μία παρέα τα ξεχνά έπιτηδες, γιατί ξέρει ότι μία γυναίκα φιλολογίσουσα δεν είναι ποτέ ευχάριστη.

Η Λουίζα Σορέλ δεν είναι, όπως και να το κάνουμε, μία φασμαμένη στάρ. Έχει όμως όλα τα προσόντα μιάς φασμαμένης γυναίκας, ενός γερμάτου, χορταστικού ανθρώπου, που ξεκινά με έφοδια να φτιάξει αυτό που θέλει. Τώρα, αν είναι ώριμο κορίτσι, δεν φταίει αυτή. «Είναι κάτι που δεν το έπεράτωα προσωπικά», λέει χαμογελώντας.

N. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ 'Ο 'Απρίλης,... μήνας αίσιόδοξος, κοντινός προς το καλοκαίρι — κι άς τον όνομάζή ό 'Ελιοτ «σκληρό μήνα», γέμισε την 'Αθήνα λουλούδια και έξουθενωτικές σχεδόν μρωδιές από άνθισμένες νεραντζιές. Δειλά - δειλά, οι πρώτοι κελυμβηταί άρχισαν τις έπιδρομές στις άκτές του Σαρωνικού και τα βράδυα οι κυρίες άντιμετωπίζουν σοβαρά το πρόβλημα του τί θα δά- λουν. Οί άθηνάϊκες έπιδείξεις μόδας, ή μία μετά την άλλη, προτείνουν έλαφρά ταγιέρ, φορέματα και άνοιξιότικα παλτά, αλλά το πρόβλημα είναι άκόμη πιο πρακτικό — ώσπου να έτοιμάση κανείς τα άνοιξιότικα, σίγουρα ό καιρός θα έπιβάλλη καλοκαιρινά!..

Υ 'Η Ζακελίν Κέννεντυ... άρχισε να μαθαίνει σκί. Στο χιόνι, γιατί στην θάλασσα είναι ήδη άστος...

Υ 'Αρραβάνες... 'Ο 'Ελλην διπλωμάτης κ. Νικόλαος Καμπαλούρης άνήγγειλε τους άρραβώνες του μετά της Κας Σολάνζ ντε Μπαδιέ...

Υ Σαϊξπηρικά... «Μάκβεθ» έπαίξε ένας μικρός θίασος σε ένα χαμένο χωριό του Φάρ Ούέστ, όταν, στο τέλος, το κοινό άρχισε να δυσανασχετή και να φωνάζει έπιτακτικά να πορυστασθή ό συγγραφέας. 'Ο διευθυντής του θιάσου άπεφάσισε να του κάνει το χατήρι και παρουσιάσθηκε ως Σαϊξπηρ. Δεν είχε φθάσει όμως στην μέση της σκηνής, όταν, πριν άνοιξη το στόμα του για να πη «εύχαριστώ», αυτός που φώναζε περισσότερο έβγαλε το πιστόλι του και τον σκότωσε...

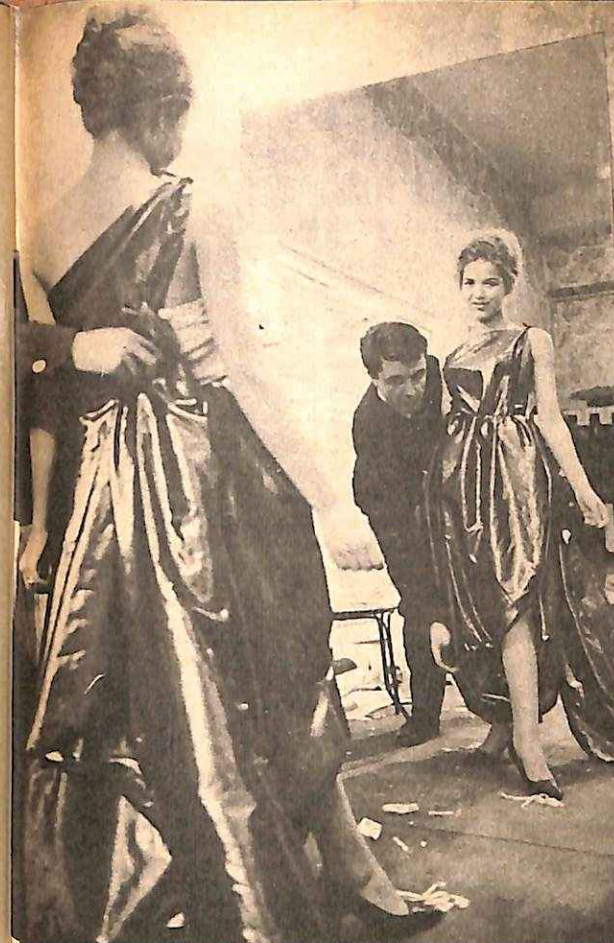
Υ 'Η Φρανσουάζ Σαγκάν... γιώρτασε, την περασμένη έβδομάδα, την 100ή παράστασι του έργου της «Ευτυχία, μονά και πάσο». Τώρα, ήσυχη και εύχαριστημένη, άπεφάσισε να πάη να ξεροψηθή λίγο στον ήλιο της 'Ισπανίας, μαζί με τον πρώην σύζυγό της Μπόμπ Βέστχοφ...

Υ Παράθυρο... που κλείνει αυτόμάτως, με τις πρώτες σταγόνες της βροχής, ένεφανίσθη στην 'Αμερική...

Υ Στό Παρίσι... άνοιξε ή πρώτη λέσχη «Μπήτλς». 'Ορος συμμετοχής: 'Ηλικία κάτω των 50 έτών και ύποχρεωτική ή περιφημη κόμωση «Μπήτλς», για τις έβδομαδιαίες συγκεντρώσεις της λέσχης. Πρώτη συζήτηση πάνω στο θέμα: 'Υπέρ ή κατά της κομμώσεως «Μπήτλς» στην Γαλλία...

Υ 'Η Φρανσουάζ Χάρντν... έτοιμάζει μία νέα έξορμηση στην 'Ιταλία, άπολύτως δικαιολογημένη, ύστερα από την μεγάλη έπιτυχία της στην «Παρέλασι των δέκα καλύτερων τραγουδιών του 63», στην Ρώμη, όπου ήλθε δεύτερη, με έλάχιστη διαφορά από το πρώτο «είδωλο» της 'Ιταλίας, την Ρίτα Παδόνη...

ΥΥΥ

ΑΠΟ το Ντάλλας (Τέ- ξας) κατάγεται ή νεώ- τηρη «δύμβα» του Χόλ- λυγουντ. Είναι ή 'Υ- δόν Κράϊγκ. Στην πρω- τεύουσα του κινηματο- γράφου έφθασε πρό ό- λίγου και έμφανίσθηκε σε ταινίες τηλεοράσε- ως. Καί τώρα ή μεγά- λη εύκαιρία: Πρώτος ρόλος, με συμπρωταγω- νιστή τον 'Ελ. Πρίσλεϋ

← ΤΗΝ προίκα έτοιμάζει ό Παρισινός «μαίτρ» για τον «ξανθό άγγε- λο» των μαχητών της άλγερινής έλευθερίας. Οί φήμες γύρω από την Γιασμίνια είναι ώστόσο άλληλοσυγκρουόμενες.

‘Η ώραία υαί... ό πρόεδρος

Πριν από λίγον καιρό, ό Παρισινός «μαίτρ» Ζακ 'Εστερέλ δέχθηκε την έπίσκεψη του πιο φημισμένου παλαιού μαννεκέν του. Ήταν ή Γιασμίνια πού, κατά την διάρκεια της άλγερινής έπαναστάσεως, είχε έγκυκαταλείψει ξαφνικά την ένογασία της, για να ξαναγυρίσει στην πατρίδα της. Λίγο άργότερα μαθεύτηκε ότι κατε- τόχη στον άπελευθερωτικό στρατό του FLN, σάν νοσκέμα της 4ης Βι- λάγια. Μετά την άπελευθέρωσι, ό Μπέν Μπέλλα, είσερχόμενος στο 'Αλ- γέρι σάν πρόεδρος, γνώρισε την κο- πέλλα πού ό ίδιος είχε άποκαλέσει ό «ξανθός άγγελος του FLN». Θα πρέπει να υποβέση κανείς ότι ό Μπέν Μπέλλα, θαμνάσια διατηρημέ- νος για τα 47 χρόνια του (δεξιά). και ή Γιασμίνια, μιά γοητευτικώτα- τη νεορή 23 έτών (κάτω), γνωρί- σθηκαν στενά, ώστε να γίνεται λό- γος για τον προσεχή γάμο τους.

Στο μεταξύ, ή τέως μαννεκέν ά- νοιξε στο 'Αλγέρι έναν εϊκό «ώτ - κουτύρ», που κατέλαβε όμέσως τα σκήπτρα του είδους σε όλη την 'Α- φρική. Τα σχέδια του γόμου, όπως λέγεται, έχουν προχωρήσει τόσο, ώ- στε σκοπός της έπίσκεψης της Για- σμίνια στον 'Εστερέλ ήταν να πα- ραγγείλη την προίκα της. 'Υπά- ρχουν, ώστόσο, και κάποιες φήμες πού φέρουν τον Μπέν Μπέλλα ως μελλοντικό σύζυγο μιάς από τις κό- ρες του προέδρου Νάσσερ, πράγμα πού —λέγεται— θα έδραιώση την ί- σσορροπία στον άραβικό κόσμο, όπως γινόταν άλλοτε με τις πολαιές δυνα- στείες. Στην περίπτωση αυτή, ή Για- σμίνια θα γίνη έλμα της εκρατικής σκοπιμότητος; 'Αλλά ή «κρατική σκοπιμότης», πάλι, είναι και ύπερ- της τέως μαννεκέν, γιατί έκ κατα- γής είναι Βερθερίνα και ό γάμος της με τον πρόεδρο θα γίνη δεκτός με ίκανοποίηση από τους άνυπότα- κτους αυτούς πολίτες της νέας δη- μοκρατίας.

Ο ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ ίσως δεν έβωσε κλήση στην κιναιμένη λαίμητμο, την όποία συνιστά ό χονδρός μεταλλικός σωλή- νας, πού έξχει σε άξιοσέβαστο μήκος από το πέρι - μπα- κάς του Ι.Χ. 'Αψευδής μάρτυρας, ό φωτογραφικός φακός συνέλαβε το «όμάρτημα» σε κεντρική άθηνάϊκή λεωφόρο.

ΛΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΧΗ. Κατά βάθος δεν το πιστεύει ότι μπορεί να κερδίσει. Νοιώθει, όμως, την ανάγκη να βασισθί σε μία μικρή χάρτινη έλπίδα.

ΚΑΡΙΜ ΑΓΑ ΧΑΝ, γιώρτασε την 21η έκτακτη των γενεθλίων της 'Ανοάσας φόν Μέξς, στο κέντρο «Νιού Τζήμερ», όπου διασκεύαζε και ό Χαμπίμπ Μπου- γχίμπα, υλός.

ΖΑΧ ΠΙΕΡ ΩΜΟΝ, στο κλάμπ «Πρεν- σέρ», ζήτησε από την κόρη του Τίνα να του παραχωρήσει ένα αλδου, κατόπιν άδείας του σύζυγου της Κριστιάν Μασ- κάν.

ΚΑΛΑΑΣ και ΩΝΑΣΗΣ, στο κέντρο «Ε- τανά», σε ένα τραπέζι στην άκρη της πιάτας, παρακολουθούσαν τους χο- ρευτάς του ειαλιμπού (τελευταία φι- γούρα του χορού).

■ ■ ■ ΜΕΛΛΟΥΣΙΑ μαμά, Μώντ, ή κα- μλοπαρβαλις του Ζωολογικού Κήπου του Λονδίνου, έγινε τόσο νευρική ώ- στε δεν υπέφερε ούτε την παρουσία του φύλακά της. Για να μη συγχί- ζεται, ή διεύθυνση την άπεμόνευσε, χω- ρίς φανερή έπιτήρηση, αλλά στην

πραγματικότητα, ένα μάτι παρακο- λουδεί την Μώντ μέρα και νύχτα. Το μάτι μιάς συσκευής τηλεοράσεως, της όποιας ό δέκτης είναι έγκυκατεστημέ- νος στο γραφείο του κτηνιάτρου. Με το πρώτο σύμπτωμα έπικειμένου το- κετού, το Ιατρικό συνεργείο θα σπεύ- σι άμέσως.

■ ■ ■ ΣΤΗΝ κούρσα για το «'Όσκαρ» της 19ης 'Απριλίου, το φίλμ «Τομ Τζόνους» ('Επιχειρήσις κρεβατοκάμα- ρα) έρχεται πρώτο μεγάλο φαβορί και ό 'Αλμπερ Φίνιελ, έπικεραλής της άγ- γλικής «νουβέλ βόγκ», φαίνεται ότι θα δρέψη δάφνες στο Χόλλυγουντ. 'Ακο- λουθούν: «Κλεοπάτρα» και «Κατάκτη- σις της Δύσεως». Από τις γυναίκες, οι Λέσλι Κάρν, Σίριλέ Μάκ Λέην, Πα- τρίσια Νήλ και Νάταλι Γούντ έχουν έπιλεγή έξ ίσου. Για τους σκηνοθέτες άναφέρονται: Καζόν, Πρέμιγκερ, Φελ- λίνι, Ρίτ και Ρίτσαρντσον.

Του Φρέντι Κασσάου

Ο ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΥΡ, ένας μεσόκοπος αγγυπιολόγος, προσπαθεί με κάθε τρόπο να εξασφαλίση την απαραίτητη για τις μελέτες του ησυχία. Σκοτώνει τον θορυβώδη πατέρα μίας διαzeugμένης κυρίας, που θέλει να παντρευτεί, για να αποφύγει την συγκατοίκησή του μαζί τους, αλλά η κυρία — που τα έχει φτιάξει στο μεταξύ με τον ωραίο ξάδερφό της — αντιτάσσει ως εμπόδιο στην ένωσή τους το γεγονός ότι ο γάμος τους θ' αποτελούσε αμάρτημα, αφού αυτή είναι χωρισμένη και όχι χήρα...

Εκλαιγα με λυγμούς πάνω στο στήθος του. Τό άσασέο σταμάτησε. Με βοήθησε να βγώ.

—Είναι ή πόρτα δεξιά, μου είπε.

Πίσω απ' την πόρτα άκουγε κανείς μουσική, φωνές και γέλια. Άλλά δέν ελχα καμιά διάθεση να γελάσω εγώ.

—Λογικέφου, Άγνή, μου είπε ο Λιονέλ. Σκούπισε τα μάτια σου! Σ' αϊφνιδίασε το άπότομο της είδησεως, αλλά θά συνέλθης πολν εύκολα, θά δης.

Θά ζητήσωμε άπ' τούς οικοδεσπότες ένα τονωτικό και θά αισθανθής έντελώς καλά.

—Όσο περισσότερο μιλούσε, τόσο εγώ εκλαιγα με λυγμούς.

—Δέν θά μου πής βέβαια ότι είχες μείνει έρωτευμένη μ' αυτόν τόν άνθρωπο;

Σκούπισα τα μάτια με το μαντήλι που μου έδινε. Είχε δυσχεστερημένο έφος κ' ίσως θά ζήλευε ο καημένος ο Λιονέλ. Θέλησα να τόν καθησυχάσω όμως:

—Όχι, Λιονέλ, όχι. Δέν ελχα μείνει έρωτευμένη...

—Φυσικά. Είναι άπλως ή συγκίνηση.

Μου χαμογέλασε τρυφερά και χτύπησε το κουδούνι της πόρτας.

—Δέν είναι μόνον ή συγκίνηση, είπα ξεφυσώντας την μύτη μου. Σκέπτομαι κυρίως το σπιτάκι μου.

—Γιατί σκέπτεσαι το σπίτι σου;

—Γιατί, είπα και δέν μπόρεσα να μ'ην ξαναρχίσω να κλαίω, ή έπαυλη άνηκε στόν Ζάκ. Μου την είχε αφήσει, μετά το διαζύγιο, παρό τόν χωρισμό της περιουσίας. Άλλά τώρα που πέθανε, το σπίτι θά πάη στους κληρονόμους του!

—Ο Λιονέλ άρχισε να με κοιτάζει έπίμονα, αλύγιστος και κάτσεπρος σάν το πανί. Άκούστηκαν θήματα και γέλια πίσω άπ' την πόρτα που άνοιξε, ένω ένα ζευγάρι φώναζε δυνατά:

—Οί άρραβωνιασμένοι σάς εύχονται το καλύτερό σας.

Μόλις πρόλαβα ν' άναγνωρίσω τόν Φρανσίς μου ν' άγκαλιάζει αυτή την Μαρι-Ζοζέ και να δώ

το γέλιο να παγώνει στα χείλη του. Τούτη τη φορά έννοιωσα άσχημα για τα καλά...

ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΥΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Η λιποθυμία της Άγνης δέν είχε εύτυχώς άλλους μάρτυρες εκτός άπ' την Μαρι-Ζοζέ, τόν μέλλοντα γαμπρό μου και τούς οικοδεσπότες, τόν Νορμπερ Σεβαλιέ και την γυναίκα του Έλσα.

Τό σώμα της Άγνης μεταφέρθηκε στην κουζίνα, ένω μέσα άπ' το σαλόνι μās έρχόταν ο χαρούμενος θόρυβος της μουσικής και τών γελίων.

Έδωσαν στην Άγνή να π'η ένα κονιάκ και της έροξαν λίγο κρύο νερό, που την έκαναν να σταματήσει την λίγη λογική που είχε. Εγώ άρκεστηκα να της δώσω δυο τρεις μπάτσους, πράγμα που φαίνεται να είναι το σπουδαιότερο στις περιπτώσεις της λιποθυμίας, ιδίως στις λιποθυμίες τών γυναικών που σάς έχουν κρύψει ότι το σπίτι τους δέν τούς άνηκε. Δέν ξέρω αν τα χαστούκια μου βοήθησαν στο να συνεχίσουν την Άγνή. Έμένα προσωπικώς με άνακούφισαν.

Άλλά ξαναβρίσκοντας τόν έαυτό της, ή Άγνή έχασε την παραπονιάκη φωνή της κ' έβρισε τόν μέλλοντα γαμπρό μου κάτω άπ' το εϊρωνικό βλέμμα της κόρης μου, ένω οί οικοδεσπότες άποσύρονταν με λεπτότητα.

Κατάλαβα με κατάπληξη ότι γνώριζε αυτόν τόν άσημάντο ξανθό.

—Άφισε την να τα π'η, Φρανσίς, είπε ή Μαρι Ζοζέ μ' επείκεια. Όποιαδήποτε θά έκτροχιαζόταν στη θέση της!

—Δέν έκτροχιάζομαι. Θά έκανες καλύτερα να σωπάσης, μικρή όχιά! Καημένη μου Φρανσίς. Άφρισε να σέ τυλίξει μιά μικρή όχιά! Χμ. Είσαι και συ σάν τόν δυστυχισμένο τόν πρώην σύζυγό μου. Όλοι οί ίδιοι, στην οικογένεια...

—Γιατί λές: «τόν δυστυχισμένο πρώην σύζυγό μου»; Ο Ζάκ πηγαίνει πολν καλά. Αυτή τη στιγμή

γμή άκουσα να λένε πώς γυρίζει το πρώτο του έργο.

Με μεγάλη χαρά διέκοψα την φλυαρία τού ξανθοτόχου, που φαίνεται να είχε παίξει στην ζωή της Άγνης έναν άρκετά θολό ρόλο:

—Δέν πηγαίνουν πολν καλά τα πράγματα γι' αυτόν από σήμερα το πρωί, είπα. Πέθανε.

—Ο Ζάκ πέθανε; φώναξε ο Φρανσίς.

Τού έδωσα την εφημερίδα. Διάβασε το άρθρο δυνατά. Έπειτα ξεροκατάπτε και το βλέμμα του έμεινε άπλανές.

—Ο Ζάκ πέθανε, επανέλαβε σκεπτικά.

Θά έλεγε κανείς πώς επρόκειτο για μιά ήλεκτρονική μηχανή που γυρονούσε άργά, προσπαθώντας να βγάλει κάποιο άποτέλεσμα.

—Ο Ζάκ πέθανε... Άλλά τότε, άλλα τότε...

Η μηχανή σταμάτησε κ' έβγαλε ξερά το άποτέλεσμα τών υπολογισμών της:

—Άλλά τότε, το σπιτάκι του έρχεται σ' έμένα.

—Τί; φώναξε.

—Ήμιον ξάδελφος τού Ζάκ, ο μοναδικός συγγενής του, ο μοναδικός κληρονόμος του. Δέν είχε ξαναπαντρευτεί. Λαμβάνοντας υπ' όψη την ηλικία και τόν χαρακτήρα του, δέν νομίζω να έκανε διαθήκη. Κάνει κανείς πολν σπάνια την διαθήκη του στα τριάντα του χρόνια, δέν είν' έτσι;

—Ω, θαυμάσια, φώναξε ή Μαρι-Ζοζέ, πηδώντας άπ' τη χαρά της. Θά μπορέσωμε να κατοικήσωμε στην έξοχή, Φρανσίς μου, άγαπημένε.

Θά είναι θαυμάσια.

Η Άγνή άνάσαινε με δυσκολία (κ' εγώ, επίσης, όφειλω να το άναγνωρίσω):

—Μά, έκανε τέλος, κ' εγώ;

—Θά κατοικήσης στο διαμέρισμα τού κυρίου συζύγου σου, είτε ο Φρανσίς, άπειθύνοντάς μου ένα γλυκερό χαμόγελο.

—Εγώ... εγώ... δέν θά γίνω ποτέ μητριά μιάς μικρής όχιας!

—Όσο για μένα, είπα (ήταν καιρός πιά να ξαναβρώ την αξιοπρέπεία μου και την ελευθερία μου), δέν θά γίνω ποτέ σύζυγος μιάς γυναίκας

14

—Είναι μόνο λιγάκι λυπηρό, άγαπητή μου Άγνή, μου είπε στο διάστημα τού φαγητού, που οί θρησκευτικοί ένδοξασμοί σου δέν σ' άφρισαν από προχθές.

—Προχθές ακριβώς μ' έγκατέλειψαν, άπάντησα. Μά γιατί, λοιπόν;

—Άχ και να με είδοποιούσες άμέσως, ψιθύρισε με σκεπτικό έφος, με το πηρούνι στόν άέρα.

—Γιατί;

—Θά με είχες κάνει ν' άποφύγω μιά νύχτα άπνίας.

Άνασήλωσε τούς ώμους κ' έκανε μιά μικρή κίνηση τού κεφαλιού σάν να διασχενε μιά μνίγα:

—Δέν θαυμάσαι! Ό,τι έγινε, έγινε! Αυτό το ραγού είναι θαυμάσιο. Είσαι έξαιρετική μαγείρισσα...

Κοκκίνισα από ευχαρίστηση.

—Έχεις κανένα ιδιαίτερο πρόγραμμα για σήμερα τ' άπόγευμα, άγαπητή μου Άγνή; είπε πάλι.

—Μά την πίστη μου, όχι, Λιονέλ.

—Ε, λοιπόν, εγώ έχω κάτι να σου προτείνω.

Άρχισα ν' άναρωτιέμαι μήπως είχε διάθεση να κοιμηθώμε μαζί, μά όχι:

—...Χθές, ή κόρη μου μου σύστησε τόν άρραβωνιαστικό της, ένα χαριτωμένο νέο. Άποτελούν ένα θαυμάσιο ζευγάρι. Με κάλεσαν σέ μιά μικρή δεξίωση που δίνουν σήμερα τ' άπόγευμα. Είχα άρνηθ' έξ αιτίας της θλιμμένης διαθέσεώς μου...

—Θλιμμένος έξ αιτίας μου, Λιονέλ;

—Εξ αιτίας σου, άγαπητή μου Άγνή, αλλά αφού όλα κανονίστηκαν γιατί να μ'ην τούς κάνωμε μαζί την έκπληξη μιάς επισκέψεως; Θά γνώριζες έτσι αν αυτόν που θά γίν'η, αν μου επιτρέπεται να έμφωστώ έτσι, γαμπρός σου έξ άχτιστείας. Θά ήταν τόσο συμπαθητικό να ένωθώμε κ' οί τέσσερις για τούς άμοιβαίους άρραβώνες μας! Ξέρω ότι έσύ κ' ή κόρη μου είστε δυο άρκετά αντίθετες φύσεις. Κ' εγώ ο ίδιος καννιάζω συχνά με την Μαρι-Ζοζέ, όλο τόν τελευταίο και-

ρό. Άλλά δέν είναι σήμερα ή κατάλληλη μέρα για να ξεχάσωμε όλες τις διαφωνίες μας;

—Όφείλω να πω ότι δέν μ' ένθουσίαζε και τόσο πολν ή ιδέα να ξαναδώ αυτή τη μικρή πανούκλα, αλλά ο Λιονέλ φαινόταν να το θέλη πολν και δέν ύπηρχε τίποτε το ένδιαφέρον για να δώμε στόν κινηματογράφο.

—Η Μαρι-Ζοζέ θά πρέπει να μου άφρισε την διεύθυνση μέσα σέ μιά τσέπη για την περίπτωση που θ' άλλαξα γνώμη. Ά, να την. Νορμπερ Σεβαλιέ, 270, Μπονλάρ ντε Κουρσέλ...

Φόρεσα λοιπόν ένα κομψό φόρεμα, ένω ο Λιονέλ χάιδενε τόν ε' Άσχημοίλη μου. Προχθές το βράδυ ακόμην, ο Φρανσίς χάιδενε τόν ίδιο γάτο...

Λιπόμουν που δέν μπορούσα να φορέσω το καλύτερό μου με τα μποττίνια μου, γιατί έκανε κρύο, αλλά δέν θά ήμιον άρκετά κομψή. Φόρεσα μόνο ένα μάλλινο σκουφάκι. Και μιά που μίλησα για μαλλί, είχα προσέξει ότι ο Λιονέλ είχε φορέσει το πολυλόβερο τού μπαμπά, πράγμα που μ' ευχαρίστησε. Αυτό δέν τόν είχε έμποδίσει, άλλωστε, ν' άρπάξει ένα συνάχι...

Πήγαμε στόν σταθμό τού Άμπλόν. Πήραμε το τραίνο. Ο Λιονέλ μου μιλούσε για την εργασία του, για την Αϊγυπτο και πώς σκόπευε να στατεψει καλύτερα τα καραβάκια τού μπαμπά, κατεβάζοντάς τα στο ύπόγειο.

Στο Καί ντ' Όρσαί πήραμε το μετρό ως το Βιλλιέ.

Άλλά στο Βιλλιέ, βγαίνοντας άπ' το τραίνο, πούδν βλέτω μπροστά μου; Έβαλα μιά φωνή:

—Λιονέλ, Λιονέλ. Δέν είναι δυνατόν.

—Τί πράγμα, λοιπόν; Τί έπαθες;

—Νά. Ο Ζάκ. Ο πρώην σύζυγός μου.

Άναπήδησε βίαια, ρωτώντας:

—Ε, πού είναι; Πού είναι;

Και τού έδειξα την φωτογραφία τού Ζάκ στην πρώτη σελίδα μιάς εφημερίδας, στο περίπτερο.

Κάτω άπ' την φωτογραφία ήταν γραμμένο με μεγάλα γράμματα:

«ΓΤΡΙΖΕ ΤΙΣ «ΝΤΥΤΕΡΙΝΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ» ΜΙΑ ΑΠ' ΑΤΤΕΣ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΕ...»

«Σήμερα το πρωί, στο άμερικανικό νοσοκομείο τού Νεϊγύ, ο νεαρός σκηνοθέτης Ζάκ Ντεβιλλάρ άπέθανε, συνεπεία ενός άτυχήματος που συνέβη κατά το γύρισμα μιάς σκηνής. Ο χειρουργός δήλωσε: «Η έγχείρηση είχε επιτύχει τελείως, αλλά ή καρδιά δέν άντεξε». Η καρδιά δέν άντεξε, αυτό είναι πράγματι το ρητό με το όποιο θά μπορούσε κανείς να συνοψίσει την σταδιοδρομία τού νεαρού σκηνοθέτου, πού... (συνέχεια στην τελευταία σελίδα, τρίτη στήλη).

—Αυτό είναι φρικτό, Λιονέλ, είπα. Έμαθα ήδη τόν θάνατο τού μπαμπά άπ' την εφημερίδα. Τώρα μαθαίνω έτσι και τόν θάνατο τού πρώην συζύγου μου. Είναι φρικτό.

Άγόρασε την εφημερίδα και χροιάστηκε να με βαστάξει: Κόντευα να αισθανθώ πολν άσχημα. Έπαναλάμβανα:

—Είναι φρικτό. Είναι φρικτό... Νοιώθω την ανάγκη να πω κάτι, κάτι δυνατό...

—Θά ζητήσωμε άπ' τούς φίλους της κόρης μου. Φτάσαμε σχεδόν: Το 270 είναι δυο θήματα από δω.

Κρεμάστηκα στο μπράτσο του. Σχεδόν δέν ήξερα πού ήμιον και πού πήγαινα... Ο Λιονέλ προσπαθούσε να με παρηγορήσει:

—Έμπρός, άγαπητή μου Άγνή, έλα στα καλά σου! Ξέρω: Είναι φρικτό. Άλλά, τέλος πάντων, ήσαστε χωρισμένοι τέσσερα χρόνια κιόλας μ' αυτόν τόν άνθρωπο που δέν σέ είχε ποτέ μεταχειρισθ' καλά και ύπ' αυτές τις συνθήκες, το άίσθημα της οικογενείας που σέ τιμά καταντά να γίνεται...

Είχαμε φτάσει στόν αριθμό 270 και με συγκατοίσε μέσα στο κλουβί τού άσανσέρ, ένω εγώ

Ψήιψ

WELLA Φροντίζει την όμορφιά σας

ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ
ΟΜΟΡΦΙΑ

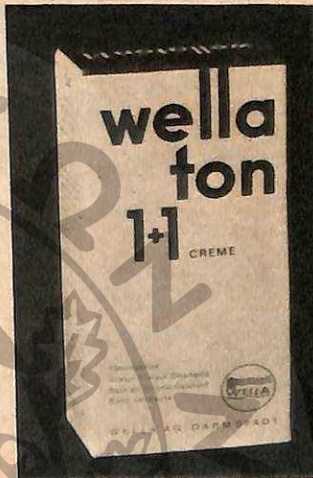
ΜΕ

wellaton 1+1

ΤΟ ΧΡΩΜΟΣΑΜΠΟΥΑΝ

ΙΣΧΥΡΑΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Δέν υπάρχουν πιά λευκές τρίχες. Με το καταπληκτικό καινούργιο χρωμοσαμπουάν σε κρέμα WELLATON 1+1 εξαλείφονται όλοκληρωτικά. Στο άγγιγμά του το μαλλί πέρνει μιά φυσική απόχρωση, μιά υπέροχη απαλότητα, μιά νεανική λάμψη υγείας. WELLATON 1+1. Εύκολο στη χρήση, γρήγορο, έκπληκτικά άποτελεσματικό. Είναι μιά ολοκληρωμένη μορφή χρωμοσαμπουάν, που καλύπτει όλες τις λευκές τρίχες τών μαλλιών. WELLATON 1+1. Μιά νέα κατάκτηση της γερμανικής έπιστήμης. Ζητείστε το με την όνομασία «Βελλατόν ένα συν ένα»

που με άτατοσε αίσχρα, με πρόσχημα τους θρησκευτικούς ενδοιασμούς της. "Α, ωραίιο ήταν οι θρησκευτικοί σου φόβοι, αγαπητή μου 'Αγνή."

Ανασηκώθηκε απότομα απ' την καρέκλα της και ζήτησε από τον άνδρα να την ακολουθήσει ως τότε:

"Όποτε, λοιπόν, φώναζε σφρυγιά, με προσβάλλεις και συ επίσης. Κανείς δεν μου μίλησε ποτέ με τέτοιο τόνο."

"Κ' εγώ δεν είχα συναντήσει ποτέ μου μια τέτοια υποκρισία!"

Μια λέξη ακόμη και φεύγω, είπε η 'Αγνή. "Αν πρόκειται για μια λέξη από μένα, είπα, να την θεωρήσεις ως ελπίδα!"

Είμαι, είπε ανάμεσα από έναν λυγμό, είμαι... "Στοιχηματίζω πως είσαι αναστατωμένη, είπα. Δεν είναι η πρώτη φορά..."

Ξεφύσηξε με δύναμη, με κεραυνόβολο με το βλέμμα της, έδωσε στον Φρανσίσκο ένα ήπιο χαμόγελο (τη μόνη κάπως λογική χειρονομία που την είδα να κάνει από πολύ καιρό) και βγήκε απ' τη ζωή μου, χτυπώντας την πόρτα.

Αγαπητά μου παιδιά, είπα μετά την σιωπή που ακολουθούσε αυτή την θυελλώδη αναχώρηση, θα είχα δίκιο να είμαι θυμωμένος μαζί σας για όλη αυτή τη μυστικότητα, που προκαλούσε την διακοπή των σχέσεών μου με μια γυναίκα που αγαπούσα πολύ. Όσο, είμαι κυρίως ένας άνθρωπος της μελέτης κι αυτά τα συναισθηματικά συμβάντα με πειράζουν λιγότερο απ' όσο θα μπορούσαν να πειράζουν εσάς τους ίδιους. Εγώ έχω ζήσει και δεν επιθυμώ πια παρά την γαλήνη και την εργασία. Δεν θ' άρνηθώ, λοιπόν, ελπίζω, να εγκατασταθώ κοντά σας, μέσα σ' αυτό το σπίτι όπου θα μένετε από τώρα και στο εξής. "Ηου, χάστε, δεν θα πιάσω πολλή θέση. Θ' άρκεστώ στο δωμάτιο του βάθους."

"Έχει τον καλύτερο προσανατολισμό, είπε η Μαρι-Ζοζέ. Σκοπεύω να το κάνω λιβνγκ-ρούμ! "Επειτα -αργότερα, αλλά το γρηγορότερο δυνατόν- θα γίνει το δωμάτιο των παιδιών μας!"

—Λιβνγκ-ρούμ. Αυτό είναι άχρηστο. "Όσο για τα παιδιά..."

—Θάβλεπε να γεμίσεις όλο το δωμάτιο με τους γιγαντιαίους φακέλους σου. Κι όλα τα κιβώτιά σου, που θα τάβαζες;

—Απάνω. Στην αποθήκη.

—Λογαριάζω να μετατρέψω την αποθήκη σε δωμάτιο των φίλων!

—Την άκουτε; Είπα στον Φρανσίσκο που μ' ας άκουγε άπαθής, θέλει να τα μετατρέψω όλα. Θα σ' ας στοιχίσω πάρα πολλά χρήματα.

—Κερδίζω καλά τη ζωή μου. Και τ'όχι να διευθετηθώ το εσωτερικό του σπιτιού της δεν είναι η μεγαλύτερη χαρά μ'ας συζύγου, που θα περιμένη τη χαρά της μητρότητας;

—Όποτε, λοιπόν, με πετάτε; Πετάνε έναν μοναχικό γέρο, εγκαταλείμμενο απ' όλους, πού...

—Κανείς δεν σε πετά έξω, μπαμπά. Δεν έχεις ακόμα μητέρας. Αλλά ξέρεις πως είναι αυτά τα πράγματα; Τά πηγαίνει κανείς πολύ καλά με τους γονείς του όταν δεν βλέπονται πολύ συχνά!

—Οι νέοι με τους νέους, οι γέροι με τους γέρους, αγαπητή μου κύριε, την υποστήριξε ο Φρανσίσκος. Έπαγγελματικά, άλλωστε, έχετε κάθε συμφέρον να ζήσετε στο διαμέρισμά σας, που είναι τόσο κοντά στο Λουβρό και στην αίθουσα των Αιγυπτιακών Αρχαιοτήτων.

—Και σεις, νεαρό μου, θα είχατε συμφέρον να είστε λίγο περισσότερο ευγενής. 'Η κόρη μου είναι ανήλικη, μην το ξεχνάτε. Μπορώ ακόμα ν' άρνηθώ την εγκατάστασή μου στον γάμο σας!

—Δεν θα το έκανες αυτό μπαμπά, φώναξε η Μαρι-Ζοζέ.

—Θα στενοχωριόμουν, ξ; Με μια μικρή εγωιστρία με στεγνή καρδιά, που δεν έχει κανένα αίσθημα οίκτου. "Α, ναι, θα στενοχωριόμουν πολύ!"

Η Μαρι-Ζοζέ με παρέσυρε παράμερα μ' ένα μικρό νόημα.

—Δεν θα το κάνεις αυτό, μπαμπά, ψιθύρισε. Διαφορετικά θα γίνω με τον Φρανσίσκο.

—Θα είδοποιήσω την αστυνομία. Αποπλάνησις ανήλικου, είναι άδικημα!

—Θα είδοποιήσεις την αστυνομία;

—Βέβαια.

—Θ' άφηνες να τον βάλουν στην φυλακή;

—Βέβαια.

—"Όλ' αυτά έπειδη θέλουμε να μένουμε μόνοι στο σπίτι μας;

—Μάλιστα.

Η Μαρι-Ζοζέ κοίταξε τα νύχια της κ' είπε, πάντα ψιθυριστά:

—Ξέρεις, μπαμπά, δεν θα μπορούσαμε να συνεννοούμαστε για πολύ καιρό, αν εξακολουθούσαμε να ζούμε μαζί.

—Μά ναί. Μά ναί.

—"Όχι. Δεν είσαι αρκετά τακτικός. Θα ήμουν πάντα υποχρεωμένη να περνά πίσω σου για να σκουπίσω τη σκόνη και να μαζεύω ένα σωρό παλιαντικείμενα που θα παρατούσες εδώ κ' εκεί! "Ένα εισιτήριο σιδηροδρόμου, λόγου χάρι. Για το Σαιν-Ζυλντάς ντε Πλουγκό-Κερενέκ. "Η δυο τρείς σφαίρες περιστράφουν..."

Εγινε σιωπή. 'Η κόρη μου κ' εγώ κοιταζόμαστε έπιμονα:

—Είσαι τρελή, πρόφερα.

—"Ισως, είπε η Μαρι-Ζοζέ. Τό εύχμαι. Πάντως, δεν νομίζω να είναι πολύ απαραίτητο ν' ανακατέψω την αστυνομία στις υποθέσεις μας, δεν είν' έτσι, μπαμπά;

Χαμήλωσα το βλέμμα μου πρώτος και ξερόβηξα:

—"Επειτα από λίγη σκέψη, γαμπρέ μου, είπα στον Φρανσίσκο, νομίζω ότι έχετε δίκιο: Οι νέοι με τους νέους, οι γέροι με τους γέρους..."

—Δόξα τῷ Θεῷ! άνεμόνησε εκείνος. Μαρι Ζοζέ, τί υπόρρες, λοιπόν, να πής στον πατέρα σου για να τον πείσης τόσο γρήγορα;

—Του μίλησα ελογικά. Οι άντρες κατευθύνονται απ' τις αισθήσεις κ' οι γυναίκες από την

λογική. "Όταν οι γυναίκες μιλούν λογικά, οι άντρες στραβομουτσουνιάζουν πάντα στην αρχή, αλλά στο τέλος είναι πάντα αναγκασμένοι να υποκύψουν!"

—Λοιπόν, αν μ' αγαπάς, το κάνεις από λογική;

—Φυσικά, αφού δεν μπορεί να ζήσει κανείς χωρίς έρωτα.

Χώθηκε στην αγκαλιά του. "Αρχισαν να φιλιούνται και να χαϊδεύονται, χωρίς πια ν' ασχολούνται με την παρουσία μου. Καί, αηδιασμένος, εγκατέλειψα την κουζίνα."

Δεν μπορούσα να πάρω απόφαση να γυρίσω στο σπίτι μου, με τις μυρωδιές του και τους θορύβους του, έπειτα από το γκρέμισμα όλων των ελπίδων μου.

Αρχισα, λοιπόν, να περιπλανιέμαι μελαγχολικά και μόνος ανάμεσα στις παλιές των καλεσμένων που πηγαίνονταν από το σαλόνι στον μπαρ και που περνούσαν άκουραστα απ' τη συζήτηση στο μέσημα.

Εγκαταλείμμενος, χαμένος, μπροστά σε τόσες γκρεμισμένες προσπάθειες και προδομένες ελπίδες, ένοιωσα κ' εγώ με την σειρά μου την ανάγκη να πω ένα δυνατό ποτό.

Ζήτησα λοιπόν απ' το γκαρσόνι ένα ούισκυ, τη στιγμή άκριβώς που μια κυρία ζυτούσε ένα για λογαριασμό της.

Δεν υπήρχε πια ούισκυ παρά για έναν μόνο, δήλωσε το γκαρσόνι χωρίς να προσπαθήσει ν' αποκρύψει την ικανοποίησή του.

Ήταν γραφτό να μου άρνούται τα πάντα σήμερα!

Ξερβίρετε, λοιπόν, την κυρία, είπα μ' έναν ιπποτισμό που είχα πάντα ως ιερή αρχή άπέναντι των προσώπων του αντίθετου φύλου, αλλά για τον οποίο εκείνες με είχαν πάντα τόσο άσχημα ανταμείψει, όπως άποδείχτηκε και με την 'Αγνή.

—"Όχι, είπε η κυρία, δώστε αυτό το ούισκυ στον κύριο, φαίνεται να το χρειάζεται περισσότερο από μένα."

Μ' εξέτασε με την οικειότητα που επιτρέπει αυτό το είδος των κοκταίη-πάρτυς κ' η πρώτη

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Αστυνομικό μυθιστόρημα
ΤΟΥ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΓΚΡΗΡΣΟΝ

...Τα στοιχεία ήταν συντριπτικά. Ο Τζων Μώντσελεϋ είχε και την ευκαιρία και τα κίνητρα για να διαπράξει το έγκλημά του. Αλλά γύρω από αυτή την φαινομενικά χαμένη υπόθεση, καταβάλλεται μια προσπάθεια της υπερασπίσεως, που δημιουργεί μια αφάνταστα συναρπαστική άτμόσφαιρα μυστηρίου, από την οποία δεν λείπει μια βαθύτερη έννοια του ανθρώπινου χαρακτήρος και μια γνήσια έρωτική ιστορία...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Από το προσεχές
τεύχος των «ΕΙΚΟΝΩΝ»

γόμενη απορρόφηση πολλών ποτηριών σαμπάνιας.

—Αλήθεια, κύριε, μήπως είστε άρρωστος;

—Όχι, κυρία μου, είπα πίνοντας μια δυναμική γουλιά ούισκυ. Όχι, κυρία μου, όχι!

—Κανένα πρόσφατο πένθος, μήπως;

—Όχι, κυρία. Δεν είμαι άρρωστος, ούτε έχω κανένα πένθος.

—Μήπως τότε δεν συμπαθείτε τους άρρωθους; Τάραχουν πολλοί άνθρωποι που οι γάμοι τους κάνουν να κλαίνε. Ο άρρωστος είναι χαριτωμένος, δεν βρίσκετε; Είμαι φίλη της μητέρας της γυναίκας του φίλου του Νορμπερ. Τον γνωρίζετε;

—Δεν έχω αυτή την ευχαρίστηση.

—Μήπως άνηκε στην οικογένεια της μηνησής;

Είμαι ο εύτυχης πατέρας της μνηστής. Αυτή η άπάντηση, που άντήχησε σαν έπική-δεια κωδωνοκρουσία, άφάνησε να συγκινή την κυρία.

—Και είστε σκυθρωπός στην ιδέα ότι θα σ' εγκαταλείψει σύντομα για ένα άλλο σπιτικό;

Καθώς το ούισκυ μ' έσπρωχνε στις έκμυστη-ρεύσεις, ψιθύρισα:

—Θα πάω να κατοικήσω σε μια μονοκατοικία στα περίχωρα...

Έκανα έπειτα ν' απομακρυνθώ: Αυτή η γυναίκα μ' έληπτε με τις έρωτήσεις της. Αλλά εκείνη με κράτησε από το πέτο του σακκαίου μου:

—Μια μονοκατοικία σε προάστιο; 'Η ιδέα πως θα κατοικήσω σε μια μονοκατοικία σε προάστιο σ'ας θλίβει τόσο; Αλλά είναι πολύ εύχρηστο πράγμα μια μονοκατοικία σε προάστιο. Δεν είναι πάντα ένα γκρίζο σπιτάκι με κόκκινα κεραμίδια. Τάραχουν πολύ ώραία σπίτια, ξέρετε. Το ξέρω, γιατί κατοικώ κ' εγώ σε μια τέτοια μονοκατοικία.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Στα καταστήματα **Self Service** εξυπηρετείστε μόνοι σας. Έτσι συνδυάζετε με τον πιο ιδανικό τρόπο την επιτυχημένη αγορά με οικονομία χρόνου και χρήματος. Τα καταστήματα **Self Service** είναι πολλά καταστήματα κάτω από την ίδια στέγη, έχουν τα είδη που ξέρετε και πολλά που δεν ξέρετε, έγγυώνται σταθερή ποιότητα, ποικιλία, φθηνές τιμές, σε περιβάλλον σύγχρονο κι ευχάριστο!

Καλλυντικά, Κολώνιες, Παιχνίδια, BEBÉ CONFORT, Ρουχισμός, Λευκά είδη, Τρόφιμα, Ποτά, Σχολικά είδη, Κορσέδες, Είδη νοικοκυριού, Οίκιακές συσκευές.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

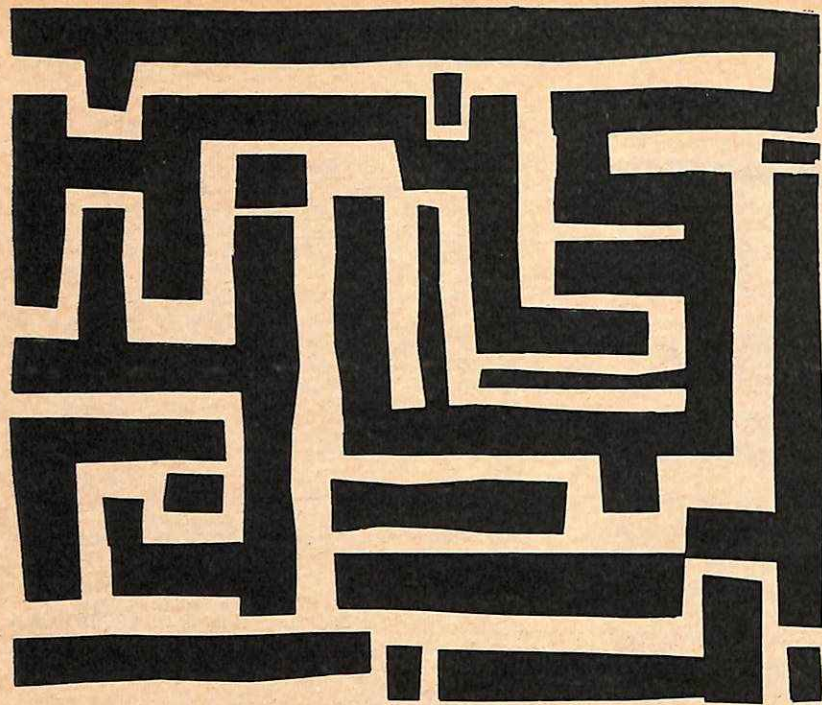
ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΓΙΑ ΔΩΡΑ

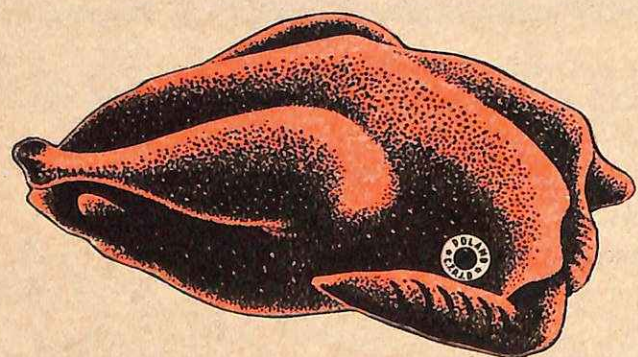
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ **SELF SERVICE** ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ-ΜΗΛΙΩΝΗ 2
ΠΛΑΤ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171 ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Μην ταλαιπωρήσδε άδικα ψάχνοντας για τó καλό.

Τα κοτόπουλα ΠΟΛΩΝΙΑΣ φρεσκότερα από τα φρέσκα είναι τα καλύτερα.

Καθαρισμένα χωρίς περιττα έντόσδια σέ σακούλα σελοφαν.
Μέ την μολυβένια σφραγίδα στο φτερό.

Ζητήστε τα στα καλά καταστήματα και στις κεντρικές άγορες Άθηνών και Πειραιώς.
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΚΡΕΑΚΟ,, ΤΣΑΜΑΔΟΥ 7-ΤΗΛ. 485.801- ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

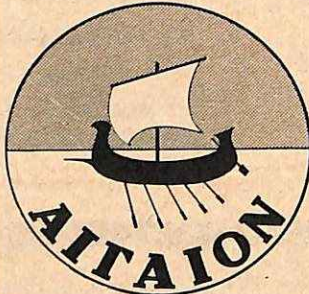

αεροπορικά ταξίδια

Μη ταξιδεύετε άναεφαιστοι!
Με δρχ **100** μόνον
άεφαλίζεσθε διά δρχ **1.000.000**

**ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ-
ΥΙΟΙ Κ.ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ Α.Ε.**

ΧΡΗΣΤΟΝ ΛΑΔΑ- 2, ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 230.681-230.682-230.683-225161

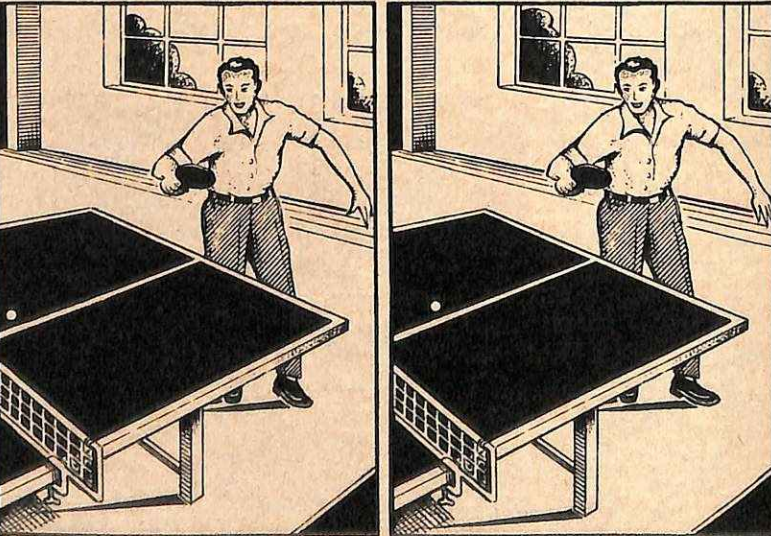
ΤΕΝΤΟΠΑΝΑ

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΑΝΕΞΙΤΗΛΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΕΜΠΟΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Ο.Ε.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 35- ΤΗΛ. 813.331

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σέ 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οί λύσεις στή σελίδα 64

Σταυρόλεξο

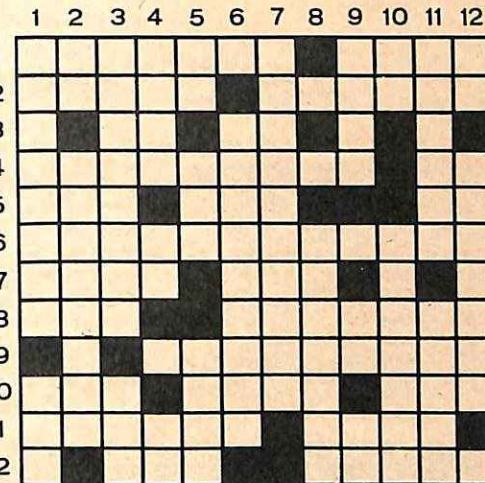

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Είς αυτόν τόν αρχηγόν τών Γαλατών όφειλεται ή γνωστή φράσις «Ού-αι τοίς ήττημένοις». Τό 1947 με τó βραβείο Νόμπελ βραβευθείς δι-εθνούς φήμης Γάλλος μυθιστοριογράφος και θεατρικός συγγραφέυς.
- Γάλλος πολιτικός και δημοσιογράφος τής Γαλ-λικής Έπαναστάσεως, έφάμιλλος τού Μαρσ-είς άδιαλλαξίαν, κατα-τομηθείς κατά διατα-γήν τού Ροβεσπιέρου. — Καλή φήμη περί τι-νος (γεν.).
- Άριθμός, όπτικώς. — Ένέχει και ένδοιασμόν.
- Κακούργος, έγκληματί-ας, άθλιος, στήν γενι-κή (άρχ.). — Τα δύο τρίτα... μιάς νότας.
- Όρος τού τένις. — Τελικός σύνδεσμος. — Τό διό πολλών χωρι-κών.
- Αυτή ήτο μία προσφιλή γύμνα-σις τών αρχαίων Έλλήνων άθλη-τών και πυγμάχων (αιτ.).
- Η γενική ένός αριθμητικού (άρσ.) — Κάτοικος αρχαίας μικρασια-τικής χώρας.
- Παραλία... όμηρικη. — Ό βίος του συνεπάγεται πολλές όποχρε-ώσεις.
- Έξάρτημα τού ναργιλέ (δημοτ.).
- Όρος τού σκακιού. — Βιβλική χώρα, όπου κατοικούσαν οι άπό-γονοι τού Λώτ. — Συμπερασμα-τικόν.
- Μιά γραμμή πού δέν είναι ποτέ σταθερή... στα πλοία πού βρίσκον-ται στα ήρεμα νερά. — Έπιρρη-ματικώς σημαίνει «κυρίως».
- Ό βούβαλος... τού Θιβέτ. — Αύ-τά τά κράτη προσπαθούν πάντο-τε να έχουν καλές σχέσεις με τούς γειτόνους των (άντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Κορυφαίος Έσπανός ζωγράφος (1599 - 1660). — Και Ένας κο-ρυφαίος... ρήτωρ τής παλαιάς Αγγλίας.
- Εύρωπαική πρωτεύουσα (προφερ-

- μαζί). — Ό ήρωϊκώτερος βασι-λεύς τής αρχαίας Σπάρτης.
- Έπιστήμων πού φορεί χακί. — Σύμφωνον τού άλαθήτου μας.
 - Έτσι απέθανεν ό Σοπέν. — Ένα ζώον, αρχαϊστί. — Νότα.
 - Η γραφή τού 150, αντίστροφως. — Προκαλεί μυϊκές συσπάσεις. — Η πιό επικίνδυνη μορφή φρενο-βλαδίας...
 - Ένας από τούς δύο τύπους τών ρινοκέρων.
 - Τοποθεσία συγχρόνων ελληνικών ναυπηγείων.
 - Η ελληνική άπόδοσις τού έλβε-τικού καντονίου Άαργκαου.
 - Ό μεγαλύτερος τών πλανητών τού ήλιακού συστήματος. — Δί-φθογγος. — Σύνημσις έπιστη-μονικού τίτλου.
 - Άριθμός, όπτικώς. — Έχουν πολλούς τά νέφη, ένάρθρος (άντι-στροφως).
 - Μεγάλη λίμνη τής Άφρικής. — Γνωστοτάτη διεθνής μάρκα λαμ-πτήρων.
 - Στα αντίγραφα έχουν θέσιν σφρα-γίδος. — Αυτά θα έλκύσουν έφέ-τος πολύ τούς ξένους τουρίστες μας, ένάρθρος.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός τού ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο τó δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από όποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε ά-πό τó τετράγωνο αυτό σέ όποιαδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας, να διαβάσετε τήν μεγαλύτερη λέξι, πού μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τή λέξι, πού βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τά γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μίαν έλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται να βρήτε άλλες.

Α	Ι	Θ	Α	Ν	Ε
Σ	Ι	Α	Γ	Δ	Π
Π	Ω	Ν	Α	Ρ	Ι
Ι	Σ	Ε	Σ	Ι	Φ
Σ	Α	Θ	Μ	Ο	Σ
Κ	Τ	Α	Ο	Σ	Ν

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τó σύνολο τών βαθμών πού μόρεσάτε να πιτύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

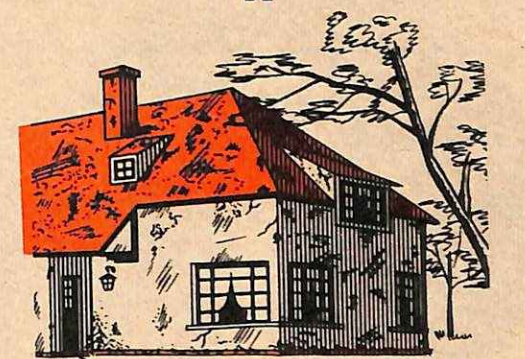
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμο-λoγoύνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Η ΧρωΤεχ
ύπόσχεται...

άρχίζοντας τó πρωϊ...

...τó βράδυ έτοιμο!..

με πλαστικά χρώματα

Artex

Μεγάλη έπιτυχία του 1963 στο Παρίσι...

... τὸ μακιγιάζ Πρέττυ - Κουϊκ

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Πρέττυ - Κουϊκ στὸ Παρίσι ἐξηγεῖται πολὺ εὐκόλα. Τὸ Πρέττυ Κουϊκ Τοκαλὸν εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς πού ἐπιθυμοῦσαν ἀπὸ καιροῦ ὅλες οἱ γυναῖκες γιὰ τὸ μακιγιάζ τους. Εἶναι ἡ νέα κρέμα - πούδρα πού ἐπιτρέπει ἓνα θαυμάσιο μακιγιάζ καὶ κρατᾷ γιὰ πολλὲς ὥρες. Τὸ Πρέττυ-Κουϊκ δὲν ξηραίνει τὸ δερμα, διότι κατὰ τὴν παρασκευὴ του συμπεριελήφθησαν εἰς αὐτὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὑγροποιὰ στοιχεῖα πού περιέχονται καὶ στὶς θαυμάσιες κρέμες Τοκαλόν.

Τὸ Πρέττυ-Κουϊκ Τοκαλὸν σὰς προσφέρεται μαζί μὲ ἓνα εἰδικὸ πομπόν, σὲ ὥραιο πλαστικὸ ὁπάλινο κουτί, πολὺ πρακτικὸ γιὰ τὴν τσάντα σας.

ΚΡΕΜΑ
ΠΟΥΔΡΑ

Tokalon
pretty quick

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ: 1. ΒΡΕΝΝΟΣ — ΖΙΝΤ (ΑΝΤΡΕ). 2. ΕΜΠΕΡ — ΚΑΘΟΥΣ. 3. ΙΟ — ΜΑ. 4. ΑΛΑΣΤΟΡΟΣ — ΝΤ (ΝΤΟ). 5. ΣΕΤ — ΙΝΑ — ΖΑ. 6. ΚΟΡΤΟΜΑΧΙΑΝ. 7. ΕΝΟΣ — ΚΑΡ. 8. ΘΙΣ — ΕΓΓΑΜΟΣ. 9. ΜΑΡΚΟΤΤΕΙ. 10. ΠΑΤ — ΜΑΒ — ΑΡΑ. 11. ΙΣΑΛΟΣ — ΙΑΙΑ. 12. ΤΑΚ — ΟΜΟΡΑ. ΚΑΘΕΤΟΣ: 1. ΒΕΛΑΣΚΟΤΕΘ — ΠΙΤ. 2. ΡΜ (ΡΟΜΗ) — ΕΦΟΝΙΑΣ. 3. ΕΠΙΛΤΡΟΣ — ΠΑΤ. 4. ΝΕΟΣ — ΤΣ — ΛΑ. 5. ΡΝ (150) — ΤΙΚ — ΑΜΟΚ. 6. ΜΟΝΟΚΕΡΟΣ. 7. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ. 8. ΑΡ. ΓΟΒΙΑ. 9. ΖΕΤΣ — ΑΤ — ΔΡ. 10. ΙΟ (10) — ΟΙ «ΑΤΜΟΙ». 11. ΝΤΑΝΖΑ — ΟΣΡΑΜ. 12. Τ.Σ. — ΤΑ «ΝΗΣΙΑ».

Ἡ εἰδικὴ συνεισφορά μας ἐπέτυχε μὲ

τὸν συνδυασμὸν τὸν λέξεων: ΕΠΙ — ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ — ΝΟΣΦΙΣΜΟΣ — ΑΝΑΡΑΓΘΙΑΣ, σύνολον 52 βαθμῶν.

Καλύτερους ὅσους συνδυασμοὺς νὰ ἐπιτύχουν: ΑΤΣΩΝ — ΑΝΑΡΙΣΜΟΣ — ΚΑΣΠΙΑΣ — ΕΠΙΔΡΑΣΕΩΣ — ΣΤΑΘΜΟΣ — ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ κ.λ.π.

1. Ὁ ἀριστερὸς γναθὸς τοῦ παίχτην διαφέρει. 2. Τὰ δάκτυλα τοῦ δεξιῦ χειρὸς του διαφέρουν. 3. Τὸ δεξιὸ παπούτσι του πατὰ διαφορετικὰ. 4. Τὸ μαλλί του ἔχει διαφορετικὴν ἰσχύ. 5. Τὸ πόδι τοῦ τραπέζιου εἶναι μεγαλύτερον. 6. Στὸ δεξιὸ ποδάριον, τὸ δριζάντιον διαχωριστικὸν τὸν τσαμὺν εἶναι πρὸς τὴν ἄλυσαν. 7. Στὸ ἀριστερὸν ποδάριον τὸ ἐπάνω μέρος τῆς περικνημίδος διαφέρει.

ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ

♦ Λέγαμε, τὴν περασμένη φορὰ, γιὰ τὴν μεγάλη, ἀπέλπιδα μάχη ἐπιβιώσεως, πού πρόκειται νὰ δώσῃ φέτος ἡ «Ἀθηνίτσα» στοὺς γιαννοῦς, γιὰ νὰ διατηρηθῇ σὰν ἀθηναϊκὸ βιολογικὸ εἶδος. Ἡ κατὰ τὴν πρῶτην ἡμέραν, περαιτέρω, ν' ἀποκαλύψῃ. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις εἶναι ἀχάριστος ὁ ἀγώνας. Ἄν καλὴν γυναικὴν, τί θ' ἀπομείνῃ ἀπὸ τὴν «Ἀθηνίτσα», πού σὲ κατὰ τέτοια ξεσκεπάσματα ὀφείλει τὴν δημοτικότητά της; Κι ἂν, πάλι, ἀκολουθήσῃ τὴν... σουηδικὴν μόδα — καὶ καταργήσῃ τὸ πᾶν κομμάτι τοῦ «μπικίνι» της —, πάλι θὰ καταρρεύσῃ ἀνεπανόρθωτα. Ἀέρας φρέσκος, συνήθως, ὑποκρύπτεται πίσω ἀπὸ τὰ ἐπιθετικὰ ἐκεῖνα αἰχμηρά, συμμάτινα προπετάσματα. Ἡ «Ἀθηνίτσα» εἶναι πληκτικὴ ὅχι μόνο λόγῳ βλακώδους νοητικῆς δομῆς, ἀλλὰ καὶ λόγῳ στηθολεψίφους καὶ στραβοκανικῆς πλινθοποιίας...

♦ Καί, ὅμως, κακὰ τὰ φέματα...

♦ Ἄμα μᾶς λείψῃ ἡ «Ἀθηνίτσα», τί ἄλλο θὰ βροῦμε; Κάτι, σ' ἀλήθεια, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ, γιατί, μὲ τὶς τρέχουσες ἡδονές, δὲν πρόκειται νὰ τὴν βγάλωμε ταύτη τὴν χρονιά. Παραεῖναι σαχλή, συνυπερταμένη, μπατίρική, γλοιώδης, νεφώδης, ἀστάθμητη καί, γενικά, ναυπηγολαμπρὴ στὰ ζοφερά της ἐρέβη.

♦ Βλέπετε, ἡ ψυχολογία βασίζεται στὴν ποικιλία καὶ στὴν ἐναλλαγή. Σεβαστὲς καὶ παμφίλτατες εἶναι οἱ κατασκευάστριες τῶν νομίμων διαδόχων μας, θελκτικώτατες στὶς κουζινικές τους ἐξάρσεις, γευστικώτατες στὶς λιπαρές βραδινὲς ἐπικαλύψεις τῆς φθινοῦσης ἐπιδερμίδος τους. Ἀλλὰ ὁ ἀχάριστος ἀρσενικός δὲν ἐκτιμᾷ αὐτὲς τὶς ἐκλεπτύνσεις. Τὸ ρίχνει στὸ ψάρεμα, στὴν πρέφα, στὸ μπιλιάρδο, στὸ Προ-πό-καί, τέλος, στερνὴν παρηγοριά του, στὸ Ἐξώγαμο Θῆλυ. Ὅσο μακριά-νουν οἱ μέρες, ὅσο ζεσταίνουν οἱ νύχτες, ὅσο τ' ἀστέρια ψιθυρίζουν τὶς ξεγυλαστικές τους ὁρμήσεις καὶ ἐκείνη ἡ γηραιὰ προαγωγός, ἡ μεστή Σελήνη, ἐξωθεῖ πρὸς τὴν ἡλιθιότητα, τόσο παρουσιάζεται πλέον ἐναρ-γλὴς ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἀλλαγῆς στὸν τύπο τῆς ἀνδρικής μας κληρονομίας φιλοδοξίας.

♦ Δὲν εἶναι τὸ πρόβλημα ποσοτικόν. Δὲν ἐντοπίζεται στὴν ἐπιλογὴ ἐνὸς συγκεκριμένου προσώπου. Ἡ ἀγέλη τοῦ Κεντρικοῦ Τετραγώνου διασπάζεται τὰ ἐκμαγεία τῶν μικρῶν ἡδονῶν της καὶ τὰ παράγει κατόπιν σὲ πλείστα ὅσα κακέκτυπα. Κάτι μὲ λείπει πᾶς τὸ κακέκτυπο τοῦ φε-τεινοῦ καλοκαιριοῦ θὰ εἶναι ἡ «β. α. μ. π.». Ψηλή, μελαχροινὴ, λιγνόκορμη, σιωπηλὴ, καλοντυμένη, καλοφροντισμένη, σχεδὸν ἀπλησίαστη. Κά-τι τέτοιες ἐνδείξεις παρουσιάζει ἡ τρέχουσα ἀγορά...

♦ Τὸ πράγμα δὲν θὰ εἶχε καὶ μεγάλη σημασία, ἂν ὅλα αὐτὰ περιω-ρίζονταν στὸ Γκέτο πᾶν πεντακοσίαν τετραγωνικῶν μέτρων, πού ἀπο-τελεῖ τὸ Κεντρικὸ Τετράγωνο. Ἀλλὰ διαρρέουν συνήθως καὶ πρὸς τὴν ἱερότητα τῶν υπολοίπων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τῆς Ἀττικῆς, ὅ-που οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι μοχθοῦν, ὑποφέρουν καὶ πλῆττονται ἐξ ἴσου (μὴ γελιάμαστε), ἀλλὰ πολὺ πρὸς ταλαιπωρημένα. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ καη-μένοι οἱ μπαμπάδες, μέσα στὶς τόσες ἄλλες ἐννοιες τους, ἔχουν καὶ τὴν λαχτάρα τῆς ἀπόταμης κάθε τόσο διαμορφώσεως τῆς θυγατέρας τους σὲ κατὰ περιεργὸ καὶ ἀκαθόριστο, πού προδίδει ἐπιμελὴ σπουδῆ-τῶν κινηματογραφικῶν περιοδικῶν καὶ βισατικές ἐπισκέψεις στὸ συνοι-κισκὸ κομμάτι. Ἡ γελοιοποίηση τοῦ ἀσθενοῦς φύλου, κι αὐτὸ τὸ κα-λοκαίρι, θ' ἀρχίσῃ καὶ πάλι ἀπὸ τὰ μαλλιά...

♦ Τόσο ἄγνοια, λοιπόν, τόσο μιὰρὴ καὶ πληκτικὴ προβλέπεται ἡ σαι-ζὸν;

♦ Ἔ, ὅχι...

♦ Κάποια ἀκτῖνα ὑπάρχει, κάποια ἐλπίδα, ἀπὸ Βορρά.

♦ Ἐπιστρέφουν, λέει, γιὰ τὶς διακοπὲς τους, οἱ μετανάστες τῆς Γερ-μανίας, ἀδιόρθωτοι Ρωμιοί, πού ἐπιμένουν νὰ δείξουν τὶς φυσικὲς καλ-λόνες τῆς μητρὸς πατρίδος στὶς νέες καλλιμάρμαρες-συντροφικές τους. Ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη θὰ διεισδύσῃ ἐκ διαφόρων ἐννοιῶν στὰ λιμανάκια τῆς ἐλλαδικῆς ἐκδοχῆς. Θὰ συνοδεύονται, αἱ νύμφαι τοῦ Βορρά, ἀπὸ νεώτερες ἀδελφές καὶ ἐξαδέλφες — ἀπὸ πρωτότιπες Ἀν-νοβέριες συλφίδες καὶ εὐφάνταστες Καρολίνες τοῦ Γκράτς...

♦ Κάτι θὰ μείνῃ καὶ γιὰ τὸν Ἀττικὸν ἄρρενα.

♦ Πολλὰ δὲν θάχῃ νὰ κἀν...

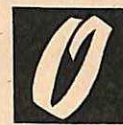
♦ Ἀλλὰ θάχῃ, τουλάχιστον, κατὰ νὰ λή...

Index

Ἡ Ἀγία γὼρα τῶν θαυμάτων

Μῆ μου πῆτε πὼς δὲν εἶναι εὐκαιρία. Οὐρα-νοκατέβητα μάλιστα. Πάνω στὴν ἐποχὴ πού ἀρχίζουν οἱ μουσακά-δες, οἱ ντομάτες γε-μιστές, τὸ ἀνάκι στὸ φούρνο καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἀνοιξι-ακές καὶ καλοκαιρινὲς γαστρο-νομικὲς δημιουργίες τῆς ἐλληνικῆς κουζίνας, τὸ Πυρὲξ Σέντλεξ Γαλλίας, σκέφθηκε νὰ σὰς δώσῃ σὲ πᾶρα πολὺ φθηνὴ τιμὴ ἓνα και-

μετάλλινον βάση μαζί ἀντὶ τῶν ἐ-κατὸν σαράντα πέντε δραχμῶν τῆς πραγματικῆς τοῦ ἀξίας, μόνο μὲ ἑκατὸν δεκαπέντε δραχμὲς. Ἀλλὰ προσοχή. Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ εἶναι μόνο μέχρι τὶς τρεῖς Μαΐου. Ἐνὰ ἐμπρόσθετο πασχαλιῶτικο δῶρο γιὰ κάθε νοικοκυριό. Μιὰ ἀκαμψή προσφορά τῆς ἀγαπημένης μας φήμας, Πυρὲξ Σέντλεξ Γαλλίας, πού ἔχει δημιουργήσει μεγάλαν σκευὴ ὥστε νὰ μποροῦν νὰ περι-λάβουν φαγητὸ γιὰ μεσημέρι καὶ

ρογιαστικὴ, πολὺχρω-μη ἡ δέσποση τῆς ἀνοιξιάτικης φύσεως, σὲ πασαρῶναι σὲ κό-σμιους φανταστικούς, παρὰφύσσους, ἐντυπω-σιακούς. Τὸ πρασινο-σμά τοῦ κάμπου, τὸ πέταγμα τῶν ἀγριοπούλουδων, οἱ ζεστές ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, σὲ φέρνουν ὅλο καὶ

τὶς πασαρῶναι τῶν σχεδίων σὲ μαῦρο φόντο, θὰ γίνῃ ἓνα ἀγγι-γμα κομῆτος στὴν καλοκαιρινή σας σιλουέττα

Μὰ τοῦφα μαλλιά κα-τεβαστὰ ἐπάνω στὸ ἓνα μάτι, δίνει μιὰ μυστηριώδη θηλυκό-τητα στὴ γυναικεία φυσιογνωμία τοῦ ἐ-φθεινίου Παρισιού... Κτενίσματα ἄλλοτε ρομαντικὰ κι ἄλλοτε μὲ ρεαλιστικὴ νεανικότητα, ὅπως μοῦ ἔλεγε ὁ διαλεκτὸς Ἀ-θηναῖος κομωτῆς κ. Ἐμὴ, πού ἔχει τὸ ὀνόμαον κομωτῆριον τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 17, εἶναι οἱ προσταγές τῆς καλοκαιρινῆς μό-δας. Μόνο πού πρέπει νὰ προσαρ-μοσθῶν μὲ προσοχὴ στὸν τύπο κάθε γυναικὸς γιὰ νὰ ὁλοκληρώ-σουν τὴν πρόσχαρη σιλουέττα τοῦ καλοκαιριοῦ.

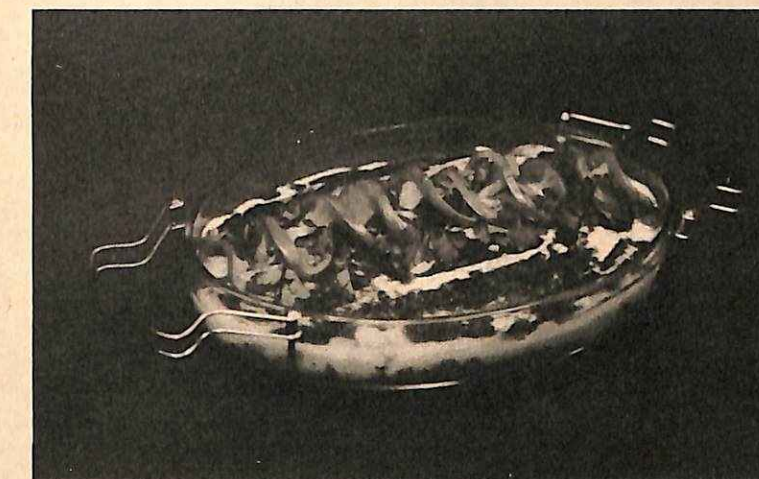
Ὅλες οἱ ἀλλεργικὲς προδιαθέσεις πού πα-ρουσιάζονται αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, μοῦ ἔλεγε ἡ ἐκλεκτὴ αἰσθητικὴ καὶ καλὴ μας φίλη κ. Λίλυ, στὸ ὀνόμαον Ἰν-στιτούτο τῆς τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς 15, χρειάζονται πολλὴ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσουν μόνιμες δερ-ματοπάθειες. Μὴν τὸ ἀμελεῖτε, λοι-πόν. Μὲ τὰ πρῶτα συμπτώματα πρέπει νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν αἰσθη-τικὴν σὰς γιὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἀντιμετωπίσετε τὴν ἐνοχλητικὴν αὐ-τὴν κατάστασιν. Πάντα ἡ ἀνοῖξη εἶ-ναι ἓνα δύσκολο πέρασμα.

Δοκιμάσατε τὸ ἡλιαν-θέλαο «Διαϊτόλ». Οἱ μεγαλύτεροι διαιτο-λόγοι, τοῦ κόσμου, συμφωνοῦν πὼς εἶναι ἰδανικὸ γιὰ ὅσους κά-νουν δίαιτα, ἀλλὰ πα-ραλλήλως εὐπεπτο, ἀπαχο καὶ γευ-στικό. Ἡλιανθέλαο «Διαϊτόλ». Πραγματικὰ ἀκέραιο, προλα-βαίνει τὶς καρδιακές πού μαστί-ζουν τὸν κόσμον κ' εἶναι ἀπασπεί-ρη γιὰ τὴν ὑγείαν, δόξα τῆς οἰκογένειας «Διαϊτόλ». Καὶ κατὰ ἀ-κμήν. Φτιάχνει καταπληκτικὴν μα-γιονέζαν πού δὲν κόβει στὸ πνεῦμα κὶ οὐτε θαναίνει τὸ στομάχι. Ἡ

Ἡλιανθέλαο «Διαϊτόλ». Θὰ φέρῃ τὴν ὑγείαν στὸ σπιτικὸ σας.

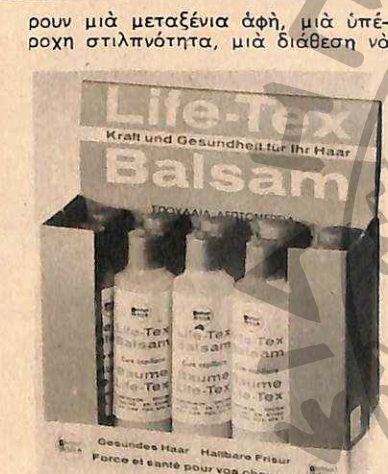
(Ἀνακοίνωσις)

νοῦργιο τοῦ σκεύος. Ἐνὰ πασχα-λιῶτικο δῶρο πού μπορεῖτε κ' ἐ-σεῖς ν' ἀποκτήσατε μέχρι τῆς τρεῖς Μαΐου μὲ μειωμένην τιμὴν. Ἀθηνῶν εὐκαιρία λοιπόν. Ἐνὰ θαυμάσιο ὀβάλ μεγάλο σκεῦος πού χωράει τρία κιλά φαγητὸ καὶ μιὰ ὠραία-τατὴ βάση ἀπὸ μέταλλο, ἱκανὴ νὰ προσαρμωθῇ σὲ ὅλα τὰ Πυρὲξ σας σκευὴ καὶ μοναδικὴ γιὰ νὰ μεταφέρετε τὸ φαγητὸ στὸ τραπέ-ζι. Πυρὲξ Σέντλεξ Γαλλίας. Σὰς προσφέρει τὸ ὀβάλ σκεῦος καὶ τὴν

βράδυ. Πυρὲξ Σέντλεξ Γαλλίας. Ἄν δὲν τὸ βρῆτε εὐκόλα, ζητήστε πληροφορίες στὴν ἐντιπροσω-πείαν: Χ. Μπενομιλίτη καὶ υἱός, Ἐρμού 74, τηλ. 225.116. Θὰ σὰς βοηθήσουν νὰ τὸ ἀγοράσετε κοντὰ στὸ σπίτι σας. Καὶ κατὰ ἀκμήν. Προσέξτε τὸ Πυρὲξ νὰ ἔχῃ μέσα τὴν κόκκινον ἐτικέταν μὲ τὰ γράμ-ματα, Σέντλεξ Γαλλίας. Μόνο τό-τε θὰ εἴσθε σίγουρον πὼς πῆρατε ἓνα πραγματικὸν ὑπὸροχο σκεῦος γιὰ τὴν κουζίνα σας.

Μῆ δὲν εἶναι κατὰστα-ση πιά αὕτη. Ὅτι, κι ἂν κἀν ὁ κομω-τῆς μας ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ μιὰ ἐπιτυχημένη περ-μανάντ, δοσὴ ἢ μί-αμπλὴ. Ἀλλὰ μήπως τὸ λάθος δὲν εἶναι δικό του; Μήπως φταίει κατὰ ἄλλο πού ποτὲ δὲν πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό μας; Καὶ δὲν ἔχετε ἀδικο. Τὰ μαλλιά σας εἶναι ἄρρωστα. Τα-λαιπωροῦνται ἀπὸ ἀπειρες μικρο-σθένειες πού σπᾶνε τὴν τρίχα καὶ δυσκολεύουν κάθε περιποίηση. Καὶ τρεῖς ὀλιγοσύνολοι λέξεις ἀρκοῦν γιὰ νὰ ἐναρμόνισιν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ὁμορφίαν τους. Life tex Balsam. Τὸ θαυματουργὸ ὑγρὸ πού κατα-σκεύασαν οἱ καλύτεροί Γερμανοὶ χημικοὶ τῆς παγκόσμιας ἀνεγνωρι-σμένης φήμας Wella. Τὸ περιεχό-μενον ἐνὸς φιαλιδίου Life tex Balsam καὶ ἓνα ἑλαφρὸ μασσάζ τριάντα ὥς ἑξήντα δευτερολέπτων καὶ τὸ θαῦ-μα θὰ γίνῃ. Τὰ μαλλιά σας θὰ πᾶ-

ροῦν μιὰ μεταξένια ἀφή, μιὰ ὑπέ-ροχη στιλπνότητα, μιὰ διάθεση νὰ

ὑπακούσουν σὲ κάθε προσταγὴ τοῦ κομωτοῦ σας. Life tex Balsam.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ο Ρίπ Κίρμπυ, χωρίς να έχει διάθεση, φθάνει θαρρύντος σε μία δεξίωση του ανώτερου κύκλου της Νέας Υόρκης. Για να επιτείνει την κακοκεφία του ένας μεθυσμένος, ο Τζακ Χάλλερτ, αρχίζει να τον προσβάλλει με δηκτικά πειράγματα για το αστυνομικό του δαιμόνιο.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: (Από 21)3 εως 20)4). Εύνοούνται οι πνευματικές εργασίες. Κατάλληλη στιγμή για να πάρετε μιαν απόφαση για σοβαρό αλυστηριακό θέμα. Εξάριστη συγκέντρωση. Επιδιώξτε οικονομικό ζήτημα. Πρόσκληση. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. Αριθμός: 45. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: (Από 21)4 εως 20)5). Η Αφροδίτη σας βοηθεί να πάρετε μιαν σημαντική πρωτοβουλία. Ένα ξεκούραστο ζήτημα σας δείχνει εθνική λύση. Στόν έρωτα: Αρμονία. Επιδιώξτε σε κοσμική συγκέντρωση. Γράμμα. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 75. Χρώμα: Πράσινο.

ΔΙΑΤΜΟΙ: (Από 21)5 εως 21)6). Θα σας απασχολήσουν πολλά προβλήματα. Ο Έρις ευνοεί τα οικονομικά σας θέματα. Στενή συνεργασία με άτομα που έχουν υψηλές θέσεις. Επιδιώξτε στην αστυνομικό τομέα. Εθνική ημέρα: Σάββατο. Αριθμός: 3. Χρώμα: Κίτρινο-δαφν.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Από 22)6 εως 22)7). Εξαιρετικά ευχάριστη οικογενειακή ατμόσφαιρα. Επιδιώξτε αλυστηριακή για τους νέους. Έκδρομη ή μικρό ευχάριστο ταξίδι. Τα οικονομικά σας θα βελτιωθούν. Φιλική συνάντηση. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 23. Χρώμα: Ασπρο.

ΛΕΩΝ: (Από 23)7 εως 22)8). Πολλά σχέδια, πολλές προστάσεις, αλλά καμιά δελτίαση. Νέες ενδιαφερόσες γνωριμιές. Στην οικογένεια: Ένας γάμος. Στόν έρωτα: Μικρή παρεξήγηση. Μελετήστε καλά μιαν πρόταση. Εθνική ημέρα: Τρίτη. Αριθμός: 17. Χρώμα: Καφέ-λέ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Από 23)8 εως 22)9). Ο Άρης δημιουργεί εμπόδια στην λύση των καθημερινών ζητημάτων σας. Νευρικότης. Επιδιώξτε στην αλυστηριακό τομέα θα σας ικανοποιήσει πολύ. Στην εργασία σας: Σημαντική δελτίαση. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. Αριθμός: 24. Χρώμα: Παστέλ.

ΖΥΓΟΣ: (Από 23)9 εως 22)10). Εύνοούνται οι εκδρομές και οι κάθε είδους μετακινήσεις. Εξαιρετικά αλυστηριακά. Τα σύννεφα πυκνώνουν στην αλυστηριακό τομέα: Θα ορίζονται. Στόν επαγγελματικό τομέα: Πρέπει να προσπαθήσετε. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 51. Χρώμα: Ρόζ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Από 23)10 εως 22)11). Αλυστηριακή συνάντηση εξαιρετικά σημαντική. Μία αλλαγή στην ζωή σας σας εκπνέει, αλλά θα έχη ευχάριστα αποτελέσματα. Εύνοούνται τα τυχερά παιχνίδια. Ένα όμορφο. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 111. Χρώμα: Βιολέ.

ΤΟΞΟΤΗΣ: (Από 23)11 εως 21)12). Η εργασία και οι υποθέσεις προχωρούν ευχάριστα. Αποφύγετε οικογενειακές συναντήσεις θα σας δώση ευκαιρία να πραγματοποιήσετε σημαντικά κέρδη. Στόν έρωτα: Χαρά. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 10. Χρώμα: Μπλε.

ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ: (Από 22)12 εως 19)1). Ο Άρης προστατεύει την εργασία σας και τα προβλήματα της καρδιάς. Ημέρες κατάλληλες για ψυχαγωγία και εκδρομές. Αποφύγετε τις διαφωνίες στο περιβάλλον σας. Χαρούμενη έκπληξη. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. Αριθμός: 75. Χρώμα: Μαύρο.

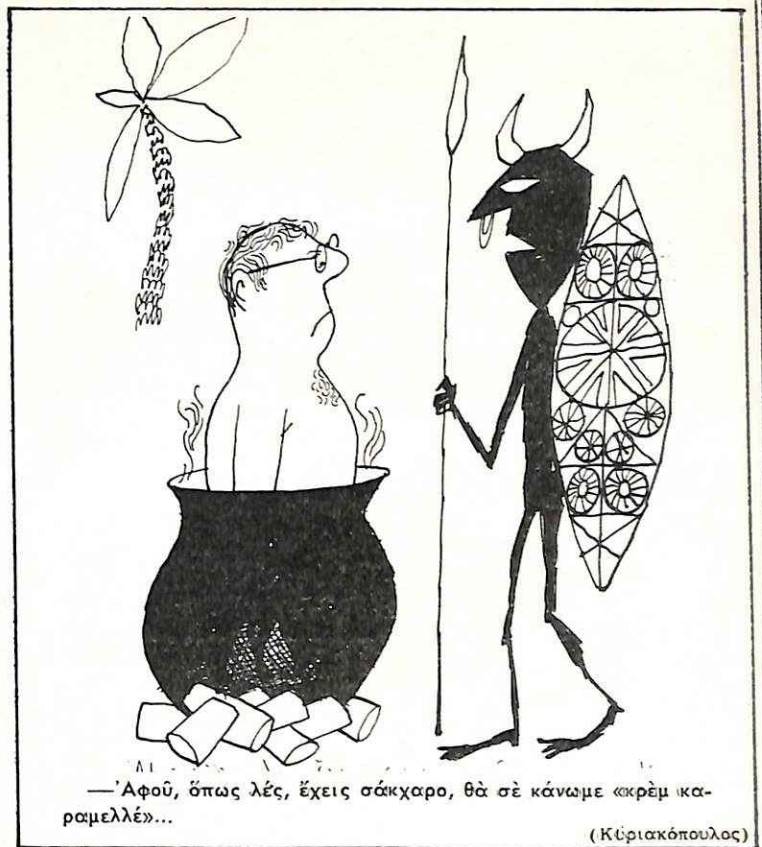
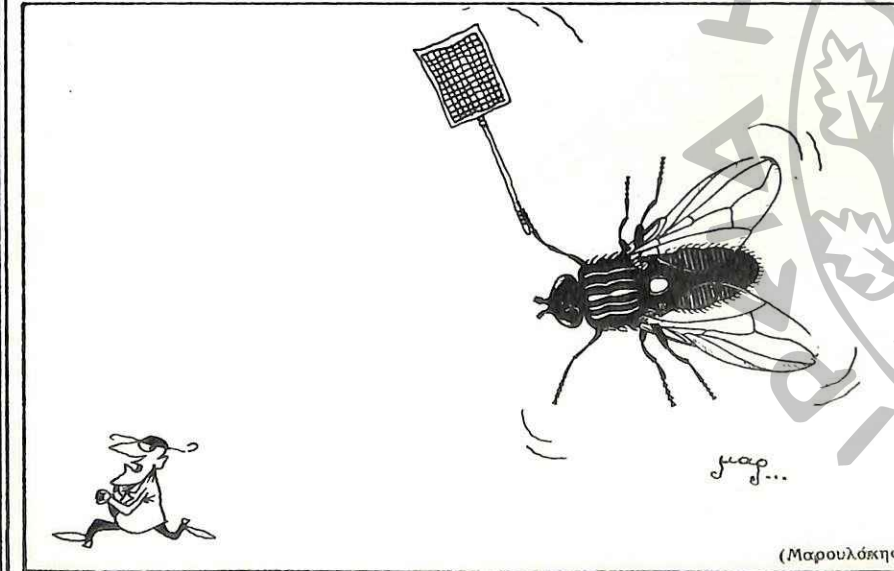

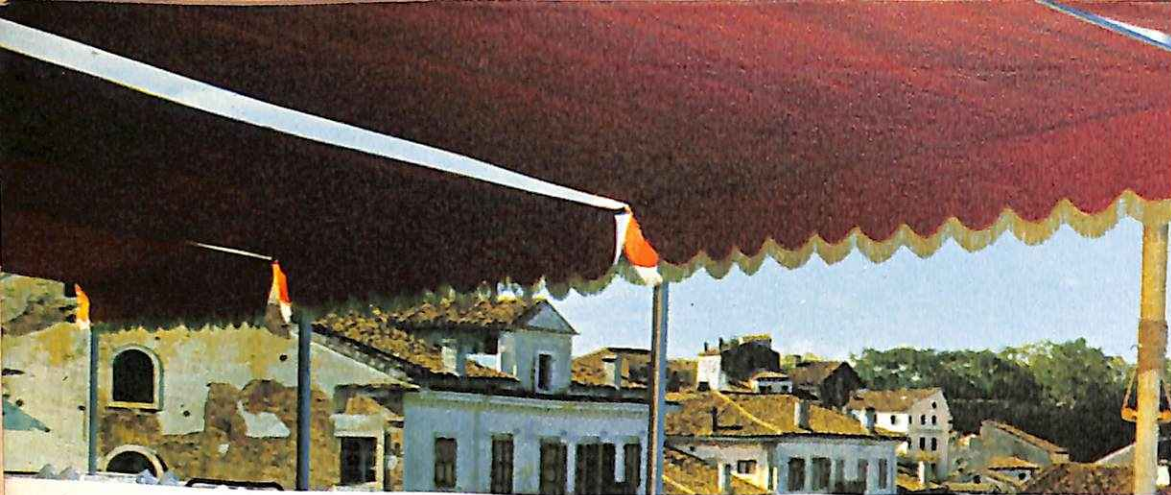
ΤΑΥΡΟΣ: (Από 20)1 εως 18)2). Τα οικονομικά σας θα βελτιωθούν σημαντικά. Στόν έρωτα: Ζήλεια. Δεχθήτε την πρόταση που θα σας κάνουν, αφού την μελετήσετε. Ευκαιρία για να διακριθήτε στην εργασία σας. Εθνική ημέρα: Σάββατο. Αριθμός: 12. Χρώμα: Κίτρινο.

ΙΧΘΥΕΣ: (Από 19)2 εως 20)3). Μην αναλαμβάνετε νέες υποχρεώσεις. Αποφύγετε την μεγάλη κόπωση και φροντίστε περισσότερο την ψυχαγωγία σας. Εξαιρετικές ελπίδες. Στόν έρωτα: Μεγάλη χαρά. Τύχη στο παιχνίδι. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. Αριθμός: 96. Χρώμα: Γκρίζο.

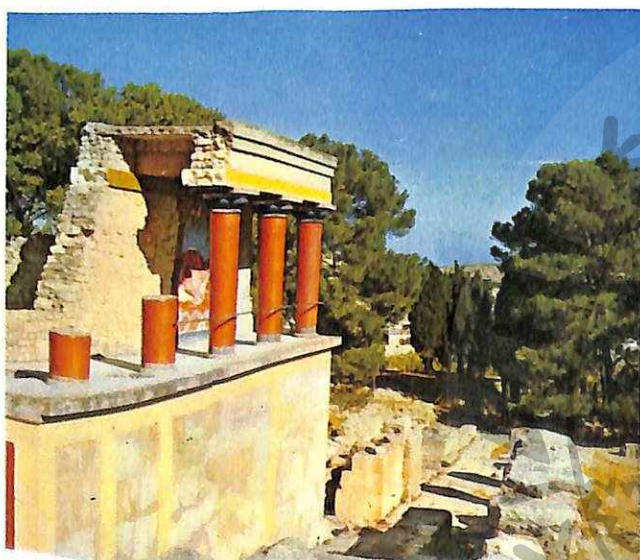
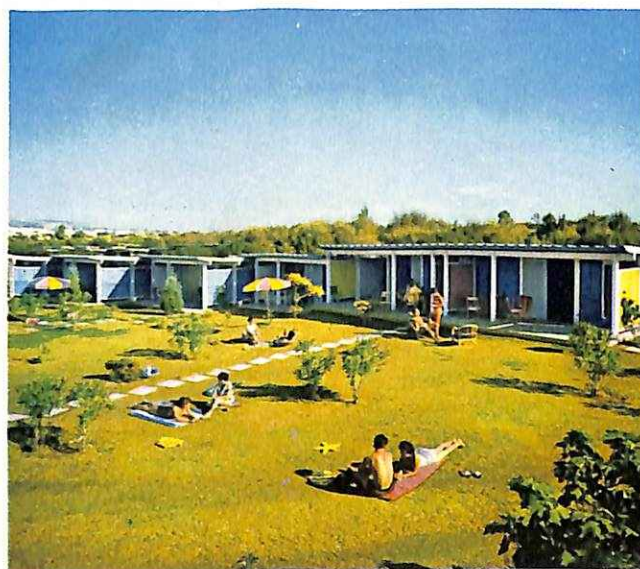
Χιούμορ

Ἄστὴρ

ΓΛΥΦΑΔΑ
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ
ΚΡΗΤΗ
ΚΕΡΚΥΡΑ

Τὰ ξενοδοχεῖα Ἄστὴρ σᾶς προσφέρουν
στὶς ωραιότερες ἐλληνικὲς ἀκρογιαλιές
πολυτέλεια, ἄνεση καὶ ξεκούραση
συνδυασμένα μὲ τέλεια ἐξυπηρέτηση